

Foto: Aylin Aliveren

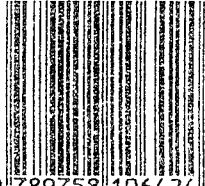
Özen YULA

TOPLU OYUNLARI 2

Genç yazar Özen Yula'nın bu kitabında
İstanbul üzerine üç oyun bulunuyor.

İstanbul Beyaz, Rakı Rengârenk, karnındaki bebeğin
babasını, sevdalandığı adamı arayan bir kızın;
Kırmızı Yorgunları, vaktiyle terk ettiği yere geri dönen
bir kadının eskimeyen tutkusunun;
Gözü Kara Alaturka, her şeyi alaturkalaştırarak
yaşayan insanların hikâyeleridir.

Bu üç oyun,
İstanbul'a düşmüşlerin, İstanbul'da düşmüşlerin
ve
düşmüş İstanbul'un
hikâyesidir.

9 789758 106424

İSTANBUL BEYAZ,
RAKİ RENGÂRENK
•
KIRMIZI YORGUNLARI
•
GÖZÜ KARA ALATURKA

Rakı Rengârenk: Mengü Ertef

TIYATRO / OYUN DİZİSİ 87

Bu kitaptaki oyunların
Fikir ve Sanat Eserleri Yasasından
ve yasalardan kaynaklanan tüm hakları
eser sahibine aittir.

Yayınlanan oyunların sahnelenmesi, oynanması
veya herhangi bir amaçla oyunlardan yararlanılması
ancak eser sahibinin iznine bağlı olduğundan,
bu eserle ilgilenen kişi, kurum ve kuruluşların
yazarına doğrudan (veya yayıncımız aracılığı ile)
başvurmaları zorunludur.

MitosBOYUT Yayınları • Tiyatro/Oyun Dizisi . 87

ÖZEN YULA

TOPLU OYUNLARI 2

İSTANBUL BEYAZ,

RAKI RENGÂRENK

"80060"

KIRMIZI YORGUNLARI

GÖZÜ KARA ALATURKA

MitosBOYUT Tiyatro Yayınları
Tiyatro/Oyun Dizisi . 87
Toplu Oyunları 2 / Özen Yula
Redaksiyon: Elif Gökteke
1. Basım: Ekim / 1998
Baskı: Pastel Matbaası-Topkapı/İstanbul
Cilt: Yeni Güven Cilttevi - Topkapı, Tel. 567 69 20

ISBN 975.8106.42

MitosBOYUT Yayınları
TEM Yapım Yayıncılık Ltd. Şti.
Ağa Çırağı Sok. 7/2 Güneşsuyu-80090/İstanbul
Tel. (212) 249 87 37-38 ; Faks. (212) 249 02 18

YAZARIN ÖZGEÇMİŞİ

- 1965 Eskişehir'de doğdu.
1965-1982 Şanlıurfa'da, Mersin'de, Gaziantep'te ya-
şadı. Gaziantep Anadolu Lisesi'nde oku-
du.
1982-1983 Kazandığı bir bursla lise son sınıfı ABD'de
Oregon'da West Albany High School'da
tamamladı.
1984-1989 Hacettepe Üniversitesi İktisadi İdari Bi-
limler Fakültesi İktisat Bölümü'nde oku-
du. Lisansını tamamladı.
1989-1990 Ankara Üniversitesi DTCF Tiyatro Bölü-
mü'nde yüksek lisans başladı.
1990-1991 New York'ta yüksek lisans tezi üzerine altı
ay araştırmalar yaptı; tiyatro çalışmalarını
izledi.
1991-1992 "Postmodernizm" konulu tezini vererek
yüksek lisansını tamamladı. Aynı bölümde
doktora başladı.
1993 Eleştirmen olarak, Türkiye'deki genç tiyatro
eleştirmenlerini temsilen Fransa'daki Blaye
Tiyatro Festivali'ne katıldı. Hikâyeleri,
Öbür Dünya Bilgisi adı altında İletişim Ya-
yınlari'nce yayımlandı.
1994 Popüler kültür üzerine yazıları çeşitli der-
gilerde yayımlandı.
1995 Uç romanı'dan oluşan *Kayıpkent Uçlencesi*
adlı kitabı Mitos Yayınları'nce yayımlan-
dı.
1996 *Ay Tedirginliği ve Dünyanın Ortasında Bir*
Yer adlı oyunları *Toplu Oyunları 1* başlığı
altında MitosBOYUT Yayınları'nce yayım-
landı. Yayıncı Kredi Yayınları'nda *Kitaplık*
dergisinin ve genelde tiyatro kitaplarının
editörlüğünü yaptı.
1998 *Bugünev* adlı hikâye kitabı İletişim Yayın-
ları'nce yayımlandı.

İÇİNDEKİLER

- Yazarın Özgeçmişi, ...5
İstanbul Beyaz, Rakı Kungârenik, ...7
Kırmızı Yorgunlar, ... 57
Gözli Kara Alaturka, ...127

İSTANBUL BEYAZ,
RAKI RENGÂRENK

"80060"

Kişiler

KIZ - Aşkın peşi sıra giden, içinde bir can taşıyan hanımeli.

YAŞLI KADIN - Şehrin sokaklarında yaş almış bir bilgi kadını, ekmeğini çöpten kazanır.

1. FAHİŞE - Şehrin sokaklarında, ekmeği bedesinde saklı bir kadını.

2. FAHİŞE - Şehrin sokaklarında, ekmeği bedesinde saklı bir kadını.

YAŞLI FOTOĞRAFÇI - Ekmeğini insan suretlerinden çıkaran bir emektar.

DELIKANLI - Ekmeğini sırça kuşlardan kazanan bir tenideli.

YILDIZ - İstanbul bir hayat alıp bir kimlik vermiş bu sorduktan olma kadına. Ekmeği bedeninde.

NECMI - Yelminhanelerden çıkip mahşere düşmüş, gönü Yildız'a düşmüş. Nasibini Yildız'dan alır.

TRAVESTİ - Yıldız'ın arkadaşı. Şehrin süslerinden.

SERSEFİ - Kumartıhanecilerin bellemiş genç bir adam.

AYLA - Delikanlının eski sevgilisi, düşmüş, küsmüş, biraz kırgın, çokça yorgun.

1. İŞÇİ - İçinde yolculuk etmedikleri gemileri yapan adamlardan biri.

2. İŞÇİ - İçinde yolculuk etmedikleri gemileri yapan adamlardan biri.

3. İŞÇİ - İçinde yolculuk etmedikleri gemileri yapan adamlardan biri.

YAŞLI İŞÇİ - Bir zamanlar inandığı bir şeyler varmış.

Bu oyun ilk kez, İstanbul'dan Bir Aşk Geçti adı altında yazıldı. 10. Uluslararası İstanbul Tiyatro Festivali'ne proje bazında kabul edildi. 80060 adı altında sahnelendi.

Murat Daltaban'ın yönetmenliğinde ve Mustafa Avkırık'ın süpervizörliğinde gerçekleştirilen müzikalin besteleri Kapsül Grubu tarafından yapıldı. Oyun kişilerini, "İstanbul Dans Topluluğu" üyeleri devinimleriyle ve danslarıyla sahne üzerine getirdiler. Koreografıyı Övül Avkırık ve Erdal Uğurlu yaptılar. Oyuna göndermelerle yüklü, konsepti tamamlayıcı bir gizli roman gelişmesi Kenan Yarat tarafından gerçekleştirildi.

Okuyacağınız bu metin, 80060 projesinde "yapıbozum"u gerçekleştirilmek suretiyle sahne ışıklarına çıkarıldı. Dolayısıyla, metnin bütünü ilk kez izleyicilerin ve okurların karşısına çıkıyor.

KAMELYA - Vakitsiz çalan kapılardan, manyetoya dokunan ellerden korkan bir kadın.

FALCI KADIN - Kamelya'nın ablası. Cevapları kartlarda arıyor.

1. TİNERCİ - Kendi gerçekliğinde âlemin sırrına eren, yok edilmişlerden.
2. TİNERCİ - Kendi gerçekliğinde âlemin sırrına eren, yok edilmişlerden.
3. TİNERCİ - Kendi gerçekliğinde âlemin sırrına eren, yok edilmişlerden.

SARHOŞLAR, FAHİŞELER, TRAVESTİLER, TRANSSEKSÜELLER, KUMARBAZLAR, SEYYAR SATICILAR, KOKOREÇÇİLER, SARHOŞLAR, İŞÇİLER, TİNERCİLER, İÇERİDEN GELEN SES (ADAM), AHALİ
(İstanbul'a namını verenlerden bir kısmı)

BİRİNCİ PERDE

1

İSTANBUL'A BİR KIZ GELDİ

(Sokaklardan bir sokak. Elinde bavuluyla bir kız durur ortalık yerde. Gelen geçen sarhoşları, fahişeleri, travestileri, transseksüelleri, evine varma telaşındaki insanları seyreder. Çöp toplayan yaşlı bir kadın çıkar ortaya. Yaşlı Kadın, Kız'a yaklaşıp, acıyarak bakar ona.)

YAŞLI KADIN

Asıl felaket güzel kızım
tarihin bizi yanlış anlatacak olması

Ve ben görkemli bir Çerkez gelini
gibi salınırken
bir Kürt ağıdındaki
sevda yabancı değil ikimize de

Ah kıyılan sen değilsin!
ben de değilim
biziz
Bin ölüme susamış
yüzleri saran o giz
paradan başka bir şey değil

Bu orospu şehrin sokaklarında
bunca bezgin, bunca aciz
işin ne fenerini yitirmiş?
İs değmemiş gözlerinle
aradığın, beklediğin

senin diye bellediğin
biri mi var?

KIZ

Bin erkeğin koyunundan
cevherini galan bu gçhirmiş
Sırtını rüyalara emanet etmiş
burada milyonlar gezinirmiş

Geldim geleh hep bir uğultu
kulaklarımda,
geniş meydanların, sessiz bakışların
nakişlarında
sanki herkes en sevdiğini yitirmiş

Beni burada beklemeye söz vermiş
sevdalım nerede?

AHALİ

Evvelkiler gibi
sessiz indin gçhre
nicesi yitirdi
senin de bulamadığını

Bu değirmen
bu insan öğüten
gçhir
sana ar verir

Al bavulumu git buradan
Gelen her kişinin ardından
bakan ve bekleyen biri vardır.

KIZ

Bana bu sokaktan söz etmişti
Bedeni me bir hatıra bırakıp gitmişti.
(Karnındaki yitirirlikliği oksar.)

1. FAHİŞE

Madem ki kararlısın
Anlat babam İstanbul'u da
bu biçare bilsin.

(Yaşlı Fotoğrafçı'ya seslenir.)

YAŞLI FOTOĞRAFÇI

Her gazel ilahi bir sesin hakkıdır
Bu güzel,
mahur değil
velakin mağrur
her İstanbul, başka İstanbul

Bir kere, bir kere daha eskir
her vapur aynı suda

Burada,
bilek kestiren hisarbuselik pusuda
Sarhoş bir aşkın gçfkatinde
ustalıkla mahmur
Marmara kadar tutsak bir İstanbul

Tek gözü simli o hanende misali
kendini vurur
her gece başka bir havuza
hareli

Soruldugunda
zaman, der, unutturur

Esrarın cama vurduğu bir dem
telve rengi aşkında
bu gçhir muhakakak kendini vurur
Bu İstanbul, her İstanbul.

2. FAHİŞE

Her İstanbul, bu İstanbul
Git buradan, kurtul!

KIZ

Uzak yollardan geldim
Sevdim dedi peşinden geldim
Bir hayatı ona yükleyip geldim
Bundan böyle benim yurdum aşıktır.

YAŞLI KADIN

Yurdumuz aşıktır elbet
Ama aşk hayattan korumaz bizi
Söyle bana sevdiğinin adını
Yıllar var ki bu şehirde
Kimse bana iyilik etmedi.

KIZ

Tek bildiğim sevdasıdır
Yadigâr bıraktığı meyvesidir
Bana neydi adından?
Beni buralara getiren rüyasıdır.

1. FAHİŞE

Ne yollardan geçip de gelmişsin
Tanrı bilir
Ben istemem bilmeyi
Ardımda bıraktığım yolları bile
Unutmak isterken
Başkasının yolundan bana ne?
Git işine
Mademki kararlısın
Ara herifi, düş itin peşine!
(Fahişeler çıkar. Sahne tenhalaşır.)

YAŞLI KADIN

Düş itin peşine!
Ama önce gel benimle!
Bir sırça kuş,
kanadında gümüş,
gösterecek sana yolunu.
(Kız'ı kolundan tutup peşi sıra götürür.)

İSTANBUL'UN BOYALI KUŞLARI

(Hangar gibi eski bir binada, neredeyse yıkılmak üzere olan bir dairenin içi. Eşya yok denince kadar azdır. Delikanlı özene bezene sürgün kuşları boyanmaktadır. Çevresinde siviliyile kuş kafesi, her birinin içinde de çeşit çeşit sürgün kuşları vardır.)

DELİKANLI

İğrip iğrip sök beni denizden
Tuz dalaştır saçlarımı
Artık bir hayır gelmez benden
Leyli ley, yelli ley

Yeryüzüne gülmeyle öğret
Bulut yamaca bırakmasın parçasını
Yoksa ikisi de yarım kalır
Leyli ley, yelli ley

Suskuya fırtınayı öğret

Yel suya sütsün yüzünü

Sevda öyle tamamlanır

Leyli ley, yelli ley.

(Kapı açılır. Yaşlı Kadın, Kız'la beraber girer. De-
likanlı gaskın gaskın bakar.)

YAŞLI KADIN

Bir konuğun olacak hayat yolunda
Karnedakinin babasını arayan
Baştan ayağa bir seveda.

DELİKANLI

Evim evin olsun
Nefesim güç katsın sana

Onu bulman için

hazırım yardımına.

(Yaşlı Kadın çıkıp gider.)

KIZ

Her yerde, her şeyde

olabilir o

kaybetmenin bulmaktan kolay olduğu

bu dünyada.

DELİKANLI

Boyalı kuşlarım

sırça kuşlarım

kanadı günüşlerim

gösterir bize yönünü

Yerin altına da saklansa

buluruz yolunu.

(Delikanlı büyük, sırça bir kuşun tınlıp eksceni çevre-

sinde döndürür. Başboş dönen sırça kuşun göster-

diği yöne bakarlar.)

DELİKANLI

İşte aşkının gurbeli

buradan öteyedir

Ama unutma

sevedanın kaynağı sendedir!

KIZ

Aşkının yalazı sarmadan bu evi

Gidelim, bulalım onu

Kuş misali

kendi gurbetinde de olsa

yönüne çevirelim onu.

(Delikanlı fırcalarını toplar, birhikete çıkarlar.)

İSTANBUL'UN ZORBA YOKUŞLARI

(Kitsch eşyalarla döşenmiş bir ev. Vazolarda plastik güller, duvarda kötü bir yağlıboya peyzaj tablo, kaba, seramik bir telefon. Travesti Yıldız'ın evidir burası. Sözsüz oyunda Yıldız'la sevgilisinin tartıştıklarını görürüz. Yıldız elindeki bir kadın fotoğrafını sevgilisi Necmi'ye gösterir. Necmi, fotoğrafı Yıldız'ın elinden çekip alır; ceketinin iç cebine, yüreğinin üstüne yerleştirir. Sonra, Yıldız'ın kolunu büküp çantasından parasını alır, yüzüne bir tokat attıktan sonra çıkıp gider. Yıldız ağlayarak yere saçılanları toplar.)

YILDIZ

Ey İstanbul
sen beni aldın
Allah da seni alsın!

İsim anam oldun
Yıldız koydun adımı
Soyu boktanlarla bir kıldın halimi
İnmesi zor, çıkması zor bu yokuşların

O denizin var ya,
kurusun da dibin dımdızlak kalsın!
Sultanların Lale Devri yapsınlar
tinerci çocukların seni!
Saadetini bul da der İstanbul!

Ya beni bana geri ver
Ya da geber, geber be İstanbul!
(Kapıdan Delikanlı'yla Kız girerler. Şaşkın şaşkın Yıldız'a bakarlar. Yıldız da şaşırmıştır bu beklenmedik misafirlere.)

YILDIZ

Bakmayın öyle!
Her zamanki halim bu benim
Uğru eline düşmüş
bir çift sardunya gözlerim.

DELİKANLI

Kurtul bu halinden
gel, yolu göster bize
ihlamur kokan bu şehrin
yüreğinde
bu kızın sevdalısını bulalım.
(Bir Travesti içeri girer. Duruma şaşırmıştır. Yıldız'ın halini görünce koşarak yanına gelir.)

TRAVESTİ

Yıldız'ım,
adını bulmuş
yolunu yitirmişim
gene o itin marifeti mi bu?
Birlikte arayıp bulacağız onu
Bitmesi yakındır bu hikâyenin
Adını sen koydun
Bu işin sonunu da sen getir.
(Travesti çantasından bir sustalı çıkarır.)

YILDIZ *(Sustahı alır.)*

Gidip bulalım
Aradığımız adamları bir bir
Yuvasını dağıtalım yılanların
Anlasınlar
İntikamı acı olur göçmen kuşların!
(Yıldız çantasını toplar. Hep birlikte çıkarlar.)

İSTANBUL'UN YAĞMUR YEMİŞ TAŞLARI

(Sılas bir kumarhane. Yere gökniş barbut oynayan, zar alan adamlar. Talita masasında poker çevirenler. Yıldız'ın seçilisi içeri girer. Sözsüz oynada gidip elindeki bütün parayı oyununa yatırır. Parayı bir anda kaybeder. Biraz umursamaz bir lahev takılır.)

NECMI

Hep kaybettim hayatta
Anamı bilmedim hiç
Babam rahat mıdır mezarda
Beynini delen kurşunla?

On üçümde geçtiler ırzıma
Yelimhanedeki abiler
Sonra düştüm yollara
Kucak açtı nice şehitler

Sonra gelsin İstanbul
kuytularda beni bulsun
Bu gönül Yıldız'a düşsün
Olmayacak şey yok hayatta!

SERSERİ

Başladın mı bırakma oyunun!
Hayat gibidir oyun
düşünmeyeceksin sonunu!

KUMARBAZLAR

Oyun dediğin bu hayat
oyun dediğin bu şehir
oyun dediğin bu insan
senin özünde var... Kumar

Karşı koyma, gel katil oyuncu
önce usulca, sonra ölümüne

Hicini bile oyun yazar
Bir yanın beşik, bir yanın mezar

Ortada kanlı bir oyun var.

(Bu sırada Delikanlı, Kız, Travesi ve Yıldız içeri girer. Necmi çevresinde kalabalık olduğu için gelenlerin farkına varmaz. Travesi, Yıldız'a Necmi'yi işaret eder. Yıldız kopsarak Necmi'ye doğru gider. Elinde susalı vardır. Bir an Necmi ile karşı karşıya kalırlar. Necmi iç cebinden bir susalı çıkarır.)

YILDIZ

Ecelim gibi sevdim seni
Çocuğa can veren ana gibi
her şeyi verdim sana.

NECMI

Hayat bu, harcanır
Aşklar da yaşlanır
sabahlılar gibi
Onu da sevdim
tıpkı bir zamanlar
seni sevdiğim gibi.

KIZ (Delikanlı'ya)

Engel olmalı bu kavgaya
Tutkunun bilemediği bıçaklar
kan yüzü görmemeli!

(Yıldız'la Necmi'ye doğru girmek ister.)

DELİKANLI (Kız'ı tutar.)

Bırak karşı koymayı!
Doğum kadar kutsaldır ölüm
İksinde de gözyaşı vardır
Her tutkuda bir ölüm olmalıdır.

KUMARBAZLAR

Acı olmasın yeter
Yaralı kurtulmak beter
İşin raconu bu!
Ötesi vız gelir, tırıs gider.

YILDIZ *(Hamle etmeye başlarlar.)*

Üstümde gökyüzü
Bir buluta girer gibi
mahzun gövdem
Bıçakta tutkunun yüzü
kan ister gibi
Bizi bekleyen âlem
geceden sabaha geçer gibi.

NECMİ

Yüreğimde vakit erken
Ölmek senin için kolay
parça parça biterken.

YILDIZ

Bu tutkumun mührü olsun!
(Bıçağı saplar.)

NECMİ

İkliminde gün erken dönsün!
(Bıçağı saplar.)
(Yıldız, Necmi'ye tutunur. İkisi de son bir gayretle bıçaklarını birbirlerinin sırtına saplarlar; yere düşerler. Kız gözlerini kapayıp Delikanlı'ya sarılır. Dışarıda bir fırtına çıktığı duyulur. Korkunç bir sağanak başlar.)

TRAVESTİ

İstanbul var olalı beri
çok sevda gördü

sürüyle ölü kucakladı
ama bu en kutsalı
İstanbul istiyor
yağmur yemiş kuşları.

KUMARBAZLAR

Şehir çöplüğü bu gece
saracak iki bedeni
İstanbul yolcu edecek
yaşamadan gideni.
(Cesetleri kaldırırılar.)
İstanbul büyük bir kuyu
İki yana yol verir suyu
Bir güzelin kötü huyu
unutturmak yaşamadan gideni.
(Cesetlerle çıkarlar. Sağanak birden dîner.)

KIZ

Ben sevdamin yönündeyim
Bir hikâyeyi gördüm
yandım, susadım
Kendi hikâyemin ardındayım.

DELİKANLI

Sırça kuşum
kanadı gümüşüm
senin yönünde
bekleyen biri var
Akıl serden çıkınca
yürek yerden bıkınca
biz onu bulunca
ereceğiz sevdalının yönüne
Gel benimle!
(Delikanlı'yla Kız çıkarlar.)

İSTANBUL'UN DAĞINIK SAÇLARI

5

(Şehrin sokaklarından birinde bir telefon kulübesi
Kenarda, köşede seyyar satıcılar, kokoreççiler, alış-
veriş eden gece insanları. Yüzünde derin bir yara izi
olan genç bir kız telefon tuşlarına basıp biraz bekler.
Sonra konuşmaya başlar.)

AYLA

Merhaba anne
Görüşmeyeli epey oldu
Uzak bir şehirde
yalnızlığı tanıdım
farklı bedenlerde

Başka başka insanlar
hayatı öğretiyor artık
Duygular kıralık, satılık
Yaşlanıyorum bu şehirde

Merhaba anne
ben böyle vefasız
San ki her şey aynı
senin şehrinde

Uçarı, havai güller geride
Ben hep geç öğrenirdim
hatırlasana anne

Az önceki saganak dindi
Bu yağmur şehri temizlemiyor
Artık ruhunu arındırmıyor

Hiçbir yürek

beni içinde barındırmıyor
Beni öldürürse iyilik öldürür
Hoşça kal anne!

(Telefonu kapayıp kulübeden çıkar. Delikanlı'yla kız
karşından gelirler. Ayla bir an Delikanlı'nın karşı-
sında donakalır. Delikanlı da eski sevgilisini gördü-
ğüne şaşırır. Kız da onların davranışlarına şaşırır,
iki eski sevgiliyi seyretilmektedir.)

DELİKANLI

Seninle sessizliği sevmişim
Birlikte kitap okumayı
caddelerde yürümeyi
alıp başımı gütmeyi
bu koca şehirden uzaklara, düşlere
tekrar aşık olmayı sevmişim sende.

AYLA

Küirengi sabahlara uyanmışım
avuçlarımda toz bulutu
Bilmediğim renklere boyanmışım
Anlatacak çok şeyim vardı daha
adunlarımızı bilmeyen sokaklar
Yağmuru dinliyordum
susuyardum sensizliğimde.

DELİKANLI

Damarlarımız füyueli
kayıp künyeli bir aşktır bu sevgili
yemini öte dünyalı
kokusuz samyeli bir aşk
yüreklelerimiz aynı
kayıplara saymalı bir aşktır bu sevgili
başı sonu belli!

incesaz dumanlı bir aşk
nedeni bilinmeden bitti
acı tatlı bir aşk.

AYLA

Seni tekrar gördüğüme sevindim
Eski bir beni görmüşüm gibi
O zamanlar başkaymışım, toymuşum
sevdayı sende bilmişim gibi
Eski bir aşk bu
Doyurmaz karnı açları
Belalı bir şehir İstanbul
her daim dağınık saçları.
(Ayla arkasına bakmadan uzaklaşır. Delikanlı acı
içinde arkasından bakar.)

AHALİ

Deli bir şehir İstanbul
Acıları, günahları, suçları
Yetim bir şehir İstanbul
her daim dağınık saçları.
(Delikanlı, Kız'ın elini tutup, hiddetle çekerek ora-
dan uzaklaşır.)

İSTANBUL'UN DELİ YAŞLARI

(Ut sesi duyulur. Bir eski zaman meyhanesinde
Yaşlı Fotoğrafçı oturmaktadır. Masadaki arkadaşı
sızmıştır. Diğer masalarda Sarhoşlar oturmaktadır.
Yaşlı bir udi eski bir şarkıyı çalmaktadır.)

YAŞLI FOTOĞRAFÇI

Bu şehri terk eden bütün kadınlar
nereye giderler?
Ellilerden bir şarkı olsun
tercihan Karcıgar
Yorgo biraderim
rakıyı tazeleyiver
(Cebinden uçları eprimiş bir fotoğraf çıkarır.)
İnsanın şarkıları olmalıdır
firkate, hicrana ve vuslata dair
Sadi biraderim
birini okuyuver!

Olmayan şeylere içtiler
Şerefel
Baksana şu fotoğrafa
sanki sepya çekmiş
gözlerine

(Birden ürperir.)
Yaşlılık sıtması bu, geçer!
Sen bilirsin be Yorgo
Neden naftalin kokar sevdalar?
Deyiver
Bu gece tadı bir tuhaf rakının

Galiba bu siyah beyaz film kopuyor
Yorgo hesaba yazıver!

(Yaşlı Fotoğrafçı tam eski model makinesini toplayıp
çıkarken Delikanlı'yla Kız gelirler.)

DELİKANLI

Binlerce sweet nakşedilmiş gözlerine
Bir sevdalıyı sevindir ustam!

Bu kız aşkının peşindedir
Bir hasretli dindir ustam!

Anlatısın sana surcını

Bu aşkın sıratını

kazasızca geçir ustam!

(Sözüz oyununda Kız'ın Yaşlı Fotoğrafçı'ya sevgili-
sini tarif ettiği anlaşılar. Yaşlı Fotoğrafçı dikkatle
dinledikten sonra onlara bir yer taraf eder. Kız se-
vinmiştir. Delikanlı bir burukluk hissetmektedir.
Başlarıyla Yaşlı Fotoğrafçı'ya cencileyip çıkarlar.)

SARHOŞLAR

İstanbul kimi gece

bir kadeh rakıdır

söyle serinden

Haliç'te sereserpe

kurtulmuşsun derdinden

Düşünsene bir!

Kalbimde aşk saklar

barkında aşk paklar

her insanın aşkını

İstanbul koyunda aklar

Bogaz'dır bir gözü

her gece yağlar

Bu kıyılar, bu sokaklar

bu vakitler hep dar

İstanbul acı, rakı cısnulu

ölene kadar

Pasaj'da süt olur rakımız

bu hale alışkın halkımız

ama bizim hakkımız

İstanbul beyaz, rakı rengârenk

tez bozulur bu ahenk

İstanbul gülüm, İstanbul ölüm!

(Yaşlı Fotoğrafçı'nın bir an acı içinde kalbini tut-
tuğunu görürüz. Ardından yere yığılır. Vücudu
biraz titreyip kalır. Sarhoşlar, başına toplanırlar.
Teditgin bir biçimde birbirlerini bakarlar. Sonra,
cesedi alıp arkadaki üç büyük çöp varlıından birinin
içine atarlar. Yaşlı Kadın gelir. Ortadaki hareketlen
Yaşlı Fotoğrafçı'nın öldüğünü anlar. Acı içinde gt-
der, varlığını yarıyda duran şapkasını alır adanun.
Torbasına koyar. Sarhoşlar varili geçerek salınının
orasına getirirler. Şarkı söylerken ellerindeki ka-
dehlere, şişçelerde kalınmış olan rakıyı parça parça
varile boşaltırlar.)

YAŞLI KADIN

Yaman adamdı

Eski bir aşkın peşinde

Adamlar içinde bir taneydi

Bin suret gözlerinde.

SARHOŞLAR

Son bir iyilik yaptı

İstanbul denizlerinde

Balık bilmezse Halik bilir

İsteddiği gibi
veda edelim ona
Başka bir âlemde artık
suretleriyle döndü surete.
(Yaşlı Kadın masalardan birinin üzerindeki mumu
alıp varilin içine atar. Varil ateş alır. Varilin etra-
fında dönmeye başlarlar.)

YAŞLI KADIN

Sağlıcakla ihtiyar
hoşça kal ilk aşkım
başka bir kadın uğruna
beni uğrular arasına bırakan
hoşça kal!

SARHOŞLAR

Güle güle usta!
Göğün rakı beyazı
günahın pastırma yazı
anason senden razı olsun
Güle güle!
(Ateşin çevresinde daha da hızlı dönerlerken sahne
kararır.)

İSTANBUL'UN YAYDIR KAŞLARI

(Tersanede bir köşe. İşçiler yaptıkları tekneye
dayanmış demlenmektedirler. Bir varilin içinde ateş
yakılmıştır. Bu ateş sahneyi aydınlatmaktadır.)

1. İŞÇİ

Zaman saklamaz
Sükûn besliyor buraları
İnsan çok kolay yitiyor
Şehir değil can pazarı.

2. İŞÇİ

Pervazda takılmış hayatlar
kırık mı, yanık mı, tanık mı şarkılar
gün geliyor
herkese birini hatırlatıyor.

3. İŞÇİ

Teşkilatlar tarih kurgularken
hayret yetersiz
muhakkak gayret
ölüler huzur ararken!

İŞÇİLER

Sert atılan adımlar
kumlardan ödünç bir ses
Yabancılar sevilmez!

Nefret ve şiddet
başka bir tarih dokuyor
anlatılanın ötesinde
yoksuluz, yoksunuz

sortulursa şayet,
bir namus yalanı bu
Hepiniz masumuz!
(*Delikanlı'yla Kız gelirler.*)

DELIKANLI

Gayretin insanları
sevmez yalanları
Sizin bir sözünüz
kavuşturur bu sevdalarını!

KIZ

Esmerdi adamım
Deli yellere eserdi başında
bir canla bıraktı beni
bir başıma
Burada görmüşler onu
Deli huyundan bilmişler onu.

1. İŞÇİ

Hikâveni biliniz
O anlatmıştı bize
Sana bıraktığı hatıradan habersiz
Düşmüştü yollara yollara.

2. İŞÇİ

Burada kesmişti maccerasını
Gönündeki arayışın maccerasını
yüklemişti
yaptığı teknelere.

3. İŞÇİ

Tekneler açıldııkça denizlere
O da özlerdi yolları
Derken bir tan vakitinde
terk edip gitti buraları.

KIZ

Nerede bulurum onu?
Daha uzaklara gitmesin
Deli, yorgun, zorba olmasın sonu
İsterim ki hikâyemiz kötü bitmesin!

YAŞLI İŞÇİ

Belki bilirim yolunu
Yönüne bir kılalım yönünü
Ama gözmek için kördüğümü
beni görmeni isterim.

(*Delikanlı cebinden para çıkarıp Yaşlı İşçi'ye verir.*
Sözüz oyununda Yaşlı İşçi'nin onlara bir yer tarif
ettiği görülmür. Delikanlı, Kız'ı alıp gider.)

İŞÇİLER

Yetmişlerde başladı şarkım
Emeği anlattım ve aşkı
Seksenlerde sürdüm şarkım
Aşkı anlattım ve meşki
Doksanlara vardı şarkım
Artık kendini anlatır

Yetmişlerde başladı sevdam
İnsana, sokaka dair
Seksenlerde gizlendi sevdam
Eve, odaya, dört duvar
Doksanlara vardı sevdam
Sokaklarda satılır

İlkâyemiz evvel ahir

Şikâyetimiz var dünyaya dair.

(*İşçiler'in şarkısı sürerken sahne yavaş yavaş kara-*
rır.)

BİRİNCİ PERDENİN SONU

İKİNCİ PERDE

8

İSTANBUL'UN İNİŞLERİ ÇIKIŞLARI

(Bir evin oturma odası. Genelde egzotik eşyalarla döşenmiş ve duvarlar masklarla süslenmiştir. Frapan giyimli iki kadın oturmuş, sehpanın üzerindeki tarot kartlarıyla fal bakan kadını dinlemektedirler. Sözsüz oyunda, bazı söylenenlerden ürktükleri, sonra biraz ferahladıkları görülmür. Derken içeriden acı bir çığlık duyulur. Kadınlar dehşet içinde kalkarlar. Falcı da yerinden kalkıp onlara yol gösterir. Kadınlar çıkmadan önce para verirler. Falcı onları göndermek için dışarı çıkar. Birden salınenin diğer yanından karalar giymiş, çökmüş, bitkin bir kadın girer.)

KAMELYA

Geceler, sabahlar hep karanlık
Sözle aydınlanmıyor
Gözlerimi her kapadığımda
Bin sızı vücudumda
Geçmiş rahat bırakmıyor
Karanlık eller
bağlamış gözümü
İçimde küçük bir kız
korkuyor, titriyor
Bir el makineye dokunuyor
bir ateş geçiyor
kızın damarlarından
yapmayın dedim
suçsuzum

bir başımayım
hatırlı bir tanıdığım yok
kimse kurtaramaz beni
sizin elinizden
öyleyse neden yalan söyleyeyim?
Daha fazla acı çekmek için mi?
Dinlemediler
Hep karanlık geceler
karanlık günler
Daha da, daha da koyulaşıyor
Bu noktada
hiçbir sevgi yetmiyor.
(Falcı girer. Gidip sevgiyle Kamelya'ya sarılır.)

FALCI

İncindin!
Ne yaşattılar sana Kamelya?
Neler yerleştirdiler vücuduna?
Tragedyaların klibe döndüğü bu çağda
her parçan başka bir tende mi?

Yeterli olmuyor ilaçlar
Televizyonla bile uyuştururlar da
unutuşlara salınmaz mı çığlıkların?
Kinin gözlerinde, utancın sende mi?
Acı yürekte, susku serde mi Kamelya?

Kardeşim, canım, birtanem
öfken bende mi Kamelya?
(Kapı çalınır. İkisi de bir an donakalırlar.)

KAMELYA

Geldiler gene
alır beni
götürürler

bilinmeyen yerlere
Bir daha adımı duymazsın
beni göremezsın.

FALCI

Korkma
geçti o devirler!

KAMELYA

O devir

hiç geçmez

Her devir o devir

İnsan unutalı insanlığını

her devir o devir.

(Karı ısrarlı bir biçimde tekrar galitur.)

FALCI

Sen içeri gir

Gelen onlar değil

Her şey bitti artık

Kimse peşinde değil.

(Kamelya tedirgin bir biçimde içeri girer. Falci sahl-

meden çıkar. Az sonra Delikanlı ve Kız'la birlikte

geliir.)

KIZ

Buraya gelirmiş

vaktiyle bana geldiği gibi

Belki burada birini sevmiş

vaktiyle beni sevdiği gibi.

FALCI

Onun hikâyesi acıdır

seninkinden

Buraya gelirdi

kız kardeşimi sevdiği için

ama senin anladığın gibi değil

Aynı yolun yolcusuydu onlar

Aynı haksızlığa karşı çıktılar

Kız kardeşimi içeri aldılar

Onulmaz acılar çekti Kamelya.

(Kamelya içeri gelir. Tedirgin bir biçimde, gelenlere

bakar.)

KAMELYA

Sen vaktiyle sevdiğini kızsın

O benim için sadece üzülürdü

Gözleri uzaklara

yüreği tuzaklara

düğerdi hep

uşırdı.

KIZ

Bedenimde onun canı

ben de üşıyorum

Benim olmayan

bu hikâyede

düştükçe düşıyorum.

KAMELYA

Sen sevdanın ardında

Tut ki sevdan Kaf Dağı'nda

gene de arar mıydın onu?

KIZ

Ondan bir can taşıyım

Sevdanın gücüyle yaşayım

Kaf Dağı'nda olsa sevdam

Tutar Anka kuşunu ulaşıyım.

KAMELYA *(Cebinden bir kâğıt çıkarır.)*

Ona ulaşmak için

anahtarın budur

Git, bul onu

Bu dünyanın derdini

unuttur.

(Kız, Kamelya'ya sarılır. Vedalaşırlar. Delikanlı'yla

Kız çıkarlar. Falcı onları yolcu etmek için çıkar.)

KAMELYA

Yolun açık olsun

bu hayatın sokaklarında

Kolay değil

bir sevdayı bulmak

kısa bir ömür boyunca!

Yarın gene karanlık olacak

İstanbul'da, bu dünyada

Kimi uyanacak sabaha

kimi asla!

(Kamelya'nın başı öne düşerken sahne kararır.)

İSTANBUL'UN ZORBA DÜŞLERİ

(Sokaklardan bir sokak. Tinerciler sokağın çeşitli yerlerine dağılmış tiner çekmektedirler. Bazıları üstü başı açık yığılıp kalmışlardır.)

1. TİNERCİ

Burnumdan dünyalar giriyor

Zorba düşlerin içinde

kan var, kin var

Bu dar sokak

başka bir İstanbul.

2. TİNERCİ

İstanbul'da

bir başka İstanbul

çıkıyor ortaya

bu tiner

döndükçe soluğuma.

3. TİNERCİ

Bir melek indi

göğsüme

dün tan vaktinde

Ünledi bana

Vakit dar

ölüm var

her şey

yaşadığın kadar.

TİNERCİLER

Rahat koltuklarında

sıcak evlerinde
kendileri var
yemekleri var
aşkları var
vaktleri dar
sevişmek lazım
Ya sokaklar?
Ya biz?
Sadecce sis
Fenerini yitirmiş
bir gemideyiz
Her biri müllu olsun
küpeleri olsun
canları sağ olsun!
Sonunda nasılsa
ölüm var
Hepimiz eşitiz
Bir tutam canımız
çürüyüp giden
vücudumuz var
Ölen ölüür
Bizimdir kalan sağları
(Delikanlı'yla Kız gelirlir. Kız'ın elindeki adresi
aramaktadırlar. Delikanlı, Kız'ı geriye çekip Tiner-
ciler'e doğru gider. Sözsüz oyununda Delikanlı'nın
teker teker Tinerçiler'e yaklaşıp adresi sorduğu gö-
rülür. Hiçbiri ilgilenmeyince vazgeçer. Kız, Deli-
kanlı'nın yanına gelir.)

KIZ

Başka bir yerde onlar
suyun altında
bulutun üstünde
hayat izi yüzünde
şu çocuklara baki

DELIKANLI
Bir yardımını olamaz bize
Hayatın söze
düşün öze
gerçeğin gize
karıştığı yerdelir
Gidelim buradan
Aradığımız sokak
yakınlarda
aradığımız ev
ileride olmalı.
(Delikanlı'yla Kız çıkarlar. Başka bir sokağa doğru
giderler.)

1. TİNERCİ

Anlamayız sandılar
bilmeyiz sandılar
Kızın gözlerindeki sevdayı
görmeyiz sandılar.

2. TİNERCİ

Adamın gözlerinde seveda
o kıza değmiyor
Kızın gözlerinde seveda
başka bir adamı arıyor.

3. TİNERCİ

Bulacak aradığımı
Değecek mi aradığına?
Sormadan binbir soruyu
Gidiyor hikâyesinin ardi sıra.

TİNERCİLER

Adam üzülecek

Kız azalacak
 Bizi kim düşünecek?
 Sonunda nasılsa
 ölüm var
 Ceddimizden yadigâr
 Hepimiz eşitiz
 Bir tutam canımız
 çürüyüp giden
 vücudumuz var
 Ölen ölür
 Bizindir kalan sağlar!
*(Tinerciler esrik halde dans ederlerken sahne kara-
 rır.)*

İSTANBUL'UN SERSEM BAŞLARI

(Şehirde başka bir sokak. Yaşlı Kadın'ın çöp topladığını görürüz. Başına Yaşlı Fotoğrafçı'nın şapkasını takmıştır.)

YAŞLI KADIN

Yaralı büyür bütün çocuklar
 Artık yurdum sokaklar
 Dönemem geriye
 Tersine akmaz ırmaklar.
(Ayla gelir. Bezgin ve bitkindir.)

AYLA

Gecenin bu saatinde
 hâlâ sokaklarda
 Aşklar öldürmüyor
 Yalnızca şarkılar eskiyor
 Bu şarkılar sana yakın
 bana yakın
 bir hatıra
 Bırakalım
 öylece kalsın!

YAŞLI KADIN

Eski bir sevdayı
 unutmamış gibi
 şehrin gecesinde
 Böyle bir seyran evvel eski
 Halin nicedir?
 Belki gül dalında
 kelebek ömrüncedir.

AYLA

Eski bir sevdayı
gökten unutmus gibi
İstanbul gecesinde
Bu seyrân hicrimden eski
Halim delicedir
Bir kuş kanadında
gümüşten incedir.

YAŞLI KADIN

Ayla, gıl, dön evine!

İstanbul alacağını
almış sende
Fazlası kalmamış elinde.

AYLA

Her şeyi verdim

Bir canımdan başka

Üstü kalsın dedim

Bu kahpe İstanbul'a.

(*Delikanlı'yı kız getirler. Ayla'yı gördüklerine şaşırırlar. Yaşlı Kadın yanlarına gelir.*)

YAŞLI KADIN

Halâ sen sevdalının

izini sütersin

Ama unutma!

Bulduğunda

eski bir sevdalıyı

özlersin!

KIZ

İlk defa bir korku
İndi yörenime
Benim bildiğim

AYLA

başka bir sevdalıydı
Bana anlatılan
başka bir adam
ama bunun için
daha da sevdim onu
Bir daha inandım sevdaya!

AYLA

Eski aşk
olduğu gibi bırakılmalı
Yeni bir hayatın
eşiğinde
her aşk
eski haliyle hatırlanmalı.

KIZ

Sözler

hayatı kolay anlatıyor

ama

hayat zor yaşıyor

Asolan yaşamak

yollardan geçmek

sokaklarda yitmek

Yarına bir şey kalmıyor.

DELİKANLI

Eski bir hikâyeyi yaşamak

kolay gelir insana

Oysa yeni hikâyeler

gerek dünyaya.

AYLA

Bunun için bir daha
hoşça kal eski sevdam!
Yeni bir sevdâ gözleminde

Belki göç olur
belki geç olur sabaha
Gideceğim çok uzaklara
Elveda eski aşkım!
(Ayla çıkar.)

DELİKANLI

Gecenin geç vaktinde
geç kalınmış vedalar
Gün gelir
insan istemese de
terk eder hatıralar.

YAŞLI KADIN

Sevdanın yönündesin belli!
Çok az kaldı belki
Ama unutma şunu
Senin diye bildiğin
bir başkasıdır şimdi
Var git yoluna
Madem sevdalısın
eriş ona!
(Delikanlı'yla Kız çıkarlar. Yaşlı Kadın çöplerin
yanına gidip karıştırmaya devam eder.)

İSTANBUL'UN PİŞMAN AŞKLARI

(Eski bir binanın önü. Delikanlı'ya Kız gelirler.
Sözsüz oyunda Delikanlı, Kız'a adresi bulduklarını
söyler. Kız önce sevindiğini belli eder. Sonra birden
tedirgin olur. Delikanlı'ya yaklaşır. Elinden tutup
kendisiyle birlikte gelmesini ister ondan. Delikanlı
başıyla "hayır" işareti yapar. Sonra da cebinden
güzel, mavi bir sırça kuş çıkarıp Kız'a uzatır.)

DELİKANLI

Sar ve sakla!
Günü geldiğinde
geri getireceğin
bir şey mutlaka
kalmıştır!

Nasılsa
yaralandığı kadar büyür
insan dediğin
ve her giden bir kalanı arar

Gel ve gör
aşkı besleyen
görkem nerede?
Nasılsa
her efsane çamura bulanır

Kuşlarımdan beni dinle istersen
kavak yapraklarından denizi
günlerden de maviyi

En iyi onlar bilir
ölümün hasını
boyun eğmenin nazını
aşklarda
üçüncü şahıs olmanın gizini

Aman hal!
Emanetim gözlerin kadar kutsaldır
Bakmasını bildiğin kadar
korumasını da bili

Dünyanın bu tarafında
hikâyeler hep aynı
Kaç tavaşan, tut tazi!
Ama bu sefer
oyundan ben geliyorum

Kirpiklerim razı!

KIZ

Benimle geli

Güç verdin şimdiye kadar

başka bir hayatın içinde

Tuhaf!

Sen gideceksin diye

bir sızı var içimde!

DELİKANLI

Benim yolum buraya kadar!

Vakit dar

Madem ölüm var

git, bul onu!

Ya da ne kalmıssa

ondan geriye!

(Gittineye hazırlanır.)

KIZ

Seni tekrar
nasıl bulurum
bu cehennemün içinde?

DELİKANLI

Bir sırça kuş

kanadı gümüş

gösterir yönümü!

Bir boyalı kuş

asla şaşmaz

sevdanın yönünü.

(Delikanlı çıkar.)

KIZ

(Delikanlı'nın arkasından bakar. Tuhaf bir biçimde,
hızlıdır.)

Sana uyumalıyım!

Bir ırmağı geçerek üstüne

şarkı tadında bir uykuyu

Karanlık kuyulardan

dehlizlere geçerek

uyumalıyım sana!

(Kız kapıya doğru ilerler. Galimle gahımlanarak ara-
sında tereddüt yaşarken içinden bir erkek sesi du-
yulur.)

İÇERİDEN GELEN SES

Sevda değil bu!

Gitgide eleyen bir mum

Anla beni... Suskunum!

Hatıral!

Medcezirlerle yazılmış kumlara

ve bozulmamış hala

İlşimel!

Dingin bir şarkının orta yerindeyim
Kanadım, azaldım
Kehanetler gibiyim.

KIZ

Sana uyumalıyım!
Bir sevdanın diğeriyle damıtıldığı noktada
Sağırılığa açılan bir geçittir dünya
Masum bir şeyleri özlediğim için belki de
Uyumalıyım sana!
(Kız kapıya sırtını döner. Gözleri yaş içindedir.
Elindeki sırça kuşu kırmaktan korkarak yere bırakır,
ekseni çevresinde döndürür. Kuşun gösterdiği yöne
bakar.)

KIZ

Bir boyalı kuş
asla şaşırılmaz
aşkın yönünü!
(Kız sırça kuşun gösterdiği yöne doğru gider.)

İSTANBUL'UN GÖNÜL KİŞİLERİ

(Hanga gibi eski bir binada, neredeyse yıkılmak
üzere olan bir dairenin içi. Delikanlı özene bezene
sırça bir kuş boyamaktadır. Çevresinde süriyle kuş
kafesi, her birinin içinde de çeşit çeşit sırça kuşlar
vardır. Kapıdan Yaşlı Kadın girer.)

YAŞLI KADIN

Sen bu boyalı kuşlarınla
İstanbul denizinde
küçük bir adasın

Kaybettiğin için üzülme!
Onu asıl şimdi bulmaktasın.

DELİKANLI

Benim hikâyem
yalnız yazılmış
evvelemir
Şu kısa ömürde
bin şikâyetim var
aşka dair.

YAŞLI KADIN

Asıl felaket güzel oğlum
tarihin bizi yanlış anlatacak olması

Ve ben görkemli bir Laz gelini
gibi salınırken
bir bozlaktaki
ölüm yabancı değil ikimize de.

DELİKANLI

Şu sırça kuş
kanadı gümüş
sevdayı değil
acıyı verdi banai

YAŞLI KADIN

Oğlum sen daha acıyı
nice tanırısın?

Şu halime bak!

Zamanın imzası yüzümde
vücudumda, ellerimde

O zaman acıyı anlarsın.

Hosça kal kuşçu

Hosça kal bir İstanbul'un

bir boyalı kuşu!

(Yaşlı Kadın gıkar. Dışarıda bir yağmurlar başlar.)

DELİKANLI

Yağmurlar yağmamalı!

Bir hikâyenin pasıyla gözlerimde

Sayırlığın adı tutku konulmuşken

Gemi her azıya aldığım da

Uyumalıyım sanai

Yüzün berrak olmalı!

Çocukluktan tebeşir izlerini silerek

Beklendiğim duraklarda asla inmeyerek

Dillimi bir söz gezerken usulca

Uyumalıyım sanai

(Karı açılır. Kız gelir, ıslanmıştır. Delikanlı gışkın ve heyecanlıdır.)

KIZ (Sırça kuşu uzatır.)

Bu kuş gösterdi

sevdamın yönünü

Döndüm geldim sana

bilmeden sonunu.

(Delikanlı kalkar, Kız'la sarılır.)

KIZ

Ben bu şehri sevdim tenideli

Sözüm sızdı sokak taşlarına.

DELİKANLI

Kafes arkalarına nefes saldım hanımeli

Saraylarında ilmek oldu parmaklarım

Aşka dair garbkılar yazdım

Efsane anlatan kuşlar boyadım.

KIZ

Saman sarısı, sır buğusu

bir bahar tenideli

Her arayış, bir kaybedişe kadar

İhlamur kokarken sokaklar

Bu şehirden avut beni!

DELİKANLI

Kuş bakışlı, durup durup yakışlı

bir yaz hanımeli

Bulmuşken kaybedilmez!

Yolları kesmişken gözlerin

Bu şehirden uyut beni!

(Sarılip öpüşürlerken sahne kararır.)

İSTANBUL'DAN BİR AŞK GEÇTİ

*(Bir sokakta Yaşlı Kadın'ı çöp toplarken görürüz.
Çöpü torbasma koyar, öne doğru gelir.)*

YAŞLI KADIN

Asıl felaket güzel insanlarım
tarihin bizi yanlış anlatacak olması

Bu orospu şehrin sokaklarında
bunca bezgin, bunca aciz
işin ne fenerini yitirmiş?
İs değmemiş gözlerinle
aradığın, beklediğin
senin diye bellediğin
biri mi var?

*(Fahişeler, Travestiler, Transseksüeller, Serseri,
Kumarbazlar, Sarhoşlar, İşçiler, Falcı, Kamelya,
Tinerciler bir anda sokağa gelirler.)*

AHALİ

İstanbul'a bir kız geldi
Bilmez ki
İstanbul'un boyalı kuşları

Zorlu yokuşları
Yağmur yemiş taşları

İstanbul'dan bir aşk geçti
Görmez ki
İstanbul'un dağınık saçları
Deli yaşları
Yaydır kaşları

İstanbul'a bir kız geldi

Öğrendi
İstanbul'un inişleri çıkışları
Zorba düşleri
Sersem başları

İstanbul'un pişman aşkları
Gönül kışları

İstanbul'a bir kız geldi
İstanbul'dan bir aşk geçti.
*(Şarkının sonunda sahnenin farklı bir yerinde bir
yüksekti üzerindeki çilingir sofrası aydınlanır. Yıldız,
Necmi, Yaşlı Fotoğrafçı oturmuş kadeh tokuştur-
maktadırlar.)*

YAŞLI FOTOĞRAFÇI

Göğümüz rakı beyazı
Günahımız pastırma yazı
Anason bizden razı olsun dostlar!

YILDIZ

Dünyaya dair bir sızı
Bu âlemin bin nazı
Soframızın bol piyazı olsun dostlar!

NECMİ

Tarihin bir tarzı
Öte dünyanın bir yazı
Hayatın güzel bir hızı olsun dostlar!
*(Ayla güllümseyerek yanlarına gelir. Doldurdıkları
kadehi ona verirler. Huzurlu bir biçimde onun ara-
larına gelişini kutlarlar.)*

AYLA

Eski aşkların vedası
Yenisinin bir edası

Bu dünyanın da sevdası olsun dostları!
(*Delikanlı'nın evi aydınlanır. Bütün kafeslerde canlı kuşlar vardır.*)

KIZ

(*Teker teker kuşları çıkarıp serbest bırakırken...*)
Bu sevdanın kuşları
Bütün İstanbul'a yayılsın
Arayana göstereyim
Sevdasının yönünü
Ve sen adamım
Bu gahırde avut beni!

DELİKANLI

(*Kız'a yarıdım ederken...*)
İstanbul yalan
İstanbul talan
Bir tek sevdadır
Her gahri güzel kılan
Ve sen kadimim
Bu gahırde avut beni!

AHALI

Bu gahırde avut bizi!
Bu gahırde uyut bizi!
Acısıyla, sızısıyla
Bu gahırde unut bizi!

YAŞLI KADIN

Asil felaket güzel insanlarım
tarihin bizi yalan anlatacak olması!
(*Salıneye bir sis yayılır. Herkes ortadan kaybolur. Kuşlar salıneye, salonda uçmaktadırlar.*)

OYUNUN SONU

1997

KIRMIZI YORGUNLARI

Kişiler

RED KİT	35 yaşında
TENTEN	35 yaşında
FATOŞ	35 yaşında
BETTY	35 yaşında
SAFİNAZ	70 yaşında

Dökülen, eski bir apartman dairesinin oturma odası, antresi ve Amerikan mutfak. Sağ tarafta geri planda mutfak görülmektedir. Mutfak penceresi apartmanın yan tarafına düşen dik yokuşa bakmaktadır. Arada bir yakınlardaki kilisenin çanıyla, biraz daha uzağa düşen caminin ezan sesleri işitilecektir. Sahnede genel bir dağınıklık dikkati çekmektedir. Üst üste bırakılmış giysiler, boxer iç çamaşırları vs. Daire 60'lı yılların sonlarıyla 70'li yılların başlarında moda olan eşyalarla döşenmiştir. O yıllara ait bir oturma odası takımı, eski sehpa, ekranına mavi plastik kap takılmış, siyahbeyaz olduğu anlaşılan bir televizyon, möbleli bir müzik dolabı, odanın orasına burasına serpiştirilmiş sigara tablaları, eski bir vantilatör, küçük boy, eski bir buzdolabı, dörtlü ocak, yan tarafları yanılmış bir fırın göz önündedir. Antrede ayakkabılık ve eski model bir askılık vardır. Sol taraftaki antreyle oturma odası arasındaki duvara, karşıdan rahatlıkla görülecek biçimde, çerçeveli, yuvarlak bir ayna monte edilmiştir. Aynanın yanına "Senede Bir Gün" filminin afişi asılmıştır. Mutfak tezgahının üzerinde siyah ciltli kalın bir kitap dikkati çeker. Arkada solda sokak kapısı, sağda ise odalara giden koridora açılan bir kapı vardır.

BİRİNCİ PERDE

(Koridora açılan kapıdan Red Kit girer. Üzerinde yalnızca bir kot pantolon vardır, yalın ayaktır. Uykudan yeni kalkmış olduğu bellidir. Mutfaka doğru gideceken, fikrini değiştirip, duvara monte edilmiş aynaya yönelir. Kendine bakmaya başlar. Birkaç 'body' hareketi yapar. Gördüğünden memnun kalmıştır.)

RED KİT (Amerikan kovboy filmlerinin kahramanlarını taklit ederek...) Çok iyisin evlat! Daha çok can yakarsın sen!

(Mutfaka gidip buzdolabını açar. İçinden çıkardığı peyniri koklar, yüzünü buruşturur. Peyniri bir naylon torbanın içine atar. Buzdolabında kısmen çürümüş bir elma bulur. Çürümüş kısmı dişleyip kopardıktan sonra kalanı yemeye başlar. Cep telefonu çalar. Aceleyle arayıp cep telefonunu ayakkabılıkta bulur.)

RED KİT (Telefona) Hey dostum kaçabileceğini mi sandın? (Telefonu açar.) Evet, Red Kit karşınızda!.. Seni henüz tanımıyorum. Eğer bu konuşmaya devam etmemi istiyorsan parolayı söylemen gerek... Evet! "Senede Bir Gün". Şimdi de kimin aracılığıyla aradığınızı öğrenmek istiyorum... Evet hatırlıyorum... O halde fiyatı biliyorsunuz... Tamam. Tek misiniz, eşinizle birlikte mi katılacaksınız?.. Pekâlâ. Yeri ve saati siz söyleyin... Tamam, bu gece orada olacağım. (Telefonu kapatır.) İyi iş! (Bir sigara yakar. Gidip müzik setine bir plak yerleştirir. Dalida'nın şarkılarından biri çalmaya başlar.) Bu günü de

kurtardın oğlum Red Kit. (Miziziği dinlerken odanın içinde gezilir. Gözleri film affisine takılır.) "Senede Bir Gün". Bazen de günde bir sene. (Karı gülür.) Bu ne ya? Sabahın köründe... (Cidip kapıyı ağır. Eşikte bir adam durmaktadır.)

RED KIT Ne var?
TENTEN Affedersiniz, yanlış mı geldim acaba?
RED KIT Nereye yanlış mı geldin?

TENTEN (Bir gazete uzatır.) Gazetede bir ilan var-
di. Ev arkadaşları arandığına dair. Sabah birkaç
kere telefonu çaldırdım ama, cevap veren kim-
se olmadı.

RED KIT Ver bakayım şuna! (Gazeteyi alır, ilan bö-
lümünü okur.) Ha, evet, bu benim telefon nu-
maram. Kusura bakma. Bazen telefonu bula-
myorum evde.

TENTEN Gezmeye mi gidiyorsun?

RED KIT Ne?

TENTEN Telefon... gezmeye mi gidiyorsun?

RED KIT En son ihtiyacım olan şey komedyen ol-
duğumu sanan bir ev arkadaşı.

TENTEN Kusura bakmayın! Yalnızca, espiri yap-
mak istemişim.

RED KIT İstedin ama beceremedin. Gelsene içeri!

TENTEN Rahatsız etmeyeyim!

RED KIT Rahatsız olsaydım çağırırmazdım. Gir ha-
di!

(Tenten içeri girer. Cidip kanepeye otururlar. Bir süre birbirlerine bakarlardı. Tenten tedirgin ol-
muştur.)

TENTEN Adınızı öğrenebilir miyim?

RED KIT Tabii... Adım Red Kit. Sen de bana öyle
de!

TENTEN Başka bir adınız yok mu? Yani ne bileyim,

Ali, Ahmet, Ömer, Halil gibiz?

RED KIT Verilmiş bir adım var elbet. Ama benim
seçtiğim ad Red Kit. İnsan istediği ismi seçe-
bilir mi?

TENTEN Tabii. Ama mesela ikametgâh ilmi haberi
alırken, Red Kit deyince muhtar kabul ediyor
mu?

RED KIT Ben de ikametgâh ilmi haberi almıyorum.
TENTEN Hayret! Hem bu ülkede yaşıyorsunuz
hem de ikametgâh ilmi haberi almıyorsunuz!
Peki, oyunuzu kullanırken?

RED KIT Bugüne kadar hiç oy kullanmadım. Ul-
keyi bensiz de idare edebiliyorlar.

TENTEN Gazeteye ev arkadaşı aradığınızı yaz-
dırımsınız. Eğer anlaşabilirsek burada kalmak
istiyorum.

RED KIT Adın ne senin? (Tam Tenten cevap vermek
üzzerken...) Ha, yalnız diğerlerinin sana takıldığı
adı öğrenmek istemiyorum. Seçtiğin adı söyle
bana!

TENTEN (Düşünür.) Böyle aniden ne söyleyeceyim
bilmem ki?

RED KIT İşte, seç bir şey!

TENTEN Tenten olur mu?

RED KIT Sen bilirsin. Tenten... İena değil... Ne is
yapıyorsun? Yani kirayı ödeyebilecek misin?

TENTEN Bir televizyon kanalında çalışıyorum.
Haber programı hazırlıyorum. Metin yazatıldığı
yapıyorum. Belki duyumsundur, programın
adı "Yalnızca Doğruyu Söyleyeceğime".

RED KIT Bilmiyorum. Seyretmedim.
TENTEN Hayret! Halbuki izlenme oranı en yüksek
program bizimki.

RED KIT İyi... hayırlı olsun. Gazeteyi okuduğuna

göre, şartları da peşinen kabul ediyorsun demektir.

TENTEN Tabii ki! Yalnız... mobilyalı olduğunu yazdırmışsın!

RED KİT (Oturdukları koltukları göstererek...) Bunlar ne peki? Konserve açacağı mı?

TENTEN Mobilya tabii ki!

RED KİT Odanda çift kişilik bir karyolayla etajerin olacak. Bir de eski gardırop var. Karikatürlerde o âşıkların saklandığı türden bir şey.

TENTEN Sağ ol... Demin mobilya derken, daha farklı bir şeyler beklediğimi söylemek istiyordum aslında.

RED KİT Nasıl yani?

TENTEN Ne bileyim?.. Daha modern bir şeyler.

RED KİT Bunlar da modern dönemden kalma ya! Bizim modernimiz 60'ların sonuyla 70'lerin başı değil miydi?

TENTEN Bilmem... Ben modern derken, daha yeni, daha güncel eşyaları kaşetmiştim.

RED KİT Modernle yeni ve güncel birbirlerinden farklıdır.

TENTEN Anlayamadım?

RED KİT Bak, modern olan burası, yani mekânımız. Yeni olan biziz, yani seninle ben. Birbirimiz için yeniyiz, birbirimiz hakkında öğreneceklerimiz var. Bunlar da yeni. Güncel olansa konuştuklarımız.

TENTEN Hiç böyle düşünmemiştim.

RED KİT Düşünseydin, kendi adını da çoktan belirlemiş olurdun zaten.

TENTEN Sen ne iş yapıyorsun peki?

RED KİT Bu dünyadaki en önemli işi yapıyorum.

TENTEN Doktor musun?

RED KİT Hasta mısın?

TENTEN Ne alakası var?

RED KİT Onu sana sormalı. Dünyadaki en önemli iş doktorluk mu?

TENTEN Bence öyle. Çok zor, özveri gerektiren, kutsal bir meslek.

RED KİT İyi. Ben doktor değilim. Kaldı ki benimki çok daha zor, çok daha fazla özveri gerektiren bir meslek. Ne olduğunu günü gelince öğre-nirsin.

TENTEN Neyin günü?

RED KİT Ne bileyim? Bu dünyada her şeyin bir günü vardır elbet!

TENTEN Pekâlâ.

RED KİT Yanında eşya getirecek misin?

TENTEN Bir valizimle bir daktilom var. Öğleden sonra onları alıp getiririm.

RED KİT Daktiloyla mı yazıyorsun yazılarını?

TENTEN Evet.

RED KİT Desene tam bir modernistsin! Yalnız, sabaha kadar takır takır yazarsan bozuşuruz.

TENTEN Yok canım! En geç saat bir bir buçukta yatarım ben.

RED KİT Ben de zaten en erken iki iki buçukta gelir-im.

TENTEN O halde mesele yok demektir.

RED KİT O halde mesele var Tenten! Ben uyumakta güçlük çekerim. Eğer uyuyabilirsem de, sabah erken uyandırılmaktan hiç hazzetmem.

TENTEN Uykusuzluk hastalığı ha? Nedeni neymiş?

RED KİT Uyumamamı gerektirecek o kadar çok olay var ki buralarda! Olsa olsa nedeni budur.

TENTEN Pekâlâ... sabahları sessiz olurum.

RED KİT Yemek mesalesini kendin halledeceksin.
TENTEN Sağlıklı beslenmeyi tercih ederim. Belki sen de bana katılırsın.

RED KİT Olabilir. Buzdolabını, fırını ve ocağı da istediğin gibi kullanabilirsin.

TENTEN Sağ ol. Kahvaltılıkaları alıp buzdolabına koyarım.

RED KİT Evet, ben Red Kit... Parola?.. Evet, "Senede Bir Gün"... Adınızı alabilir miyim?..

Olur... Bir saniye lütfen... (Ahizeyi kapatıp Tenten'e döner.) İçeri gidip odana baksana... eksik

gedik bir şey var mı?

TENTEN Olur.

(Koridora açılan kapıya gidip içeriye girer.)

RED KİT Tek mi yoksa başka biri daha var mı?..

O halde fiyatı biliyorsunuz... Olabilir!.. Yeri ve zamanı söyleyin... Hayır, maalesef bu gece

mümkün değil... Başka bir ışım var. Uzun sürebilir... Yarın gece uygun mu sizin için?.. De-

dim ya bu gece mümkün değil.. Eğer yarın gece için isterseniz tekrar arayın.

(Red Kit telefonu kapatır. Öfkeli bir biçimde kafasını iki yana sallarken, Tenten içeri girer.)

TENTEN (Sevinçlidir.) Odada su yatağı olduğunu söylememiştin!

RED KİT Orası benim odam Tenten. Nije kendi odana bakmıyorsun?

TENTEN Özet dilerim. Bilemezdim ki. RED KİT (İçeri odaya yönelir.) Giyinip çıkacağım.

(İçeriye girer.)

(Odada tek başına kalan Tenten gezinimeye başlar. Filin ağışına bakar. Sonra ayının önünde durup kendine bir çekidüzzen verir. Red Kit odaya gelir.

RED KİT On ödeme yapacaksn herhalde?

TENTEN A, tabii... Affedersin.

(Cebinden bir miktar para çıkartıp uzatır.)

RED KİT (Paraları alıp, bir anahatlığa takılı iki anahatları Tenten'e atar.) Bunlar da evin anahatları. Ben gıkıyorum... Ne zaman taşınırsın?

TENTEN Öğleden sonra taşınmış olurum.

RED KİT Ben de ancak öğleden sonra gelirim. O halde görüşürüz... Evi fazla karıştırmal

(Red Kit sokak kapısını açıp çıkar. Tenten tek başına kalmıştır. Önce gidip Dalida'nın plağını durdurur. Ardından Dario Moreno'nun eski bir

plakını bulup pikaba yerleştirir. Plak çalarken, Tenten mutfak kısmına geçer. Tezgâhın üzerin-

deki kitabı alıp karıştırır.)

TENTEN "Tristram Shandy"... Yazan Laurence Sterne... Bunu niye okuyor ki?

(Cep telefonu çalar. Tenten önce kararsız kalır. Telefon susmıyınca, gidip telefonu açar.)

TENTEN Alo buyrun?.. Red Kit az önce gitti. Ne?.. Evet, "Senede Bir Gün"... Eski bir film. Kim

arıyorduz?.. Ne? Asteriks mi?.. Şey, ben Tenten... Bu ne istediğinize bağlı... Üçü mü? (Kapı zili

çalar.) Şey, pardon, kapı çalıyor. Ben Red Kite aradığınızı söyledim. O sizi arasın... Ha, numara-

ranız yok mu?.. O zaman, öğleden sonra siz arayın. Burada olacak... Evet... Bir şey değil.

(Zil çalınmaya devam eder. Tenten telefonu kapat-

tıktan sonra gidip kapıyı açar. Eşikte bir kadın durmaktadır.) Buyrun, kimi aramıştınız?

FATOŞ Seni.

TENTEN Anlayamadım?

FATOŞ Anlaman da gerekmiyordun zaten. Beni içe-

riye davet etmeyecek misin?

TENTEN Buyrun tabii!

FATOŞ (İçeri girip çevresine bakmır.) Ne güzel bir daire! Artık burada oturacaksın, değil mi?

TENTEN Nereden biliyorsunuz?

FATOŞ Seni takip ediyorum.

TENTEN Gene anlayamadım, pardon?

FATOŞ Duyacağın şeyler seni şaşırtabilir ama, artık bunları sana söylemek zorunda hissediyorum kendimi.

TENTEN Bana ne söyleyeceksiniz?

FATOŞ Seni tamı tamına dört aydır takip ediyorum.

TENTEN Polis misiniz?

FATOŞ Hasta mısın? Ne alakam var?

TENTEN O halde niçin takip ediyorsunuz?

FATOŞ Çünkü sana âşık oldum.

TENTEN Tanımadığın bir adama nasıl âşık olursun?

FATOŞ Seni gördüm ve sevdim. Hepsi bu. Aşkla, tanınmanın ne alakası var? Zaten karşıdakini tanıyınca aşk kaçır.

TENTEN Ben tanımadığım bir insanı sevemem ki!

FATOŞ O da senin sorunun. Benimle tanışmak istiyorsan, adım...

TENTEN Dur bir saniye! Bir adın olduğunu biliyorum, ama onu öğrenmek istemiyorum. Senden kendine bir ad bulmanı istiyorum.

FATOŞ Nasıl olacak o?

TENTEN Mesela ev arkadaşımın adı Red Kit. Benimki de Tenten. Sen de kendine böyle bir ad seçmelisin.

FATOŞ Anlayamadım?

TENTEN Anlamak gerekmiyor zaten. Yalnızca bir isim seç kendine. Bir çizgi roman kahramanının adı olsun.

FATOŞ Tommiks veya Teksas olamayacağına göre... Fatoş olsun bari!

TENTEN O ne biçim ad?

FATOŞ Basri ile Fatoş var ya hani!

TENTEN Ha şu Fatoş! Pekâlâ Fatoş, şu meseleyi anlat bana! Nedir bu aşk meselesi?

FATOŞ Aylardır seni takip ediyorum... Amacım seni rahatsız etmek değil. Ben yalnızca sevdiğim adamı takip ediyorum.

TENTEN Ya o adam takip edilmek istemiyorsa?

FATOŞ Ona bir zarar vermeyeceğim ki! Ben yalnızca takip etmekten, sevmekten keyif alıyorum. Senin haberin yokken... Bir büfede tost yiyorsun mesela. Hafif bir rüzgâr saçlarını dağıtıyor. Gözüne toz kaçıyor, siliyorsun. Tostun peyniri dudağının kenarında kalıyor. Farkında değilsin. İşte o zaman seni çok seviyorum.

TENTEN Böyle basit bir şeyi nasıl sevebilirsin?

FATOŞ Basit değil yalın bir şey... Sonra, başka bir gün, karşı taraftaki arkadaşlarından birine gidiyorsun. Dolmuşta bozuk paran çıkışmıyor. Şoför de sendeki bütünü bozamıyor. Tedirgin oluyorsun. Aksi aksi adamın ensesine bakıyorsun. Küçük bir mucize oluyor. En arka koltuğun başında oturan kadın sendeki bütün parayı bozuyor. Hafiften, yana dönüp ona teşekkür ediyorsun.

TENTEN O kadın sen miydin?

FATOŞ İşte o zaman seni çok seviyorum.

TENTEN Peki, bunları niçin şimdi söylüyorsun?

FATOŞ Çünkü artık başka bir hayatın eşliğindesin.

Yeni bir eve taşınıyorsun. İşinden de ayrıldın. Ne yapacaksın şimdi?

TENTEN Bilmiyorum. Uzun zamandır yazmak istediğim bir roman var. Onu yazacağım.

FATOŞ Ne romanıymış bu?

TENTEN İnanmayacaksın ama, bir kadın tarafın-
dan takip edilen bir adamın hikâyesini anlat-
mayı düşünüyordum.

FATOŞ Güçlü bir önsözün varmış!

TENTEN Galiba öyle! Bana biraz kendinden bah-
setene... Mesela ne iş yaptığından filan...

FATOŞ Şu yokuşun başında bir konsolosluk var-
dır.

TENTEN Eski evimin olduğu yerde.

FATOŞ Tabii! Seni nasıl gördüğümü sanıyorsun?..
İşte o konsoloslukta tercümanlık yapıyorum.
Yurt dışına gitmek isteyenlere vize verilen bö-
lümdeyim. Onlar teker teker gelip camın arka-
sında dururlar... suçlu gibi, bazen utanarak.

TENTEN Memnun musun işinden?

FATOŞ Tabii ki memnun değilim. Ama iyi para
veriyorlar. Ne olsa gelişmiş ülkenin konsolos-
luğu!

TENTEN Ben yurtdışına hiç çıkmadım biliyor mu-
sun...

FATOŞ Kendi şehrinin, kasabasının, hatta evinin
bile dışına çıkmayan o kadar çok insan var ki!
Hem zaten yurtdışına çıkmaya kalkışsan, sana
yapılan muameleyi gördükten sonra gitmek
istememezsin. Kuyrukta saatlerce bekleyeceksin.

Sıra sana gelince bir kafesin arkasında biraka-
caklar seni. Sanki kendilerine, o pek önemli

uygarlıklarına tehlike getirecek bir yaratılmış-
sın gibi. Hayatın hakkında bir yığın soru sora-
caklar, bir sürü ayrıntıyı anlamanı isteyecekler.

Maddi durumunu öğrenecekler, ailenin diğer
üyelerini, sonra başka ayrıntıları. Eğer paran
varsa, pırıpaksan, onların uygarlığında yetiş-
mişsen, bir barbar değilsen vizeyi alacaksın.

Aksi takdirde butakım dosyalarda fişlenmiş
olarak adın bulunacak ve sana bir daha asla
vize vermeyecekler.

TENTEN Madem durum bu kadar kötü, o halde
niye kuyruklar oluşuyor konsoloslukların
önünde?

FATOŞ Çaresizlikten... Ama onlara hak vermiyor
da değilim. Uygarlıklarını ancak barbarlıkla
savunabiliyorlar. Gelişmişliklerini ancak azgeliş-
mişleri ezerek kollarabiliyorlar. Ayrıca çok
önemli bir sorun daha var. Uygarlık nerede
biter, barbarlık nerede başlar?

TENTEN Bu düşüncelerini bilseler seni o yerden
kovarlardı.

FATOŞ Onun için de konuşmuyorum. Yalnızca
denilenleri yapıyorum; konuşacağım günün
gelmesini bekliyorum... Bana işecek bir şeyler
verir misin?

TENTEN A, tabii! Biraz bekler misin?

(Mutfağa gidip buzdolabına bakar, bir şey bul-
maz. Sonra mutfak dolaplarını ve çekmecelerini
karıştırır. Herhangi bir şey yoktur. Bu arada Fa-
toş da odaya göz gezdirir. Gidip kalan plâğı dur-
durur. Yakınılardan gani sesi gelmeye başlar.)

FATOŞ Bugün günlerden ne?

TENTEN Bilmiyorum. Galiba bu cenaze günü. Her-
halde ekalliyetten biri öldü. (Mutfaktan çıkıp

oturma odasına gelir.) Kusura bakma. Musluk suyundan başka içecek hiçbir şey yok bu evde. Ama eğer biraz beklersen gidip bir şeyler alabilirim. Yokuşun başındaki markete kadar gidip dönerim hemen.

FATOŞ Zahmet olmazsa...

TENTEN Ama biraz beklemen gerekiyor.

FATOŞ *(Alaycı)* Zamandan bol ne var ki?

TENTEN Ne içersin?

FATOŞ Elma suyu.

TENTEN Elma mı?

FATOŞ Evet. Hani şu yılanın Âdem'le Havva'ya yedirdiği meyve! O eski hikâye...

TENTEN Pekâlâ. Gelince kapıyı çalarım, açarsın. Ha, Red Kit'i arayan olursa öğleden sonra geleceğini söyle!

(Sokak kapısından çıkar.)

(Fatoş odada dolaşmaya başlar. Duvardaki afişe bakar.)

FATOŞ "Senede Bir Gün" ha? Hey gidi! Çocukken seyretmişim bu filmi. İki âşık, ölene kadar, senede bir gün buluşurlardı. Bir kır kahvesinde. Neydi adları? Dur bakayım... Kızınki Suzan mıydı, neydi? Yok yok! Kızın adı Nazlı'ydı. Adam da... neydi bunun adı ya?

(Cep telefonu çalar. Fatoş aldırılmaz. Telefon durmaksızın çalmaya devam eder. Fatoş önce biraz sabreder, sonra dayanamaz, telefonu açar.)

FATOŞ Buyrun?.. Hayır ben Fatoş. Red Kit evde yok. Kim arıyordu?.. Miki Mouse mu? Ha, siz de onlardansınız... Hayır, ben çalışmıyorum... Ne olmuş senede bir güne?.. Ha, parola... Peki, size de senede bir gün... Madem ilgileniyorsunuz, size sorayım "Senede Bir Gün" filmindeki

adamın adı neydi?.. Hayır canım, oyuncunun değil, kahramanın adını soruyorum... Hatırlamıyor musunuz? Hay aksi! Benim de dilimin ucunda, ama çıkmıyor bir türlü... Akşama mı? Ben burada misafirim... Ya evet, tıpkı o şarkıdaki gibi, "Misafirim bugün ben gurbet akşamlarına". Çok şakacısınız!.. Arkadaşım elma suyu almaya gitti. Getirince içip gideceğim... Hayır, akşama burada olmayacağım... Nerede olacağımı bilmiyorum ki... Dörtlü mü? Anlamadım?.. *(Kapı zili çalar.)* Affedersiniz... Tenten geldi. Kapıyı açmalıyım... Bakın, Red Kit öğleden sonra gelecekmiş, o zaman arayın. Tamam, hadi güle güle, güle güle...

(Zil çalmaya devam eder. Fatoş telefonu kapatıp, koşar adım kapıya gider. Kapıyı açar. Eşikte güzel, gösterişli bir kadın durmaktadır. Kadının üzerinde siyah, şık bir gece kıyafeti vardır.)

FATOŞ Buyrun?

BETTY Sen ne arıyorsun burada?

(Fatoş'u yana iterek içeri girer.)

FATOŞ Tenten'i bekliyorum.

BETTY O kim?

FATOŞ Bu evin yeni kiracısı.

BETTY *(Telaşlı)* Red Kit nerede peki?.. Taşındı mı yoksa?

FATOŞ O sonra gelecekmiş... Öğleden sonra.

BETTY Ha, yani hâlâ burada oturuyor.

FATOŞ Tabii canım. Tenten onun yanına kiracı girdi.

BETTY Adın ne senin?

FATOŞ Fatoş!.. İyi de, sen kimsin?

BETTY Adım Betty. O eski çizgi film kahramanı gibi Betty Boop... Biliyor musun kim olduğunu?

FATÖŞ Yok nereden bileyim? Ben daha yeni katil-

dim oynuna.

BETTY Doğru. Nereden bileceksin? (Stipheci) Sen

Red Kiti tanıyor musun?

FATÖŞ Henüz görmedim. Sen eski arkadaşısın ga-

libai

BETTY Evet. Uzun zaman önce tanışmıştık. Ona

dehiler gibi... İçecek bir şey var mı?

FATÖŞ Tenten bir şey bulamadı ama, bir de ben

bakayım istersem.

BETTY İyi olur.. (Fatoş durup bekler, Betty'ye ba-

kar.) Lütfen... bakar mısın? Oldu mu?

FATÖŞ Pekala!

(Fatoş mutfaka gider. Dolapları karıştırmaya

başlar. Betty odaya göz gezdirir. Cidip film afi-

sinin önünde durur.)

BETTY Halen aynı. Senede bir gün, bazen de günde

bir senel

(Aci aci güler. Sonra aynaya bakar. Sağına çeki-

lişen verirken, Red Kit'in cep telefonu gahmaya

başlar.)

FATÖŞ (Mutfaktan seslenir.) Sen bakar mısın?

Lütfen...

BETTY Tabii. (Telefonu açar.) Efendim?.. Red bu-

rada yok. Kim arıyordun?.. Pekala Zagor, ne is-

tiyorsun?.. Parola tamam! "Senede Bir Gün",

ama ne istiyorsun?.. Sana bir şey söyleyeyim

mi Zagor? Artık burayı aramasan iyi olur. Ne

gündüz ne de gece, ne uçuş ne de dörtil. Red

artık kimseye gitmeyecek. Anladın mı Baltalı

İlah?

(Offkeyyle telefonu kapatır. Çantasından bir sigara

çıkartır. Çakmağı ararken eline bir tabanca gelir.

Tabancayı çantasının içine atar. Çakmağı bulup

sigarasını yakar. Derin bir nefes çekip, dumanı

halka halka havaya üflerken, Fatoş gelir.)

FATÖŞ İçecek hiçbir şey yok. Musluk suyundan

başka!.. Sen niye bağırдың telefonda?

BETTY Zagor diye bir salak aradı. Ona öfkelen-

dim... Sen hiç aşık oldun mu?

FATÖŞ Tabii ki. Yoksa sen de mi aşıksın?

BETTY Hem de vücudumun her zerresiyile. Kanlı

canlı, etten, kemikten, sinirden kurulumuş bir

aşk!

FATÖŞ Ne biçim aşkmuş o? Kasap dükkanı gibi.

BETTY Yok canım! Peki sen nasıl aşklar yaşadın?

FATÖŞ Yet değse incinir benim aşkım. İki gözüm

iki servi yaprağı olur. Onları sevdiğime veri-

rim. Alır, ömrünce bilmeden, götürür nereye

gitsen. Bir lisili olur ömrüm, sevdiğimin suratında

yankılanır. Onun haberi olmaz. Nereye gitsen,

sesimi de götürür.

BETTY O ne biçim aşkmuş öyle? Minyatür ustala-

rmnıki gibi... Baccaklarını sevdiğin adamın

baldirlarına sarıp, aynadaki yüzüne bakın mı

hiç? Yüzün aynada aşağı yukarı hareket eder-

ken... Orada saf zevk vardır. O yüz aşkın yü-

züdür işte. Fısıltı dediğin işe, kulağına gelip

insafsızca yerleşen iniltilerdir.

FATÖŞ Aşık olduğumu hayatımda ilk defa bu gün

itiraf edebildim. Bu bir ihtilaldir. Gönlü ihtila-

li.

BETTY Bir ihtilal için neden bu kadar geç kaldın ki?

Her şey olup bittikten sonra ihtilalin ne gereği

var?

FATÖŞ Bir ihtilali ancak o zaman haklı gösteribi-

lirsin kendine ve herkese... Hayatımda yolunda

gitmeyen birçok şey vardı. Gündelik yaşamımı

altüst eden bir şeyler... Eskisinden daha çabuk yorulmaya başlamıştım. Yaşlanmaya başladığımı düşündüm. Sonra, arada bir gözlerim kararmaya başladı... Bu, başka bir şey olmalıydı... İki gün önce tahlil sonuçlarımı aldım. Tuhaf, alıp götürüveren cinsinden bir hastalıkmış... Latince ismini söyleyemiyorum.

BETTY Yani... ölüyor musun?

FATOŞ Hemen değil. Yavaş yavaş ölecekmişim. Ağaçlar gibi, içimden çürüyerek...

BETTY Belki de bütün mesele bu Sessiz mi gideceksin yoksa sesli mi? Fısıltıyla mı yoksa görkemli mi?

FATOŞ Ben de dün sordum bu soruyu kendime.

BETTY Cevabını verdin mi peki?

FATOŞ Bir cevap buldum galiba ama, zamanını tam olarak bilmiyorum.

BETTY Hiç kimse bilemez zaten... Fatoş... ölmek, nasıl bir şey?

FATOŞ Nereden bileyim? Daha ölmedim ki!

BETTY Ölmediğini görebiliyorum şekerim, ama yavaş yavaş ölüyorum dediğine göre, ölümü tanımaya başlamışsındır.

FATOŞ İlla ki bir şey söylemeni bekliyorsan, şunu anlatabilirim. Renkler kayboluyor usul usul. Kayboluyor ama, yitmiyorlar. Yakınlarda bir yerlerde olduklarını hissediyorsun. Her taraf alacakara. Herhangi bir eşyaya çarpmadan yolunu bulman gerekiyor. Çarptığında incinebilirsin. İncinmek korkutuyor... Sonra, sokakların ıhlamur koktuğunu anlıyorsun. Derin derin nefes alıyorsun... Meğer bu ne kadar önemliymiş. Birden korkuların yitiveriyor. Yerini hiçbir korkunun dolduramayacağı o boşluk yaklaşı-

yor. Sokak köpeklerinden, gece karanlığından, yollarda bağıarak dolaşan delilerden korkmuyorsun artık. Hürriyetin yeni bir biçimi sarıyor seni. Artık her şeyi yapabilir, her şeyi söyleyebilir, her şey olabilirsin. Köpek, karanlık, deli, sokak... hepsi olabilirsin, anlıyor musun? Öleceğini öğrendiğin an, bir an öncesinden daha değerli olduğunu anlıyorsun. Çünkü bir süre sonra burada, bu sokaklarda olmayacaksın. Her gün karşılaşp yüzlerini kanıksadığın insanları görmeyeceksin. Gece sokaklarında frigo veya boza seslerini işitmeyeceksin. Salep kokusunu veya ıhlamur ağaçlarının hisirtisini duymayacaksın... Bitiyor, işte, bitiyor...

BETTY Peki hayatta en çok ne yapmak istiyorsun şimdi?

FATOŞ Yapmak istediğim birkaç işin planını kurdum. Yapmaya da başladım. Mesela uzun zamandır âşık olup takip ettiğim bir adama, onu sevdiğimi söyledim. Yapamam sanıyordum ama, yaptım işte!.. Sonra, başka bir şey daha yaptım. Nefret ettiğim bir işim vardı. Bugün o işten ayrılıyorum. Daha doğrusu iş benden ayrılıyor.

BETTY Nerede çalışıyordun?

FATOŞ Şu yokuşun üst tarafına düşen bir konsolosluk binası var. Orada tercümanlık yapıyorum. Peki sen ne iş yapıyorsun?

BETTY O kadar çok iş yaptım ki şimdiye kadar, artık hiçbir şey yapmıyorum. Yalnızca geziyorum. O ülkeden bu ülkeye, o vücuttan bu vücuda gezip duruyorum. Yani seyyahım senin anlayacağın.

FATOŞ Burada ne arıyorsun?

BETTY O kadar çok geçdim ki, artık bir yerde durmam gerek. Bu yer de, seyahatlerimin başladığı yer olmali diye düşündüm. Artık göçebelikten bıktım.

FATOŞ Kalacak mısın burada?

BETTY Bir işim kaldı. Onu halledince bu geziyi bitireceğim. Sonra, gidip küçük bir kıyı kasa-basına yerleşeceğim. Ölene kadar da oradan ayrılmayacağım... Halbuki bir zamanlar hep uzaklara, oradan daha da uzaklara gitmeyi istirdim.

FATOŞ İnsan değişiyor.

BETTY İnsan bıkıyor.

FATOŞ O takdirde, o kasabadan da bıkacak-sın gü-nün birinde.

BETTY Bilmiyorum. O zaman gene uzaklara gide-rim belki.

FATOŞ Yorulmuşsun... Desene, gene yorulacak-sın!

BETTY Red Kit kaçta gelirdemiştin?

FATOŞ Saatini tam olarak bilmiyorum. Tenten, onun öğleden sonra geleceğini söylemişti.

BETTY O halde, şimdi gideyim, öğleden sonra ge-lirim.

FATOŞ Nasıl istersen...

BETTY (Sokak kapisına yöneltir.) Geldiğim-de burada olursan görüşürüz. Yoksa, belki bir daha kar-gışlaşamayız. Sana iyi şanslar diliyorum... Umarım halletmen gereken bütün işleri kolayca yoluna koyarsın.

(Kapıyı açar.)

FATOŞ Umarım sen de göçebelikten kurtulursun. BETTY Sağ ol şekerim. Tanıştığımızıza sevindim. (Tam gıkacakkcn...) Ha, adın neydi senin?

FATOŞ Fatoş. Ya seninkî?

BETTY Betty... Hoşça kal...

FATOŞ Güle güle.

(Betty gıkar. Fatoş, odanın içinde gezinir. Birden tezgâhın üstündeki kitabı görür. Gidip eline alır.)

FATOŞ Neymiş bu?.. "Prens", yazan Machiavelli...

Halen bunları alıp okuyanlar varmış demek-i (Kitabı karıştıırken binden aklına gelir.) Ay, keşke Betty'ye sorsaydım...

"Senede Bir Gün" filmindeki adamın adı neydi?.. Bilirdi herhalde.

(Çep telefonu galınmaya başlar.) Ay gene mi? (Gidip telefonu açar.) Red Kit evde değil. Tamam,

"Senede Bir Gün"... Hadi şimdi de oradaki adamın adını bilin... Hayır Kenan değil...

Turгут da değil... Süleyman hiç değil... Siz gördünüz mü bu filmi?.. E, o halde görmedig-i-niz filmi'nin kahramanının adını nereden bile-

ceksiniz?.. O halde niye cevap veriyorsun kar-deşim? (Kapı zili gıkar.) Kapı galınıyor... Red Kit

öğleden sonra gelecek. O zaman ararsan bu-lursun. Güle güle...

(Fatoş öfkeliyle telefonu kapatır. Kapıyı açtığında, Tenten'i elinde büyük bir şişe elma suyuyla ve

birkaç poşet dolusu yiyeceklerle karşısında bulur.)

TENTEN Markette hiç meşrubat kalmamış. Ana-caddeye gikip iki sokak ötedeki markete kadar

gittim. Sırt senin istediğin elma suyunu bulmak için. (İçeri girer. Ellerindeki poşetlerde tür-lü tür-lü doğal besinler, meyveler, vs vardır.) Bir de

bunları aldım.

FATOŞ (Poşetleri alır. Şaşırılmıştır.) Bunlar ne için?

TENTEN Acıkımsındır. Saat biri geçiyor.

(Uzaklan bir cзан sesi duyulur.)

FATOŞ Aa, oldu mu o kadar?

(İkisi birlikte ellerinde yiyeceklerle mutfığa girip, dölaplardan çeşitli ebatlarda kaplar bulurlar. Yiyecekleri kaplara koyarlar. Tenten meyveleri yıkar. Fatoş elma suyunu iki bardağa doldurur. Oturma odası kısmına geçip yemeye başlarlar. Bütün bu işleri yaparlarken birbirleriyle hiç konuşmazlar. Bu arada, uzaklardan gelen ezan sesi yavaş yavaş eriyip gider. Fatoş'la Tenten bir yandan yiyip bir yandan da sohbetে devam ederler.)

FATOŞ Elma suyu nefis. Ama şu diğerlerine hiç gerek yoktu.

TENTEN Hoşuna gider diye düşünmüştüm.

FATOŞ Gitti de... Ben de doğal yiyeceklerden senin kadar hoşlanırım.

TENTEN Benim hakkımda ne kadar çok şey biliyorsun! Peki, bana kendi hakkımda benim bile bilmediğim bir şeyi söyleyebilir misin?

FATOŞ Tabii ki! Ama bundan memnuniyet duyup duymayacağını bilemem.

TENTEN Sen söyle bakalım! Ben kararımı sonra veririm.

FATOŞ Seni takip eden birisi daha var.

TENTEN Ne?

FATOŞ Senin peşine takıldığım ilk gün o adamın farkına vardım. Böylelikle aynı anda iki kişiyi birden izlemeye başladığımı anladım. Ne o, ne de sen farkındaydınız benim!

TENTEN Şaka yapıyorsun, değil mi?

FATOŞ Kesinlikle hayır! Biri seni takip ediyordu. Halen de ediyor.

TENTEN Bu çok saçma! Beni kim ne diye takip etsin ki?

FATOŞ Ben âşık olduğum için takip ediyorum. O

adam ise geçmişinle bağlantılı biri olmalı.

TENTEN Polis olabilir mi? Ama, polisin beni takip etmesi için herhangi bir neden yok.

FATOŞ Hayır. Polis değil... Onunla da ilgilenmek isterdim ama, senin peşinde zaten çok yoruluyordum. İkinci bir takip olayını göze alamazdım. Yalnızca bir kere, o da seni neden takip ettiğini anlayabilmek için o adamın peşine düştüm. Senin peşinden ayrıldıktan sonra kenar semtlerden birinde, kâgir bir eve gidiyor. O evde yaşlı bir kadınla birlikte yaşıyor.

TENTEN Kenar semt... kâgir ev... yaşlı kadın... adam... Bütün bunlar tanıdık gibi, ama sanki... çok uzak bir yerde ve zamanda bırakılmış...

FATOŞ Nasıl yani?

TENTEN Yıllar önce küçük bir şehirde ailemle birlikte yaşıyordum. Lise son sınıfa geçtiğim yıl babamı kaybettik. Evin yeni reisi ağabeyimdi. Annem aylarca babamın hastalığıyla uğraştığı için iyice yorgun düşmüş, yıpranmıştı. Ben, sabahları okula gidiyor, öğleden sonraları bir kitapçıda çalışıyordum. Tam bu dönemde evden ayrılmaya karar verdim. Annemle ağabeyim önce karşı çıktılar. Sonra itirazlarının beyhude olduğunu anlayıp duruma razı oldular. Kitapçıda çalışan bir arkadaşımınla beraber eve taşındık. Taşındığımın ilk birkaç ayında ağabeyim beni takip etmiş. Onun ölümünden çok sonra, annem anlattı bunu. Sabahları işe gitmeden önce, öğle paydoslarında, akşam iş çıkışında hep beni izlemiş. O dönem çok karışık. Bir kavgaya karışırsam engel olmak niyetindeymiş. Annem istemiş bunu... o da yapmış... Fakat, bu yıllar önceydi.

FATOŞ Bir de şöyle düşün istersen: Sen lisede oku-
yan, öğleden sonraları da kitapçıda çalışan bir
gençsin. Bir gün bir gündüz düşü görüyorsun.
Bu düşü kendi geleceğin var. Ağabeyin ölmüş,
sen orta yaşın en güzel döneminde sin. Büyük
bir şehirde yaşıyorsun. Düşünde bir yazar ol-
muşsun. Yeni bir eve taşınmaya karar veriyor-
sun. Taşınacağı gün bir kadın geliyor eve. Sa-
na aşık olduğunu, seni aylardır izlediğini söy-
lüyor. Şaşıyorsun. Sonra seni izleyen başka bir
adamın varlığından bahsediyor. Kafan karış-
yor ve uyanıyorsun. Bir de bakıyorsun, kitap-
çıda tozlu raflar arasında için geçmiş. Sabah,
okula gitmeden önce yapılacak yığınla işin var.
Once bu akşam annenlere uğraman gerekiyor...
Bu duruma ne dersin?

TENTEN Beni delirtmek mi istiyorsun? Böyle saç-
ma sapan kurgu oyunlarından, zaman atlama-
larından, zaman döndürmelerden hiç haz-
zetmem. Ne edebiyatta ne de sözüm ona, ha-
yatta severim böyle şeyleri.

FATOŞ Yalnızca eğlenceli olur diye düşünmüş-
tüm.

TENTEN Hiç hoşlanmam böyle eğlencelerden.

FATOŞ Zaman ukalalı, başka bir halt değil!

FATOŞ Bazen, zamanla oynamak gerek. Başka
türü katlanılmaz.

TENTEN Neye katlanılmaz?

FATOŞ Hayat! Egger zaman, gündelik hayatları
gibi sürekli akan, acele ve yavaş kavramlarını
beynine nakşeden bir şeyse, buna bir noktada
dur demek, bunu koparmak gerekir.

TENTEN Ölümlün için değil mi?

FATOŞ Ölüml, aşk, sevmek, Alzheimer, sara,

dünyanın esrarı... Hepsini bunun için.

TENTEN Peki, nasıl durduracağını zamanı? Bu
mümkün değil ki!

FATOŞ Farkında olmadan durduruyoruz zaten. Bu,
mümkün!

TENTEN Mesela?

FATOŞ Mesela, kalkıp şu elmayı bana verir misin?
(Tenten kalkıp, aldığı bir elmayı Fatoş'a uzatır.
Burada Tenten'in eli yuvaraktan aşağıya uzanır-
ken, Fatoş'un eli, aşağıya uzanan ele doğru, yu-
kariye uzanır. Michelangelo'nun görkemli "Ya-
radılış" freskinin delayında olduğu gibi. Fatoş'la
Tenten donakalırlar. On saniye kadar siler bu
donma. Sonra, Fatoş, elmayı dudaklarına götürüp
öper.)

FATOŞ Gördün mü? Zamanı kopardık bir yerin-
den.

TENTEN Sadece durduk.

FATOŞ O durma anında neler düşündün?

TENTEN Geçmişte böyle bir an yaşayıp yaşama-
dığımı düşündüm... Hayatın çok zor olduğunu
düşündüm... sonra seni... gerçekten kim oldu-
ğunu... Kimsin sen?

FATOŞ Seni bir daha görmeyecek olan birisiyim
yalnızca... Her günün, gecesine kavuşmasını
bekleyen biri... Gün boyu koşturur, didirirsin.
Sonra, gece iner, karanlık sarar şehri. Sokakların
gitiğinde ıssızlaşır. Dünyanın bütün sokaklarına
park edilmiş otomobillerin alarmları kurulur.
Kızıl ateşböcekleri gibi yanıp söner ışıkları.

TENTEN Yorgunsundur... Seni sana yitiren yol-
ların lanetini taşırsın... Ötesi boş, ötesi hikâye...
"Buyur," der birisi, "hikâye kapisından içeri!"
Ne sen varsın artık, ne de ben. Sadece başkaları

korkan ve gizlenen.

FATOŞ İşte bir gün o hikâye kapısından içeri girmeye karar verdim. Seni sevdim, takip ettim. Zamanın nasıl koparılacağını öğrendiğim noktada sana kendimi gösterdim.

(Tenten, yavaşça Fatoş'a yaklaşır. Beline sarılıp kendine çeker. Dudaklarını, Fatoş'ın dudaklarına iyiden iyiye yaklaştırır.)

TENTEN Seninle olmak istiyorum.

FATOŞ İmkânsız! Çünkü seninle olursam her şey biter.

TENTEN Sevişmek, zamanı koparmanın yollarından birisi değil miydi?

FATOŞ Benim durumumda değil!

TENTEN Ne varmış senin durumunda?

FATOŞ Hiçbir şey! Yeni tanıştığım birisiyle yatmam ben.

TENTEN Ama tanımadığın kişiye âşık olabiliyorsun! Böyle saçmalık olmaz. Bana doğruyu söyle!

FATOŞ Zaten doğruyu söyledim.

(Tenten, Fatoş'a sıkıca sarılıp onu öpmeye çalışır. Fatoş başını geriye çeker, kaçırır. Tenten zorlamaya devam eder.)

FATOŞ Dur! Dursana!.. Eğer böyle yapmaya devam edersen seni öldürürüm.

TENTEN Hezeyanlar kraliçesi! Saçmalama!

FATOŞ Dur dedim! Ben kadınlardan hoşlanıyorum, anlamıyor musun?

TENTEN Ben de!

(Biraz daha boğuşurlar.)

FATOŞ Şaka yapmıyorum... Dur dedim!

(Tenten bir an durur, Fatoş'a şaşkın şaşkın bakar.)

TENTEN Doğru mu söylüyorsun?

FATOŞ Yemin ederim ki doğru söylüyorum.

TENTEN Özür dilerim. (Fatoş'u bırakır.) Zorlanmaktan hoşlanacak bir kadına benziyordun.

FATOŞ Hiçbir kadın zorlanmaktan hoşlanmaz.

TENTEN Çok yanılıyorsun! Zorlanmaktan hoşlanan, bundan zevk alan o kadar çok kadın var ki! Önce naza çekerler kendilerini. Biraz zorlayınca da gevşemeye başlarlar. Sonra, ağlayarak, inleyerek üstüne kapanırlar.

FATOŞ İşkence bu!

TENTEN İşkenceye aşınayız. Küçüklere, gençlere, kadınlara, erkeklere, ibnelere, lezzolara çeşit çeşit işkence... Aletli, aletsiz, maddi, manevi... Hastalık derecesinde tutkunuz işkenceye!.. Senin iyi bir mazoşist olduğunu hissediyorum. Belki, bu işkenceyi bir zevk haline getirebiliriz, ne dersin?

FATOŞ Bu kadar bayağılaşacağını sanmazdım.

TENTEN Bu, bayağılaşmak değil ki! Hayatın bir parçası... Asıl, ben senin böyle olacağını beklemiyordum.

FATOŞ Nasıl?

TENTEN Farklı!

(Kapı zili çalar. İkisi de bir an dururlar.)

TENTEN Red Kit olmalı!

(Tenten kapıyı açar. Eşikte yaşlı, aklaşmış saçları ensesinde topuz yapılmış, ince uzun, çarpık bacaklı bir kadın durmaktadır.)

TENTEN Buyrun?

SAFİNAZ Red evde yok mu?

TENTEN Hayır ama, birazdan gelir. Kim aradı diyeyim?

SAFİNAZ (Tenten'i itip içeri girer.) Sen kimsin?

TENTEN Ben, Red Kit'in yeni ev arkadaşayım. Siz kimsiniz?

SAFİNAZ Ben alt kat komşunuzum. Adım Safinaz.

Şu, Temel Reis'in sevgilisi gibi. Bu adı Red vermişti bana.

TENTEN Tanıştığınıza sevindim. Benim adım da Tenten.

SAFİNAZ (*Fatoş'ın işaret ederek...*) Hanım kız sevgilin mi?

TENTEN Bir anlamda evet.

SAFİNAZ Hangi anlamda evet?

FATOŞ Onun anlam dizgesi çok karışık Safinaz hanım. Ben yalnızca bir arkadaşayım. Adım Fatoş.

SAFİNAZ Memnun oldum. Şimdi, gelelim buraya geliş sebebine... Red Kit'i daha önce defalarca uyardım. Bu muflakataki lavaboya su akıtmanız zaman, o su doğrudan benim tepeme iniyor. Red Kit, onatacağını söyledi ama, bir türlü yapmadı... Şimdi, sen de bu evde oturacağımıza göre bir an evvel lavaboyu onarsan iyi edersin. Anladın mı Tenten?

TENTEN Evet efendim.

FATOŞ Demin o lavaboda meyve yıkadık. Kusura bakmayın. Eğer bilseydim, engel olurdum.

TENTEN Neye engel olurdu? Ben de bilmiyorum ki. Red Kit bir şey söylemedi bana.

SAFİNAZ Neyse, öğrendiniz artık. Bu lavaboyu onatmadan o musluğu açmayın.

FATOŞ Olur. Hiç merak etmeyin.

TENTEN Tabii! Fatoş az sonra orayı onatır.

SAFİNAZ Sağmalama!

SAFİNAZ Yoksa siz karıkoca mısınız? Öyle kavga ediyorsunuz.

TENTEN İstese de bu pek mümkün görünmüyor. Aileler mi mesele çıkarıyor?

FATOŞ Hayır! Seçimlerimiz sorun yaratıyor Safinaz hanımcağım.

SAFİNAZ Aman, neyse ne! Siz kimselere aldırma-
yın. Aşk bir kere geldi mi kıymetini bilin. Çok
başladı, neden bitti, anlamazsınız bile. Masal
gibi, tadi kalır, sade.

FATOŞ Bu konuda tecrübelisiniz anlaşılan.

SAFİNAZ Öyle diyelim öyle olsun! Bana ikram
edecek kadar elma suyunuz var mı?

(*Tenten aceleyle muflağa gider, bir bardak alıp
gelir.*)

SAFİNAZ Sen ne iş yapıyorsun kızım?

FATOŞ Tercümanlık yapıyorum.

SAFİNAZ Oğlum sen ne işle meşgulsün?

TENTEN (*Ehlin suyu doldurduğu bardağı uzatır-
ken...*) Yazıtlık yapıyorum Safinaz hanım. Te-
levizyondaki "Yalnızca Doğruyu Söyleyeceği-
me" programının metinlerini ben yazıyorum.

SAFİNAZ Ayol, ben o programa bayılıyorum. Bak
şu Allah'ın işine! Demek sen yazıyorsun? Her
işti mucibince yaparsan iyi olur tabii. Yalnız, o
geçen bölümdeki cinayet haberi içimi kaldırdı.
Güneydoğu'da bir köyde olmuştun galiba.

TENTEN Ha, gelinle kaynananın hikâyesini söy-
lüyorsunuz!

SAFİNAZ Aman o ne biçim gelinmiş öyle?.. Kocası
ölmüş; kaynanasının yanında yaşıyormuş ka-
dın. Kaynanası kendine eziyet ediyor diye, ön-
ce kadıncığının yemeğine zehir katmış. Akşa-
müzeri, kaynanasının halen sağ olduğunu gö-
rünce, bu sefer odasına girip başını taşa ezmiş.

Bak Allah'ın işine ki kaynana gene ölmemiş... Gelin, içeri odada oturup, ölmesini beklemiş. İki saat sonra bakınca ne görsün? Kaynana hâlâ sağ! Bunun üzerine, içerideki kasaturayı alıp kaynanasını canlı canlı doğramaya başlamış. Önce el parmaklarını doğramış. Kaynana can çekişiyormuş bu arada... Sonra ayak parmaklarını doğramış. Sonra da mutfaktan keskin bir bıçak alıp gelmiş. Sonra da kadının yüzünün derisini yüzmüş. Yüzdüğü deriyi oturma odasının duvarına gerdikten sonra da...

FATOŞ Ay ne olur susun! Bu ne biçim hikâye? *(Tenten'e)* Senden mi çıktı bu?

TENTEN Hayır. Bu gerçekte olmuş bir olay. Ben ayrıntılarla zenginleştirdim sadece.

SAFİNAZ Sen de pek nazıkmissin hanım yavrum. Böyle şeylere alış artık. Oluyor bunlar.

FATOŞ Oluyor da benim içim kaldırmıyor.

SAFİNAZ Böyle rahat anlattığıma bakma. Ben de seyrederken çok fena oluyorum.

FATOŞ O zaman seyretmeyin Safinaz hanım.

SAFİNAZ Seyretmeden de olmuyor kızım. Dünyadan bihaber bir başıma nasıl yaşarım? İnsanın çevresinde olup bitenleri biraz takip etmesi lazım. Üstelik ben genç kızlığımdan beri polisiye vakalara meraklıyım. Hem gazetelerden takip ederim, hem de polisiye edebiyat eserlerini okurum. Mesela Server Bedi vardır. Meşhur dedektifi Cingöz Recai'dir. Ne maceraları vardır, bir bilseniz! Sonra, Ümit Deniz'in yazdığı polisyeler vardı. Komiser Murat Davman mıydı dedektifin adı? Geçmiş zaman, pek hatırlamıyorum. Ha, bir de Nihal Karamağaralı vardı. Ne güzel cinayet romanları yazardı o

kadın. Bir türlü katili bulamazdım. Hele bir tane göl kıyısında geçen bir romanı vardı ki, hatırladıkça halen tüylerim ürperir. Sonra, benim bey rahmetli olunca, bu eve taşınırken hepsini sattım o romanların. Onların naif şiddetini, vahşetini unutamam.

FATOŞ Bu şehrin de kendine has bir vahşeti var. Her an yenileri ekleniyor vahşet havuzuna.

TENTEN Yalnız bu şehrin değil, bütün bu toprakların kendine has bir vahşeti var. Her insanın içi şiddet ve vahşet kaynıyor.

FATOŞ Bak, bu sözleri sevdim... "Her insanın içi" ha? Demek Safinaz hanım, sen ve ben şiddetle vahşet yüklüüz, öyle mi?

TENTEN Yalnız biz değil, herkes aynı durumda.

SAFİNAZ Ay, yemeği ocakta unuttum! Bir de sizle konuşmaya daldım. Şimdiye kadar dibi tutmuştur. Eyvah eyvah! *(Kalkar. Alelacele kapıya doğru gider.)* Lavaboyu onarmayı unutmayın!

TENTEN Onarınız Safinaz hanım.

SAFİNAZ Hadi allahısmarladık.

(Çıkar.)

TENTEN – FATOŞ Güle güle.

(Fatoş, odanın içinde gezinirken gene afişe bakar.)

FATOŞ Sen bu filmi gördün mü?

TENTEN Hayır. Niye sordun ki?

FATOŞ Filmdeki kızın adı Nazlı'ydı. Ben adamın adını düşünüyorum, ama bir türlü bulamıyorum.

TENTEN Niçin bu kadar takıntılısın bu konuda?

FATOŞ Nereden bileyim? Çocukluğumdan beri böyleyim ben. İyi bildiğim bir şeyi hatırlayamadığım zaman uykularımı kaybederim.

TENTEN Bir şeyi hatırlamıyorsan hatırlamıyor-

sundur. Bunu öyle takıntı haline getirecek bir durum yok ortada. Beklemediğin bir anda,

birden hatırlayabilirsin.
FATOŞ Bende şimdiye kadar hiç öyle olmadı. Düşünüp düşünüp gecenin bir yarısında bir-

den buluveririm. O zaman da rahat bir uykuya varırım.
(Çep telefonu galar. Önce ikisi de aldırınca, ama karşısındaki kişi telefonu ısrarla galdırınca, dayana-

FATOŞ Bakmayacak mısın?

TENTEN (Telefonu açar.) Alo... Red evde yok... Ta-

mam, "Senede Bir Gün"... Üçü mü? Aysarlarz.

Sizin adınız ne?.. Tamam Candy, sen ve kocan,

bir de Red'le ben... (Fatoş şaşkın şaşkın onun konuşmasını dinlenmektedir.) Ha, affedersen, be-

nim adım Tenten... Bu gece mi? Tabii ki! Saat kaçta ve nerede?.. Tamam, bu işi oldu bil. Her

istediğini uygularız. Hizmette sınır tanımayız! (Kapi zili galar. Fatoş gıdıp kapıyı açar. Red Kit

RED KIT Sen de kimsin?
FATOŞ Tenten'in bir arkadaşayım. Adım Fatoş. Sen kimsin?

RED KIT Ben Red Kit'im.
TENTEN Tamam Candy. Seni zevkten gebertece-

giz. Söz veriyorum, ama kocan için söz vere-

mem... (Giller.) Şaka, şaka... Ben deli Hosça kall RED KIT Ben de telefonu evde bıraktığının farkına

vardım, ama yokuştan geri dönmeye üşendim. Sen kimle konuşuyordun?

TENTEN Candy'yle. Bu gece için ona söz verdim.

Gideriz değil mi?

RED KIT Deli misin sen? Ne diye söz veriyorsun tanımadığın kişiye? Üstelik de o sözü tutamayacaksın. Çünkü, bu gece ben tanımadığım başka birisiyle buluşacağım.

TENTEN Bu işle, tanışmanın bir önemi yok anladığım kadarıyla!

FATOŞ Sen ne iş yapıyorsun Red Kit?

RED KIT Uzakdoğu felsefesi üzerine seminerler veriyorum.

FATOŞ Bu seminerlere çok rağbet var galiba.

TENTEN Bu da senin bu alanda çok başarılı olduğunu gösteriyor.

RED KIT Daha fazla konuşmayalım. Beni kimler aradı?

TENTEN Dur bakayım... Önce Asteriks aradı, tek-

rar arayacağını söyledi.
FATOŞ (Tenten'e) Sen gıktıktan sonra Miki Mouse

aradı. Dörtü istediğini söyledi. Sonra o kadın geldi... Betty... O da Zagor'la konuştu.

RED KIT Kim geldi dedin? Betty mi?

FATOŞ Evet.
RED KIT İnanamıyorum! Betty'yi kaçırdım ha?..

FATOŞ Bunca yıldan sonra?.. Neredeymiş?

FATOŞ Nereden bileyim? Bir yığın yer gezmiş. Bikmuş gezmekten. Nasıl olsa, öğleden sonra gelececek, o zaman görürsün.

RED KIT Zaten öğleden sonradayız. Ne zaman gelececek bu kadın?

FATOŞ Geleceğini söyledi, o kadarı! Tam vakitini bilmiyorum. Sonra biri daha aradı, ama adını alamadım.

TENTEN Sonra Safinaz hanım geldi.

RED KIT Lavabodan su sızıyor diye, değil mi?

TENTEN Mmkn olduğunca çabuk onarmamız gerek orayı. Kadıncağız ok Şikâyet etti. Biraz alçı alırsak ben hallederim.

RED KİT Yaparız. Acelesi yok... Vay canına, Betty geldi ha!

TENTEN Senin aklın hâlâ orada! Ben de göremedim Betty'yi. Ama bu kadar aklına taktığına göre muhteşem bir kadın olmalı.

RED KİT Muhteşem değil... Farklı bir kadındır Betty. Seni, her an, onu yitireceğın duygusuyla yaşatır. Sonra, bir de bakarsın, yitip gitmiş ellerinden. Hem de tam, sonsuza kadar sana ait olduğına inandığın bir anda yapmış bunu!

FATOŞ Yaralı yürekler ha?

RED KİT Huzursuz yürekler... İki huzursuz yürek birbirini asla mutlu edemez.

TENTEN Ha, bir de Candy aradı seni. Bu gece seninle görüşmek istiyor. Beni de istedi.

RED KİT Bak gene söylüyorum Bu gece olmaz, bir... Seninle birlikte hiç olmaz, iki. Anladın mı?

TENTEN Neden?

RED KİT Uzakdoğı felsefesi hakkında ne biliyorsun sen?

TENTEN çok az bir şey. Yani, iç huzurunu bulmaya yönelik olduğınu biliyorum. Sonra... az'ın çok, çok'un az olduğınu biliyorum... İnsan, doğanın bir parçasıdır.

RED KİT Konuyla pek bir alakası yok ama, Lomb-rozo'nun iklimler nazariyesini de biliyor musun?

TENTEN İnsan, doğduğı yerin iklimine benzer, değil mi? Yalçın bir dağ başında doğan kişi, sert, dikbaşlı, mağrur ve aksidir.

RED KİT Bravo! Bu kadarını beklemiyordum doğrusu.

FATOŞ (*Red Kit'e*) Bu arada, benim de sana bir sorum var "Senede Bir Gün" filmindeki adamın adı neydi?

RED KİT Hatırlamıyorum. Zaten önemli olan o değil ki!

FATOŞ Önemli olan nedir peki? O filmin afişini niçin astın oraya?

RED KİT Her insanın hayatında bir sır olmalıdır. Bu da benim sırrım olsun.

TENTEN Böyle sır mı olurmuş? Belli ki o filmi sevmişsin. Afişini de onun için asmışsın.

RED KİT Belki de hiç sevmediğim için asmışımıdır oraya.

FATOŞ Belki de bir şeyleri unutmamak için asmışsındır... Bir de neden řu kitabı okuduğınu öğrenmek istiyorum. Tabii eğer bu da bir sır değilse!

RED KİT (*Kitaba bakar.*) "Varoluşçuluk"u mu?... Sartre'in bana ne kadar uymadığını kendime kanıtlamak için okuyorum.

TENTEN Elma suyu ister misin Red?

RED KİT Başka bir zamanda, başka bir mekânda olsa içerdim belki. Ama řu anda en son isteyebileceğim şey, konsantre elma suyu!

(*Kapı zili alar. Hepsi bir an donakalırlar.*)

TENTEN Zil alıyor.

RED KİT Duydum.

FATOŞ Betty olabilir.

TENTEN Ya da Safinaz hanım.

FATOŞ Ama lavaboya su akıtmadık ki!

RED KİT Bunun bir önemi yok. O sadece bahane. Safinaz hanım, canı sıkılınca buraya gelir. Ama

ben asla içeri almam onu.

(Zil galar.)

FATOŞ E, biriniz açasınıza kapıyı!

RED KİT Siz açın. Ben içeriye gidiyorum. Eğer Betty

ise sesini duyarım zaten. Ona yeni geldiğimi,

çok yorgun olduğumu söylersiniz. İçeride din-

leniyormuşum gibi yapacağım. Sonra gelirim.

TENTEN Ya o değilse?

RED KİT Ben anlarım. Siz dediğimi doğru dürüst

yapın yeter!

(İçeriye gider. Zil galmıya devam eder.)

TENTEN Sen aç!

FATOŞ Bunda bu kadar sorun yaratacak ne var

anlamıyorum. Açarım tabii ki!

(Fatoş gidip kapıyı açar. Esikte Betty durmakta-

dır. Ama bu defa sarı bir peruk takmıştır. Üs-

tündeki giysi de değişmiştir. 1950'li yılların kara

filmelerindeki -film noir- cazibeli kadınlara ben-

zenmiştir.)

FATOŞ Aa Betty! Ne kadar değişmişsin!

BETTY Ne Betty'si? Benim adım Jessica! Şöyle ke-

nara gekil bakayım!

(Betty içeri girer. Tenten ile Fatoş şaşkın şaşkın

birbirlerine bakarlardı. Betty aralarından geçip ay-

naya doğru gider.)

BETTY O Jessica, çok sekersin!

(Tenten ile Fatoş, Betty'ye bakmayı sürdürür-

ler.)

BİRİNCİ PERDENİN SONU

İKİNCİ PERDE

(Oyun, BİRİNCİ PERDE'nin sonunda kaldığı
yerden devam etmektedir. Betty, aynanın karşı-
sındadır. Tenten ile Fatoş ona bakmaktadırlar.)

BETTY Red eski Red... Evi bile aynı!

TENTEN Sen Red'i gördün mü?

BETTY Her gece görüyorum... Rüyalarımda... Alt

alta, üst üste... Ama siz anlayamazsınız ki!

(Aynaya bakıp dikkatle yüzünün kontrol eder. Bu

servada Tenten biraz hayretle Fatoş'a bakıp "Ne

oluyor?" gibisinden bir hareket yapar. Fatoş,

dadaklarını yavaşça açıp "Bu, Betty!" der.)

BETTY Pekâla... Ben Jessica. Siz kimsiniz?

TENTEN Ben Tenten.

FATOŞ Ben de Fatoş... Ama Betty, beni hatırlama-

dın mı?

BETTY Kes şu Betty zıvvasını! O safdıl bir yosma-

dan başka bir şey değil. Oldun mu benim gibi!

olacaksın!

TENTEN Gerçekten çok güzel bir kadınsın.

BETTY Red Kit nerede?

TENTEN Biraz önce gelmişti. Çok yorgundu, din-

lenmek için odasına gitti.

BETTY O benim kadar yorgun olamaz, Tenten...

O kadar çok gezdim, o kadar çok insanla ta-

niştım ki, yorgunluğumu günden güne artır-

dılar. Vaktiyle, çok uzaklara gitmeyi isterdim.

Derken, gidiyordum günün birinde. Uzaklar,

daha uzaklara gönderdi beni. Uzaklardan

uzaklara savruldum. Nihayet anladım ki, uzak

diye bir kavram, kalmamış benim için.

TENTEN Ben de hep uzaklara gitmek isterdim.
 BETTY Bu, yürek ister delikanlı. Yeteri kadar ce-
 suşan yaparsın. Yoksa, yalnızca gitmekten
 bahsedersin, ama hep olduğun yerde kalırsın.
 Gelip gittiğin yollar bellidir. Bazen bir değişik-
 lik yaratıp ara yollara saparsın, bilmediğin so-
 kaklarda gezinirsin. Bir süre sonra o sokak da
 her gün gelip geçtiğin sokaklardan birisi olur.
 Bildiğin bir yerde kaybolamazsın. Bir tek garen
 vardır: Bildiğin yeri bilmiyorsun gibi yap-
 man. O zaman yabancılaşırsın, bütün şehrine,
 insanlarına, hatta hayatına ve kendine. İşte o
 zaman geriye ne kalır sende?
 FATOŞ Hiçbir şey! Hiçbir şey kalmaz! Belki o anda
 zamanı koparmalısın. Becerebiliyorsan gör-
 kemli ölmeysin, samuraylar gibi... Yalnız ken-
 din için değil, bir şeyleri kurmak için ölme-
 sin.
 BETTY Senin hayattan pek bıkmış bir halin var.
 Seni bu kadar kim yordu?
 FATOŞ Ah Jessica! Betty beni anlamıştı. Belki sen
 de...
 BETTY Betty benden daha ateşli, ama daha da
 duygusaldır. O anlar. Erkekler hep onu sever-
 ler. Ben ise bir şeylerin kıyısında bekler duru-
 rum... Adın neydi senin?
 FATOŞ Fatoş.
 BETTY Soruma cevap vermedin Fatoş. Seni kim
 yordu bu kadar?

TENTEN Hayal kırıklığına mı uğradın? Bütün oyunlar
 yordu beni. Artık bana bir patlama gerekiyor.
 TENTEN (Betty'ye) Elma suyu içer misin?
 BETTY Getirirsen içerim tabii!
 (Tenten, mutfakta gidip bir bardak alır. Elma suyu
 doldurur.)
 FATOŞ Ne kadar kalacaksın bu şehirde?
 BETTY Bilmiyorum. Hiçbir zaman hiçbir yerde veya
 bedende ne kadar kalacağımı bilmem. Kalış
 sürelerim benim için de sordur. Betty izin verene
 kadar bu vücutta kalacağım. Şehre gelince...
 halletmem gereken önemli bir iş var. Onu bitir-
 rince gideceğim.
 (Tenten elma suyunu getirir.)
 BETTY Sağ ol... (İçer.) Çok lezzetli... E, sen ne iş
 yapıyorsun Tenten?
 TENTEN Yazırım.
 BETTY Nereye yazıyorsun? Tuvaletin duvarlarına
 mı? (Tenten bozulmuştur.) A, hadi canım, şaka
 yaptım. Kızma o kadar!
 TENTEN Bir televizyon programında metin yazar-
 lığı yapıyorum. Adımı duymuşundur: "Yal-
 nızca Doğruyu Söyleyeceğime".
 BETTY Hayır, duymadım. Yalnızca doğruyu mu
 söylüyorsunuz bar!
 TENTEN Hayır.
 (Red Kit esneyerek girer. Yalnızca bir görüntü-
 miştir. Sahne bir şaşkınlıkla Betty'ye bakar.)
 RED KIT Betty! Gözlerime inanamıyorum... Sen-
 sini!
 BETTY Red, halen eskisi gibisin! Ben Jessica!
 RED KIT Özur dilerim Jessica. Anlamıştım!
 BETTY Hayal kırıklığına mı uğradın? Dur, bir şey
 söyleme! Betty'yi görmek istiyordun, değil mi?

RED KİT Betty veya sen. İkinizi de görmek istiyordum.

BETTY Halbuki, ikimizi birden görmek istemediğin için bitmişti... Yalnızca birimizi istiyordun, unuttun mu?

RED KİT Hayır. Bunu istediğimi söyleyen sizdiniz. Ben böyle bir şart getirmediğim birlikteliğimize. Ben sadece yaşamak istedim.

BETTY Sen farklı yaşamak istedin.

RED KİT Ben sıradan şeyler yaşamak istedim. *(Tenten'le Fatoş'a döner.)* Tenten, Fatoş'a odanı göstermek istemez misin?

TENTEN Hayır.

FATOŞ Evet. İster tabii!

(Fatoş içeriye doğru giderken Tenten'i de elinden tutup çeker. Onlar çıktıktan sonra, Red Kit ile Betty bir süre sessizce birbirlerine bakarlar.)

RED KİT Gözlerin kara değil miydi senin?

BETTY Gözlerim... sende nasıl kaldıysa o renktir.

RED KİT Yıllar sonra beni halen şaşırtabiliyorsun.

BETTY Nasıldı buralar?

RED KİT Aynı, bıraktığındaki gibi. Ölenler oldu. Duymuşsundur.

BETTY Çok uzaktaydım. Buralardan hiçbir haber alamadım. Önemli de değildi zaten.

RED KİT Ablamı kaybettim. Kanserden öldü. Meme kanseri. Ardından lenflerine sıçradı. Zor günler geçirdim.

BETTY Ben bütün tanıdıklarımı yitirdim birer birer. Alışılıyor. Başta zor gelse de, alışınca, her şey kolaylaşıyor.

RED KİT Neler yaptığını anlatmayacak mısın?

BETTY Gezdim, yaşadım, terk ettim. Seni hatırladım. Beni nasıl terk ettiğini. Bir sabah uyanı-

yorum, yatak boş. Yastıkta kopmuş saçların duruyor. Oda uyku kokusu. Terk edildiğimi bir nottan öğreniyorum.

RED KİT Neden aramadın beni? Bir kerecik olsun arasaydın, her şey başka olurdu.

BETTY Beni terk etmiştin. Niye arayayım ki?

RED KİT Aramanı bekledim.

BETTY Sevgilindim ben. Müşterin değildim. Hem... iki kadınla birlikte yaşamının çok zor olduğunu söylemiştin.

RED KİT Keşke...

BETTY Arayamazdım Red. Betty de, ben de olgunlaşmaya başlamıştık. Bu acıyla yaşamayı öğrenmemiz gerekiyordu. Sonra, dünyada bundan çok daha büyük acılar var. Onları da görmeliydik. Ama, ayrılığın ilk günlerinde müthiş bir acı çektik. Gelen her telefonu, çalan her kapıyı sensin diye açtık. Bütün saçma sapan aşk şarkılarını dinledik, aşk filmlerini seyrettik.

RED KİT Ben sokaklara vurdum kendimi. Her zamankinden fazla çalıştım. Her yanımda ağrıyordu. Bulduğum bütün tütünleri içtim. Şehrin bütün kötü sinemalarında oynayan porno filmlerin hepsini seyrettim. Sonra, bu evin her yanını badanaladım. En sonunda oturup üst üste on yedi defa "Senede Bir Gün" filmini seyrettim. Birlikteliğimizin her haftası için bir kere.

BETTY O filmi neden sevdiğini bir türlü anlayamamıştım, ama ben de gitgide sevmeye başlamıştım.

RED KİT *(Heyecanla)* Betty, sen misin?

BETTY Elbette. Jessica diyeceğini dedi zaten.

RED KİT Jessica bu filmi hiç sevmemişti

BETTY Ben sevmeye başlamışım, ama senin neden bu kadar takıntılı olduğunu bir türlü anlamamışım.

RED KIT O filmde beni tanımlayan birçok şey var: savaşla barış, Balkanlar'la İstanbul, gençlikle yaşlılık, kırık aşklar, intikam, metafizik, boyut değiştirme... Daha sayayım mı?

BETTY Boyut değiştirmeyle ölümü mü kastediyorsun?

RED KIT Öyle sayılır. Hatırlarsın filmün son kısmında bütün mekân algılarını altüst ederek adamın koşup gelmesi vardır gökyüzünde. Adamın gençliği, kadının yaşlılığına doğru yaklaşıyor. Kadın, başını ağaca dayayıp son nefesini verir. Ve gökyüzüne çıkıp adama kavuşur. İlahi bir andır o. Boyut değiştirirler.

BETTY Ben kır kahvesinin garsonuyla ilgili buluşa hayranlık duyarım... Hanı, adamla kadın her yıl o kır kahvesinde buluşmak için sözleşirler. Her yıl buluştuğlarında biraz daha yaşlanırlar. Ama oradaki kır kahvesinin garsonu, bu sahanelerin başından beri yaşı olduğunu, o adamda hiçbir değişiklik olmaz. Diğerleri yaşlanırlar, garson aynı kalır. Bu, zamanın görünce illiği üzerine yapılmış en iyi değerlendirilmeden birisidir bençe.

RED KIT Hiç bu açıdan bakamamışım. Gördün mü? Bu film adeta bir hazine. İzlerken her seferinde yeni bir şeyler keşfediyorsun. Bizi olanca cıplaklığımızla anlatıyor. İster kabul edelim, ister etmeyelim, biz buyuz. Acıyla biten aşklar, ancak başka bir boyutta mutlu olmaları, kahramanlıklar, yalnızlıklar, ömür boyu bir aşkın peşinden gıtmeler... Otuz iki kısım tekmilli bir-

den bu filmde!..

BETTY Fedakârlığı neden bu kadar abartırsan ki? İnsanlar bir fedakârlık uğruna hayatlarını berbat ederler.

RED KIT Sen hiç fedakârlık yaptın mı hayatında? BETTY Hem de yüzlerce kere. En büyüğü ise seni aramamak oldu. İstedigim halde aramadım. Yetmez mi? Ya sen, sanki çok mu fedakârlık yaptın?

RED KIT Seni aramamakla en büyük fedakârlığımı yaptım. Peşine düşmedim. Mutsuz olmamı istemedim.

BETTY Sağmalama! Ayrılmak istediğini yazdığın mektup başucumdaydı. Zaten isteyen sensin. Sonra araman iyice saçmalık olundu.

RED KIT Senin için ayrılmayı istediğimi unuttum. İyi için.

BETTY Hayatımı mahvettin.

RED KIT Sen de benimkini.

BETTY Birbirimizi kırmayalım. Kılan vakitimizi keyifli geçirelim hiç değilse!

RED KIT Pekala! Buraya niçin geldin yıllar sonra? BETTY Her deniz kıyılarından döner kendine. Bütün arayışların sonu bu belki de.

RED KIT Arayışı bitirmek hayati bitirmektir. Bulacağının ne olduğunu öğrendikten sonra aramanın ne gereği kalır ki?

RED KIT Aramanın ne demek olduğunu bulmak kalır.

BETTY Onu da bulduk diyelim. Başka ne kalır? RED KIT Galiba hiçbir şey kalmaz.

BETTY O halde, bu kadar koşuşturma neden? RED KIT Hayatını sürdürürebilmek için. BETTY Sen yaşamayı çok seviyorsun, değil mi?

RED KİT Herkes kadar severim elbet. Sokakları arşınlamayı, bulutlu sonbaharlarda birden çıkıveren güneşi, ateşböceklerini, vakitsiz gelen telefonları severim elbet.

(Bu sırada telefon çalar. Red Kit durup bekler.)

BETTY Telefonun çalıyor.

RED KİT Ee?

BETTY Açsana!

RED KİT Bilmiyorum... (Biraz düşündükten sonra telefonu açar.) Evet! Red Kit karşınızda!.. Merhaba Suzi! Kulver kalesinde işler nasıl?.. Hayır canım... Sadece espri yaptım. Parolayı söyler misin?.. Tamam, senin olduğunu biliyorum ama, bu parolayı söylemen gerekiyor... Tamam... "Senede Bir Gün"... Şimdi tam olarak ne istediğini söyle... Teke tek? Kabul.. Yer ve zaman?.. Önümüzdeki çarşamba... saat sekizde... Popüler Otel'de... Orada olacağım. Güle güle... (Telefonu kapatır.)

BETTY Tutamayacağın sözleri vermemelisin.

RED KİT Tutamayacağım sözü vermem. Bunu söylemen bile abes.

BETTY Halbuki, vaktiyle bana, hayatın anlamını bulacağına dair söz vermiştin. Hatırladın mı?

RED KİT Hayatın bir anlamı yokmuş ama. Ne yapabiliirdim ki?

BETTY Bunu ne zaman anlayacağını merak ediyordum.

RED KİT Anlamıştım ama, aramalıydım. Ne de olsa, arayışı bitirmek, hayatı bitirmektir.

BETTY Biraz olsun değişmiş olacağını ümit ediyordum.

RED KİT Ümidin kırılmasın! Herkes ve her şey değişir. Ben de değiştim. Tıpkı senin gibi...

BETTY Ne değişiklik gördün ki bende?

RED KİT Nereden bileyim? Sanki... daha olgunlaşmışsın... Eskiden bağrıışmadan bu kadar uzun süre konuşamazdık seninle.

BETTY Uzaklarda âşık oldum. Sıradan bir adamdı... Evli, iki çocuklu...

RED KİT Gerçekten sevdin mi onu?

BETTY Ya sen? Başka birini sevdin mi?

RED KİT Önce sen anlat. Nasıl başladı? Nerede tanıştınız?

BETTY Sıradan bir gündü. Tanımadığım bir adamın yatağında uyanmıştım. Kalkıp yola çıktım. Çok yorgundum. Bilirsin, bazı yorgunlukları anlatmak zordur. Dünyayı kıpkırmızı görüyordum. Ağaçlar, otomobiller, binalar, insanlar, hayvanlar hep kırmızıydı. Duygular ve hareketler de öyle. Çevredeki bütün sesleri bastıran bir sinyal sesi işitiyordum. Düz, monoton, çıldırtıcı... Çıldırıldığını sandım. Ben görüp işitiyordum, hemen ardından Jessica, sonra ben, sonra o, sonra gene ben. Bir pastaneye daldık. Donat yiyip kendimize gelmek istedik. Bir de sıcak kafeinsiz kahve... Orada onu gördük. Kırmızı perde bir anda kalktı. Sinyal sesi durdu. Her yer maviydi. Su altındaymışız gibi hareket ediyorduk. Dünya başkaydı. Senden sonra ilk defa... Lağımından kaçmaya çalışırken gün ışığını görmek gibi.

(Afişe bakar.)

RED KİT Sonra?

BETTY Sonra... seviştik. Hayvanlar gibi. Çok iyiydi... Hatta, şimdiye kadarkilerin en iyisiydi. Senede bir gün bile böylesini bulursan şanslısın demektir.

RED KİT Benden daha mı iyiydi?

BETTY Evet. O aşkı işte!.. Gelelim sana...

RED KİT Benimki... acayip güzel bir kadındı. Tatilde tanıştık. Yurtdışında yaşıyormuş. Kocası işadamı. Zengin, anlayacağını.

BETTY Başka türlü de kurtarmaz zaten!

RED KİT Haklısın. Gidip pastaneden mavi adam seçecek halim yok!

BETTY Hayvanlaşma!

RED KİT Sen de!.. İstersen anlatmayayım.

BETTY Yo, lütfen anlat. İşimi kolaylaştırıyorsun.

RED KİT İyi dinle o zaman! Öyle bir seviştik ki, ikimiz de soluksuz kaldık. O inliyordu. İniltileri çığlığa dönüştü.

BETTY Mesleğinin bütün inceliklerini uygulamışsındır.

RED KİT O da işini çok iyi biliyordu. Şimdiye kadar kilerin en iyisiydi. Bitmemesini istedim.

(Ayğa kalkıp film afişine doğru gider. Sırtı Betty'ye dönüktür.)

BETTY (Elini çantasına atar. Çantayı açıp silahı çıkarır.) O kadar iyiydi ha?

RED KİT Sonra... seni özledim. Senin yanımda olmanı istedim.

BETTY (Kısa bir tereddütten sonra tabancayı çantasına koyar.) Senede bir gün. O da bu gün! Geldim işte!.. Jessica Betty... Ne biriyim ne diğeri... Geldim işte!.. Yabancı şehirlerin sokaklarında gezmekten bıktım. Bir Neriman Köksal sızısı yüreğimde. Sanki sevdiğimi, hak ettiğimi başkasına kaptırışım.

RED KİT Diclehan Baban sızısı da olabilir... Gülsün Kamu, Tülin Elgin veya Suzan Avcı sızısı da... Onlara kıydılar filmlerde. Kötüydüler.

Cezalarını bulmaları gerekirdi hep. Namuslu aile kızlarının erkeklerini ellerinden alıp, onları onulmaz acılara gark ederlerdi. Kaybetmeliydiler. Zulümlerinin cezasını ödemeliydiler.

BETTY Hep onlar kazansın istedim. Kazanırlardı da. Ama sonunda yitirirlerdi kazandıklarını. Üzülürdüm... Bütün filmleri ardımda bırakıp da geldim. Yorgunum Red. Seni görmek, seninle tekrar sevişmek istedim.

RED KİT Baştan mı başlayacağız?

BETTY Hayır, sondan başlayacağız. Şiirler gibi. Yaşanmış ve bitmiştir. Ancak o zaman başlar.

RED KİT Güç bir aşkı sahibinden habersiz bitirdim. İntihar pası gözlerimde...

BETTY Ağa, dallarını taşıyamaz oldu... Kuştan çok bulut göğümüzde... Mevsimdir, geçer... Sen nasıl kalabiliyorsun bende?

RED KİT Bir telefon sesinde, dünyalar saklı, bilemezsin... Her haber yokoluşa çıkıyor. Canım yanıyor, neredesin?

BETTY Halen eskisi kadar kötüsün. İyi ki şair olmaya kalkışmıyorsun.

RED KİT Sen de en az benim kadar kötüsün bu işte. Niye zeytinyağı gibi üste çıkmaya çalışıyorsun ki?

BETTY Red!.. Seviş benimle... lütfen!

RED KİT Pekâlâ... Ben senden daha çok istiyorum bunu... Eski günlerdeki gibi.

BETTY Şiddetle sev beni!

RED KİT Hem şiddet hem hiddetle seveceğim. Zevkten geberteceğim seni. Yalnız bir dakika! Su yatağımıza geçmeliyiz. (İçeriye seslenir.) Tenten... Fatoş...

FATOŞ (İçeriden gelir. Tenten de hemen arkasında-

dir.) Odayı ezberledik. Çok güzelmiş, ama artık içeriden çıkamayacağımızı sandım.

BETTY Sen çıkacaksın güzelim... Başkaları çıkamayabilir ama, sen çıkacaksın!

RED KİT Biz içeride biraz konuşacağız. Siz isterseniz burada oturup bekleyin.

TENTEN Olur!

(Betty ile Red Kit içeriye giderler.)

FATOŞ Pekala! Gelelim şu idare edebilme meselesine... Mesela bir şirkette çok dirayetli ve başarılı bir adamı ne yaparlarsın?

TENTEN En iyi ihtimalle ya bölümü geçi ya da ortadaki kademe bir yönetici yapılır. Daha fazla ilerlemesine izin verilmez.

FATOŞ Niçin?

TENTEN Çünkü onun çalışmalarını sayesinde daha üstteki yöneticiler konumlarını sağlamlaştırlar. Dolayısıyla onun alt kademede kalması gereklidir. Aksi takdirde ortalık birbirine girebilir.

FATOŞ Yani daha üst konumla yer almak için kurnaz olmak yeterli mi?

TENTEN Buralarda öyle. Batıda mesleki anlamda kıran kırana bir mücadele olduğu için herkes çalışmak durumundadır. Ama burada, vahşi kapitalizmin izlerini taşıyan bu düzende çalışmıyorsun gibi yapmak önemlidir. Dolayısıyla kurnazlık, bu ülkede insanı çok iyi yerlere getirebilir.

FATOŞ Çok büyük bir genelleme yapıyorsun. Bunun dışında kalan birçok insan da vardır.

TENTEN Belki bir iki tane vardır ama, onların varlığı neyi değiştirir ki?

FATOŞ En azından, her dönemde bir iki tane öyle

insanın olacağı şansını yaratır bu!

TENTEN Keşke bu kadar basit olsaydı!

FATOŞ Aslında bu kadar basit. Onu karmaşık kılan biziz. Bütün sade duyguları, davranışları karmaşıktırdığımız gibi, bunu da karmaşık görmeyebiliriz.

TENTEN Mesela ben seninle yaşamak istiyorum ve sen bunu karmaşıktırırıyorsun. Bunun gibi mi?

FATOŞ Evet, aynen öyle! Artık böyle örnekler vermene de hacet yok. Durum ortada: Ben seninle yaşamayacağım.

TENTEN O zaman biraz bekle de, ben gidip valizimi alıp geleyim.

FATOŞ Geç kalma ama! Benim fazla vaktim yok. *(Yakınlarındaki kilitlerin gılgılları.)* Halletmem gereken önemli bir iş var.

TENTEN Neymiş o önemli iş?

FATOŞ Karmaşık işlerden birisi! Hadi bir an önce git, gel; ben bekliyorum.

TENTEN Tamam.

(Tentlen telaşla dışarıya çıkar. Fatoş, ortadaki yiyecekleri toplayıp muftağa götürür. İki tabaktaki yiyecekleri birleştirip, bosalan tabağı galkalmanak için muftağı açar. Çalkalayıp, bulgınlığa yerleştirir. Bardakları da yıkar. Cep telefonu galkalmanak başlar. Fatoş aletlerle ellerini üzerine kurullayarak gelir, telefonu açar.)

FATOŞ "Senede Bir Gün"i Ben Fatoş... Pardon... "Senede Bir Gün"ü sizin söylemeniz gerekirdi. Herhalde Red Kit'i arıyorsunuz. Şu anda çok meşgul. Ben de neden halen burada olduğumun bilmiyorum... Başka bir vakit ararsanız onunla görüşürsünüz... Yo, ben bu tür işlerle ilgilen-

miyorum. Uzakdoğu felsefesi bana göre değil. Onu becerebilmek için çok sabırlı olmak gerekiyor. Doğu felsefesinde de ağır olmak gerek. Onu da yapamam. Batı'ya gelince hem ağır, hem hızlı olmak, üstüne üstlük de parçalanmayı göze almak gerek. O da bana göre değil. Felsefesiz kaldım. Ne yapacağımı bilmiyorum. Aslında en vahim durumda olan benim. Tabii, kitabı anlamda olmasa bile muhakkak bir felsefe gerekiyor. Ya *Sergüzeşt*'in Dilber'i tarzında, ya Fosforlu ya da Rabia tarzında. Başka seçenek bırakmıyorlar. Ama, bütün bunlardan size ne? Neyse, şu anda sinirlerim çok bozuk. Daha fazla konuşamayacağım. Hoşça kalın!
(Telefonu kapatır. Tekrar mutfağa yöneldiğinde kapı çalar. Söylenerek kapıya gider.)

FATOŞ Ne çabuk geldin!
(Kapıyı açar. Safinaz eşikte durmaktadır. Öfkeyle içeri girer.)

SAFİNAZ Ben ne diyorum, siz ne yapıyorsunuz. Aşağıyı su bastı gene. Hani musluğu açmıyaktınız?

FATOŞ (Birden, az önce musluğu açtığı aklına gelir.) Çok özür dilerim Safinaz hanım. İnanın bilinçdışı hareket ettim. Bir anlık unutkanlık...

SAFİNAZ Kızım daha yaşın ne başın ne? Bu yaşta bu kadar unutkanlık olur mu? Ben size bu işi söyleyeli bir saat ya oldu ya olmadı. Ne çabuk unuttun!

FATOŞ İsteyerek yapmadım. Kusura bakmayın.

SAFİNAZ Neyse bak bu son ihtarım. Bir dahaki sefere belediyeye haber veririm, ona göre!

FATOŞ Bir daha olmayacak. En azından ben bu radayken olmayacak. Söz veriyorum.

SAFİNAZ Peki bakalım! Bir yudum elma suyu versene bana.

(Gidip oturur. Fatoş, bardağa elma suyu doldurup getirir.)

FATOŞ Buyrun... Bu kadar kalmış ancak.

SAFİNAZ Sağ ol! Elma suyu verenlerin bol olsun.

Gel, otur bakalım şöyle! Konuşalım biraz.

(Fatoş, gösterilen yere oturur.)

SAFİNAZ Ah kızım, bütün yorgunluğumu aldı bu!

Sabah beri koşturuyorum. Allah inandırsın, daha oturup iki satır okuyamadım. Ev işi, pazara gitme derken, bir de telefon faturasını yatırayım dedim, iyice yoruludum. Bu telefoncular ne yapıyor bilmiyorum... Ben haftada üç beş telefon ederim. Faturada yazılan rakamları görünce aklım başımdan gidiyor... Her ay faturayı ödedikten sonra gidip itiraz ediyorum. Daha ilki karara bağlanmadan ikincisi, üçüncüsü geliyor. Benim de dünyam şaşıyor.

FATOŞ Kolay gelsin Safinaz hanım. Ama telefon-
dan, elektrikten, sudan, trafikten şikâyetçi olmayan tek kişi yok ki bu şehirde.

SAFİNAZ Ama bu dünyada vardır mutlaka! O zaman insan niye burada dünyaya geldiğine hayıflanıyor. Kader mi bu?

FATOŞ Buna kader değil, keyfe keder derler Safinaz hanım.

SAFİNAZ Hah, güzel dedin kızım!

FATOŞ Demin, okuyamadığınızdan yakındınız. Ne okuduğunuzu merak ettim.

SAFİNAZ Ben hisli romanları severim Fatoş. Biraz, böyle karşılıksız aşkları, entrikaları, aile düşmanlıklarını anlatan romanlar beni eğlendirir. En iyisi Güzide Sabri'nin kitaplarıdır. Sonra,

Muazzez Tahsin'ler, Kerime Nadir'ler, Mükerrrem Kâmil'ler, Cahit Uçuk'lar gelir. Bir de Peride Celal'in ilk dönemi... Ne güzel aşklar anlattımsız! Acı geçen kızlar, mutsuz eden adamlar, acımasız babalar, analar, her aşkı mahvetmeye çalışan üçüncü şahıslar birer birer akıp gider sayfalarından.

FATOŞ Demek bu kadar çok seviyorsunuz bu romanları?

SAFİNAZ Tabii. Onlar hayatı anlatıyor bana. Her şeyin bir tarihi var. İmparatorluk döneminin, Cumhuriyet'in, dünyanın tarihleri. Sonra, eşyanın, sinemanın, tiyatroun tarihleri var. Bu kitapları okuyunca da his tarihimizi öğreniyoruz. Bir zamanlar ne kadar naif olduğumuzu, sonradan yüreklerimizin nasıl nasırlaştığını daha iyi anlıyorum.

FATOŞ Bir işe yarıyor mu bari bunları anlamamız?

SAFİNAZ Aman be kızım, ne işe yarayacak! Tarihi okumak bir halta yaramaz. Ya o tarihi yaşamalsın, ya da kuranlardan biri sen olmalısın. Yoksa, istediğin kadar oku; anlasan da yaşamış olamazsın, unutursun. Hiçbir işe de yaramaz!

FATOŞ Belki de haklısınız. Belki de bu yüzden, tarihte yaşamış hiçbir olaydan ders almıyoruz.

SAFİNAZ Belki değil, kesinlikle hakkıym kızım. Hoş, kendi özel tarihimizden de ders almıyoruz.

Adam her şeyi yapıp gidiyor. Aylarca acısını

gekiyorsun. Aradan biraz zaman geçtikten

sonra, sanki bunları yaşayan sen değildin

gibi, gidip yeniden, başka birine âşık oluyor-

sun. Sonra gelsin gözyaşları, ilençler...

FATOŞ Yani hiçbir şeyin yararı yok!

SAFİNAZ Evet, hiçbir şeyin faydası yok!

FATOŞ Daha gençken bir şeyleri düzeltmenin, iyileştirmenin mümkün olduğuna inan-

dim.

SAFİNAZ Ben hiçbir zaman böyle bir şeye inan-

madım. Dünyada her olay başlar ve biter. Sen

de yaşayan veya biten olaylara bir yerinden

dahil olursun. Ama her olayın, her yaşantının

kendi ritmi vardır. Senin bunlara dahil olman,

bunların ritmini değiştirmez. Nehirler tersine

akmaz kızım.

FATOŞ Bu konularda sizin kadar tecrübeli değili-

mişim. Onun için, ne desem boş olur...

Bir bardak elma suyu daha vermek isterdim

ama, yazık ki kalmadı!

SAFİNAZ Aman yok, istemem. Zaten dünya ka-

dar işim var. Aşağı ineyim de, temizlik yap-

alım biraz. Sen de işlerine bak bu arada. Gözü-

seveyim, şu musluğu da açma!

FATOŞ Demin unuttuğum, ama artık dünyada

unutmam. Merak etmeyin!

SAFİNAZ (Çıkarırken...) Hadi allahaismarladık...

(Çıkar.)

FATOŞ Güle güle... (Dönüp gelir, afixin önünde

durur.) Bu adamın adı neydi?.. Tahsin değil...

Refet değil... Teoman değil... Celal hiç değil...

(Telefon galmaya başlar. Fatoş durup bakar.)

Elinin körü! Ağmayacağım artık! (Telefon di-

rur. Fatoş gidip telefonu eline alır, bir düğmesine

basıp numarasını okur.) Dur bakalım! Şu nu-

marayı da alalım bir! (Çantasından bir küçük

defter çıkarıp, telefon numarasını yazar. Telefonu

elinden bırakır bırakmaz, cep telefonunu yeniden

çalmaya başlar.) Yeter artık ya! Bu şehirde ne çok müşteri varmış!

(İçeriden, perüğünü takarak Betty gelir.)

BETTY Şu cırcırböceğini neden susturmuyorsun?

FATOŞ Ne yapayım? Cevap vermekten bıktım.

BETTY *(Gidip telefonu açar.)* "Senede Bir Gün" de sana! Burası aile evi hanım. Durmadan Red diye birini arayıp duruyorlar. Bu telefonu ben satın aldım. Artık burayı aramayın... Estağfurullah! Bir daha olmasın yeter!.. Size de güle güle... *(Telefonu kapatır.)* İşte bu kadar!.. Tennen nerede?

FATOŞ Eşyalarını getirmeye gitti.

BETTY Oho, desene saatlerce gelmez!

FATOŞ Yok canım! Az bir eşyası varmış. Onu alıp gelecek hemen.

BETTY Sen ona âşıkısın, değil mi?

FATOŞ Âşıktım... Belki, halen de âşığım... Bilmiyorum... Eğer onu daha fazla görürsem aşkı yitireceğim.

BETTY Belki de en iyisi aşkı yitirmek... Aksi takdirde yeni bir aşka vaktin kalmayabilir.

FATOŞ Yapılması gereken çok önemli işlerim var. Onları da bu akşam halletmeliyim.

BETTY Akşam oldu bile. *(Uzaklardan hafiften bir ezan sesi duyulur.)* Geç kalıyorsun. Git artık! Benim de halletmem gereken bir iş var.

FATOŞ Umarım kolayca halledersin.

BETTY Hadi kendini caddeye at. O cadde, dev bir anakonda gibi uzanır. Uzaklardayken en çok o caddeyi özledim ben. Akşamın inişini, gecenin caddeyi esir almasını. Anakondanın deri değiştirmesini. Pulların teker teker yitip, gece insanların caddeye düşmesini. Anakondanın

gırtlığını yırtan son avının, o küçük tramvayın yerine çekilme zamanı geldiğinde, gerçek yaşıntısı başlar caddenin. Herkes yabancısıdır. Caddenin gününü kuranlar, şehrin başka başka yerlerine dağılmışlardır. Gecenin kurucuları ise gecenin kurduğu oyunlara hazırlarlar kendilerini. Gece gelmeden çık o caddeye. Düş, savrul, yit! Ne yapıyorsan yap! Git, işini hallet!

FATOŞ Peki, sen neden çıkmıyorsun o caddeye? Burada tıkalı kalıyorsun?

BETTY Benim işim burada. Aşk evinde, kan, çiçek açmalı!

FATOŞ Tenten gelmeden gideyim ben. İşimi bitirdikten sonra seni arayıp haber vermek istiyorum. Burada olacak mısın?

BETTY Senin işini ne kadar sürede halledeceğin önemli. Eğer kısa sürede halledebilirsen, ben burada olacağım. Aksi takdirde beni bulamazsın.

FATOŞ Galiba bu çok da önemli değil. Sen nasıl olsa öğreneceksin yapacağım şeyi. Bulsam da bulsam da bir şey değişmeyecek. Yalnızca, heyecanımı paylaşabileceğim birisine ihtiyaç duyuyorum. O kadar az zamanım kaldı ki!

BETTY Birbirimizden haber alamasak bile ikimizin de mutlu olacağını biliyorum.

FATOŞ Mutlu değil ama, huzurlu olacağımıza inanıyorum. Yapılması gereken şeyleri yapacağız çünkü. Bu arada... Red nerede?

BETTY Şekerleme yapıyor. Çok yorulduktan sonra hep böyle yapar.

FATOŞ *(Çantasını alıp kapıya yönelir.)* Hoşça kal Betty! Her şey gönlünce olsun!

BETTY Peki, Jessica'ya bir şey demeyecek misin?

FATOŞ Betty'nin daha sevimli olduğunu söyle
onal.. Hosça kal!

BETTY Güle güle.

(Fatoş çıkar. Betty önce gidip pikaba Adamio'nun
bir plâğını yerleştirir. Ardından, aynanın önüne
geçip bir süre durur, kendini seyreder, güllümser.
Ardından ağlamaıklı bir ifade takınır.)

BETTY Gece incek. Tekrar gündüz olacak, sonra

tekrar gece, derken gene gündüz. Hayat gece-

cek. Jessica Betty buralardan gidecek. Matem

tutmayacak. Kimse bilmeyecek. Sisli bir dün-

yada herkes kendine ait olmayan masalları ya-

şayacak. Her insan başkalarının acılarını bü-

yütecek içinde. Başkalarının isimlerini taşıya-

cağız. Başkalarının ölümlerini öleceğiz. Aynada

sana ait olmayan bir yüz.. Bu yüz, bu ruhu ta-

şıyamaz Betty... Bu yüz, bu ruha yaraşmaz Jes-

sica...

(Kapı zili galar. Betty kendine gelir. Gidip kapıyı

açar. Esikte bir elinde valizi, ötekinde daktilo

gantasıyla Tenten durmaktadır.)

TENTEN Rahatsız ettim. Kusura bakmal. Fatoş

nerecede?

(İçeri girip elindeki bir kenara bırakır.)

BETTY Çok önemli bir işi olduğunu söyledi. Git-

miyimsi.

TENTEN Gitti mi yani?

BETTY Bravo! Sen her şeyi ilk söylediğinde kavrı-

yorsun!

TENTEN Bana herhangi bir not, bir adres filan bi-

rakmadı mı?

BETTY Seni terk ettiğini söyledi.

sin...

TENTEN Ama biz hiç birlikte olmadık ki terk et-

BETTY Orasını bilemem artık. Ayrıca, seni sev-

mekle çok büyük bir fedakârlık yaptığını, senin

bu sevgiyi asla hak etmediğini anladığını söy-

ledi. Eğer bir süre daha senin yanında kalsay-

mış kendine olan güvenini ve saygısını yitire-

cekmış. Çünkü sen, yüreğine mayın yerleşti-

miş adamlardanmışsın.

TENTEN O ne demekmiş öyle?

BETTY Ne demek olduğunu senin çok iyi anlaya-

cağını söyledi. Sen, bulduğun her sevgiyi sömü-

renlerdenmişsin. Biri sana sevgi göstermeye-

görsün hemen daha fazlasını istemişsin. Kar-

şındaki alıştıran kadar sevgi istemeye de-

vam edermişsin. Karşındaki için bu bir göreve

dönüştürmüş. Sonra da, onu bir kenara atıp,

sana kayıtsız şartsız teslim olacak yeni bir kur-

ban aratmışsın... Aslında bu yönüyle Rede

benziyorsun.

TENTEN Ama Fatoş bu kadar dar bir vakitte beni

nasil bu kadar tanıyabilmiş?

BETTY Yani... böyle bir adam olduğunu itiraf edi-

yorsun!

TENTEN Hayır canım, ne itiraf! Ben sadece beni

nasil bu kadar yanlış tanımış olabileceğini so-

ruyorum kendime.

BETTY Boş yere sorup durma. Bunun cevabını ve-

remezsın... Kısaca, Fatoş sana veda edip gitti.

TENTEN Peki ne yapayım? Gittiyse gitti!

BETTY Ondan, kısa bir süre sonra haber alacak-

mışız gibi bir his var içimde.

TENTEN Red neredede?

BETTY Şekerleme yapıyor. Birazdan kalkar.

TENTEN Sen ne kadar kalacağını burada?

BETTY Ne o? Yerinden olursun diye mi korku-

yorsun?

TENTEN Yok canım, daha neler! Sadece neden kendine acı çektirdiğini merak ediyorum. Bu daha ne kadar sürecek?

BETTY Saçmalıyorsun. Ben çok eğleniyorum.

TENTEN Eğlendiğini sanmıyorum. Aksine, acı çekiyorsun. Vaktiyle seni terk eden bir adama neden döndün?

BETTY O benim bileceğim iş! Hem sen nereden biliyorsun onun beni terk ettiğini?

TENTEN İçeriye bangır bangır sesiniz geliyordu. Bir müptelanın esrara dönmesi gibi, neden döndün ona?

BETTY Kendin söyledin ya! Bir müptela ne yaparsa ben de onu yaptım. Burayı terk edip gideceğim. Daha önce defalarca yaptığım gibi. İki yakasına hisarlar kurulup, iki kıyısı birbirine düşman edilmiş bu şehir, bana aşktan ve acıdan başka bir şey vermedi. Karşılıksız bir aşkla sevdim bu şehri. Tıpkı Red'i sevdiğim gibi. O alabildiğini aldı benden. Karşılığında pek de bir şey vermedi açıkçası. Zaten gerekmiyordu da. Bir tatlı söz için kalbini söküp verenlerdenim ben. Ne yapayım? Soyum da, huyum da böyle... Uzaklara gidip dönüyorum.

TENTEN Uzaklar kurtarmıyor mu seni Betty?

BETTY Betty deyip durma bana. O gideli uzun zaman oldu.

(Gidip plağı durdurur.)

TENTEN Affedersin Jessica! Uzaklar diyordum...

BETTY Uzaklar birbirine benziyor Tenten. Sonra hepsi tutup bu şehre benziyor. Hangi büyük şehre gidersen git, iki kıyıyla karşılaşıyorsun. Arasından, ortasından bir yerden bir akarsu

geçiyor. Artık o şehrin insanlarına zamanı mı hatırlatır bilemem! Daha orta halli şehirlerde ise bir içine kapanmışlık var. Cılız dereler kesile bika akar içlerinde. Zaman daha ağır geçer sanki. İnsanlar daha yavaş hareket ettiklerinden ötürü değil bu. Yalnızca o ağırlığı hissediyorsun!.. Sen hiç uzaklara gitmemiştin değil mi?

TENTEN İstedim ama, bir türlü olmadı.

BETTY Belki bir daha da olmaz! Sana uzakları yeteri kadar anlatamam ama, biraz olsun merakını gidermek istiyorum... Bir de, her şehrin ayrı bir kokusu var sanki. Meyve, yemek, yağ kokusu değil bu. Farklı bir koku. Anlatmak öyle güç ki!

TENTEN Yani bütün şehir mi kokuyor?

BETTY Evet... Mesela İstanbul'un kokusunu almıyor musun?

TENTEN Hayır. Daha doğrusu farklı farklı bir yangın koku duyuyorum bu şehirde, ama öyle belirgin, diğerlerinin üzerine çıkan bir koku yok.

BETTY Bu şehir yangın yeri gibi kokuyor Tenten. Hani yangın söndürülür, son dumanı da yitip gider. Ondan sonra bir sessizlik, bir terk edilmişlik olur. Orada gezinirken bir koku duyarısın. Rüzgârın etkisiyle hafiflemiş bir kokudur bu. Biraz fazla olsa başın ağrır. Ama tam kıvamındadır. Derin derin içine çekersin kokuyu. Artık onsuz yapamayacağını anlarsın.

TENTEN Sen mecazi kokulardan bahsediyorsun güzelim! Eğer öyle düşünecek olursan Bütün İstanbul nane kokuyor!

BETTY Nane mi?

TENTEN Tabii. Benim içimi açan bir kokudur o. Düşünsene, bütün şehir nane kokuyor! Bo-

göz'dan hafif naneli bir esinti geliyor. İki yaka-
ya da yayılıyor o koku. Yokuşları tırmayıp ke-
nar semtlere ulaşmaya başlıyor. Varoşların in-
sanları inanamıyorlar bu kokuyu duydukları-
na. Alışveriş edenler, pazarlık yapanlar, mal
taşıyanlar, huzurevlerinde yaşayanlar inana-
mıyorlar. Koku şehre yayıldıkça yayılıyor. İn-
saatlarda çalışanlar, hamile kadınlar, maas
kuyruğundaki emekliler, son nefesini vermek
üzere olanlar, çatık kaşlı hemşireler kokuya
inanamıyorlar... Burun deliklerinden giriyor
koku... vücudlarına... hepsini rahatsızlıyor. Her-
kes bu şehri sevmeye başlıyor. Olmek üzere
olanlar bile vazgeçip iyileşiyorlar.

BETTY Sacmalıyorsun Tente! Bu, senin, olmasının
istediğin koku. Ama şehir aslında yangın yeri
gibi kokuyor. Var olanla, olması istenen ara-
sında dağlar kadar fark var.

TENTEN İsterse uzlaşabiliriz. Senin İstanbul'un
yangın yeri kokuyor, benimki ise nane. Red'in
İstanbul'u başka kokuyordur, Fatoş'unki başka.
Herkesin İstanbul'u başka kokuyor diyelim,
olsun bitsin!

BETTY Herkesin New York'u, Fas'ı, Dublin'i, Kal-
küta'sı, Londra'sı birbirinden farklı mı kokuyor
sence?

TENTEN Öyle dersek bu manasız tartışmaya son
vermiş oluruz.

BETTY Manasız olduğunu kim söylemiş?

TENTEN Tartışmanın manasız olup olmadığı üze-
rine bile tartışmak istiyorsun. Ne tuhaf kadın-
sin sen!

BETTY Bu evde kalmaya keskin kararlı mısın Ten-
ten?

TENTEN Evet. En azından romanımı bitirene ka-
dar burada yaşamak istiyorum.

BETTY Vay, roman mı yazıyorsun sen?

TENTEN Evet. Bir erkek tarafından terk edilmiş
çok kişilikli bir kadını anlatıyorum romanım-
da.

BETTY Bak sen! Öngörünün bu kadarına da pes!
Peki, nasıl geliştireceğin?

TENTEN Adam kadını terk edince, kadın aşkının
acısını yüreğine gömüp, başka ülkelere gidiyor.
Senelerce o ülke senin, bu ülke benim gezip
dunuyor. Mutluluğu bir türlü bulamıyor. Sonra
gerisingeri, başladığı yere dönüyor. Başladığı
iş bitirmek için.

BETTY Neymiş başladığı iş?

TENTEN Parçalanmışlığın başladığı yere dönüyor
ki, kendini bütünleyebilsin. Her şeyi çok iyi
ayarlamış olduğu için de başladığı yere fütür-
suzca gelebiliyor.

BETTY Sen günün birinde büyük bir yazar olacak-
sın. Ama bunu yapmak için başka bir yere
yerleşip yazmaya devam etmelisin.

TENTEN İşte bu gün buraya yerleşiyorum. Artık
huzur içinde romanımı bitireceğim.

BETTY Senin romanın ancak uzaklarda yazılabile-
cek türden. Buraların romanı değil. Olamaz da!
İnsanların göç halinde yaşamak zorunda kal-
dikları bir yerde böyle arayış romanları lüks
kağaz.

TENTEN Bu roman kalıcı olması için yazılan bir
roman değil ki. Sadece bu günü, bu günün in-
sanını anlatan bir roman.

BETTY İnsanı değil, insan müsveddelerini anlata-
yorsun.

TENTEN Ne görürsem onu anlatıyorum. Hepimizin müsveddeden farkı kaldı mı ki?

BETTY Ağır konuştun delikanlı! Tükürdüğünü yalamazsın umarım.

TENTEN Güzel olduğunuz kadar küstahsınız da!
(Red Kit içeriden esneyerek girer. Kot pantolonla bir gömlek giymiştir.)

RED KİT Ne o? Film mi çekiyorsunuz?

TENTEN Başlamıştık ama yarım kaldı. Uykunu aldın mı bari?

RED KİT İyi uyudum.

BETTY Uykusu ne çoktur gözlerimizin! Bir türlü açılmak istemezler.

RED KİT "Uyan, uykusu çok gözlerim!" (Tenten'in eşyalarını görür.) Getirdin mi bütün eşyanı?

TENTEN Evet. Artık bu gece yeni odamda kalabilirim. Sen gece çıkacak mısın?

RED KİT Evet. İşim var. Sen ne yapacaksın Betty?

BETTY Bu gece yola çıkacağım. Yarın uzaklarda olmalıyım.

TENTEN Sen gene Betty mi oldun?

BETTY Elbette.

TENTEN Ne zaman Betty ne zaman Jessica olduğunu bir türlü anlayamıyorum.

BETTY Emin ol ben de anlayamıyorum. Ne zaman o geliyor, ne zaman ben geliyorum, belli değil. Durum çok karışık. Vahim...

RED KİT Yorucu bir gece var önümde.

TENTEN Candy'ye gitmeyecek misin?

RED KİT Laftan anlamıyor musun sen? Benim başka işim var.

BETTY Her ölünün yarım bıraktığı birkaç işi vardır, değil mi?

RED KİT Gene vecize mi yumurtlayacaksın Betty?

BETTY Ben şehirlerden geçtim Red. Şehirler de benim içimden, gözlerimden akıp geçtiler. O şehirlerin, o hayatların hiçbiri bana ait değildi. Tezgâhlarında hamamböcekleri gezinen üçüncü sınıf lokantalar, televizyon ışınlarının aydınlatığı otel lobileri, enlemesine, diklemesine birbirini bağlayıveren sokaklar hep yabancı kaldı bana.

RED KİT Bunları şimdi anlatmanın ne gereği var?

BETTY Başka zaman anlatamazdım ki! Anlayamayacağımdan korkardım. Ama artık ağız dolusu hayatlar anlatabilirim sana. Çünkü, ölümün kıyısındaki bir insan hayatın bütün sırrını bir anda anlar. O güne dek görmediği, görmezden geldiği, anlamadığı her şeyi aynı anda görüp anlar.

(Betty çantasından tabanca çıkartır. İki adama doğrultur tabancayı. Tenten de, Red Kit de şaşırılmışlardır.)

TENTEN Red, ne yapıyor bu?

RED KİT Görmüyor musun? Bize silah çekiyor.

TENTEN Sen de ona silah çeksene!

BETTY Saçmalama Tenten! Red'in tek silahı, karışındakini ümitsiz bir durumdayken terk etmesidir. İşte şimdi, o silahını da alıyorum elinden. Onun beni terk etmesine izin veriyorum.

RED KİT Betty!

BETTY Of Red! Asla öğrenemeyeceksin değil mi? Ben Jessica'yım.

RED KİT Hangisiysen işte! Lütfen o silahı yere bırak! Sonra da ayağınla bana doğru it. Bunu yaparken ani bir harekette bulunma!

BETTY (Şaşırılmıştır.) Niye özellikle yere bırakayım?

RED KIT Nereden bileyim? Filmelerde genellikle öyle derler ya!

TENTEN Pardon! Jessica benim bu olayla bir ilgim yok. Gidebilir miyim?

BETTY Çok da kibarsın ama, gitme şansını yitirdin. Şimdi her ikiniz de şu kanepeye geçin bakalım! (İki adam da denileni yapıyorlar.) Efendi efendi oturun orada!.. Önce hanginizi öldüreyim?

(İki adam da panik içinde birbirini işaret eder.)

RED KIT Onu!

TENTEN Onu!

(Neredeyse bütün salonu sarsan mülhîş bir patlama duyulur. Hepsi dehşet içinde birbirlerine bakar.)

RED KIT Kıyametin kopacağını söylemişlerdi.

TENTEN Bu kadar gabuk mu?

BETTY Sacmalamayın! Bir yerde patlama oldu. (Tabancayı adamların üzerinden ayırmadan mülhîş penceresine doğru yaklaşıyor.) Kumulda-

mayın! (Pencereden bakar.) Yukarıdaki konso-

lostluğun oradan alevler yükseliyor. (Aniden telefon galar. Adamlar ümit dolu bir biçimde te-

lefonu bakıyorlar. Red Kit ani bir hareket yapıyor.) Kumuldamayın dedim! (Red Kit durur. Telefon

galmıyorsa devam eder. Betty gözlerini adamlardan ayırmadan telefonu açar.) Alo! "Senede Bir

Gün"!. Aa, Fatos, sen misin?.. Ne?.. Evet... TENTEN (Panik içinde telefona doğru bağırır.) Fa-

tos bizi kurtar!

RED KIT Yardım et Fatos!

BETTY Sussanıza! Duyamıyorum kızıl.. Hiç canım, bizi kurtar diye bağırıyorsunuz... Hi hi... teslim al-

dim onları... Evet... Harika değil mi?.. Ne?.. İnanamıyorum. Fatos, bu muhtesem bir şey!

Senin yerinde olmak isterdim. Nasıl bir duy-
gu?.. Evet!.. Rahatlamak, işte bu!.. Görkemli bir
gidışı seçtin ha?.. Senin yerinde olsaydım de-
vam ederdim. (Telefonun ağız kışını kapatır.
Adamlara....) Konsolosluğu havaya uçurmuş!..
Size de selamı var. (Tekrar telefona konuşur.)
Dinliyorum canım! (Dinler.)

TENTEN (Red Kit'e) O kızdan hoşlanmaya başla-
dığını düşünüyordum. Bana deliller gibi aşık
olmuştu.

RED KIT Zaten neresinden dönersen kârdır. Za-
manında bırakığın iyi olmuş.

TENTEN O beni bıraktı.
RED KIT Şanslıymışsın!

BETTY Tamam şekerim. Artık burayı arama. Zaten
ben de birazdan gıkacağım... İyi şanslar!.. Söy-

lerim canım. (Telefonu kapatır.) Kolay gelsin
dedi! Size çok selamı var.

RED KIT ve TENTEN Aleşkümselemler!
(Betty aniden Tenten'e ates eder. Tenten göğ-

sünden vurulmuştur. Şaşkınlık içinde, gıkını gi-
karmadan yere düşüp ölür. Red Kit dehşetten
donakalmıştır.)

RED KIT Onu öldürdün!
BETTY Kurtuldu!

RED KIT Jessica ne olur bırak beni! Her şeyi unu-
talım. Bu cesedi de yok ederiz. Çöplüğe filan
atarız.

BETTY Jessica deyip durma. Betty'ym ben.
RED KIT Özur dilerim Betty! Ne olur beni bırak!

BETTY Pekala! Sana bir şans vereceğim. Sordugum
soruya doğru cevap verirsen seni bırakırım.

RED KIT Umarım cevabı kolay bir sorudur.
BETTY Çok kolay. Böyle bakalım Bir kurşun mu

daha hızlı yürür bir insanın içinde, yoksa bir aşk mı?

RED KİT Tekrarlar mısın?

BETTY Bir kurşun mu daha hızlı yürür insanın içinde, yoksa bir aşk mı? Tek şansın var!

RED KİT Bir kurşun mu, yoksa bir aşk mı ha? *(En sempatik haliyle gülümseyerek bakar.)* Elbette aşk!

BETTY *(Yüzünde acımasız bir ifade belirir.)* Bilemedin! Bir kurşun daha hızlı yürür. *(Tetiği çeker. Kurşun, Red Kit'in tam kalbine saplanmıştı. Red Kit yüzünde şaşkın bir ifadeyle düşüp ölü. Betty gülümseyerek bakar.)* Belki de bir aşk daha hızlı yürür. Kim bilir? *(Çantasını alıp gitmeye hazırlanırken aynada kendine bakar.)* Her başlangıç için kesin bir bitiş gerekir. *(Kapı çalar. Betty soğukkanlı bir biçimde tabancasını çantasına yerleştirir; gidip kapıyı açar. Safinaz eşikte durmaktadır.)*

BETTY Sen kimsin? Temizlikçi kadın mı?

SAFİNAZ Hayır. Alt kat komşusuyum. Adım Safinaz. Seninki nedir?

BETTY Sana ne?

SAFİNAZ Tabii canım, bana ne? Merak işte! Red Kit, Tenten veya Fatoş yoklar mı?

BETTY Fatoş gitti. Red Kit'le Tenten de çok uzaklara gittiler.

SAFİNAZ Ya, hay Allah! Ben de bir patlama duydum da, baktım konsolosluğu havaya uçurmuşlar. Teroristler herhalde! Tenten'e haber vereyim dedim. Belki programında bu olayı yazardı. Ben de şahit olarak çıkar, olanı biteni anlatırdım televizyonda.

BETTY Şahit olmak bir şey değil ki! Her şahit bugün yarın unutulur veya öldürülür. Önemli

olan olayın kahramanı olmak değil mi?

SAFİNAZ Elbet öyledir ama, bu yaştan sonra nasıl kahraman olur ki insan?

BETTY Burada kahraman olmaktan kolay ne var? Her yaşta kahraman olunabilir. Çağımızın senin gibi kahramanlara ihtiyacı var.

SAFİNAZ Ben o şansı çoktan yitirdim kızım.

BETTY Aslında yitirmiş sayılmazsın. Ne iş yapıyorsun?

SAFİNAZ Ev işi yaparım bol bol. Arada nakış işlerim.

BETTY Hayatın nasıl geçer? Daha doğrusu bir gününü nasıl geçirirsin?

SAFİNAZ Kalkarım, kahvaltıdan sonra günlük işleri yaparım. Alışverişe çıkarım. İndirimli satışlar varsa değme keyfime! Sonra bazen kabul günlerine giderim. Bir iki dedikodu dinçleştirir insanı. Açık çayımı içerim. Sonra, evime gelir, nakış işler, televizyon seyredirim. Akşam yemeğimi yedikten sonra tekrar televizyona bakarım. Sonra da uyurum.

BETTY Ben sana çok daha renkli bir hayat vaat ediyorum. Hem ünlü hem kahraman olacaksın!

SAFİNAZ Benimle alay mı ediyorsun?

BETTY Hayır. Dediklerimi yaparsan, istediğin her şeye kavuşursun. Aylar boyunca televizyonlarda, gazetelerde, dergilerde senden söz ederler.

SAFİNAZ Nasıl olacak bu?

BETTY İçeri girsene!

(Safinaz içeri girer. Betty kapıyı kapar. Safinaz yerdeki cesetlere bakar.)

SAFİNAZ *(Endişelenmiştir.)* Ölmüş bunlar!

BETTY Dedim ya, gok uzaklara gittiler.

SAFİNAZ Polis çağırдың mı?

BETTY Hayır. Nasıl olsa gelirler. Onlar hep zama-

nında yetiştir.

SAFİNAZ Benden ne istiyorsun?

BETTY (Çantısından tabancayı çıkartıp uzatır.) Şu

silahu eline alıp polisin gelmesini bekle. Ondan

sonra bu ülkenin bir numaralı kadını olacaksın.

SAFİNAZ Emin misin?

BETTY Adım gibi biliyorum!

SAFİNAZ (Kısa bir süre düşünür. Sonra birden ka-

rarını verir) Pekala!

(Betty'nin uzattığı tabancayı alıp oturur. Betty,

Safınaz'ın yanından bir nakas alır.)

BETTY Aferin sana! Ne de olsa bu yaşananların

göğünü size borçluyuz. (Çıkmağa hazırlanır.)

Ben birazdan polisi gönderirim... Sen de biraz

yaratıcı olmaya çalış, tamam mı?.. Hoşça kal!

SAFİNAZ Güle güle.

(Betty çıkar. Safınaz oturduğu yerden cesetlere

bakar. Sonra kalkıp müzik setindeki pikaba Pat-

ricia Carli'nin bir plajını yerleştirir. Güllümse-

yerek kendi kendine prova yapmaya başlar.)

SAFİNAZ Evet ben yaptım!.. İtiraf ediyorum... Ci-

neyet nedensizdir! Yo, aslında, bir nedeni var.

İkisi de bana deliler gibi âşik olmuştü. Birbir-

lerinden habersiz çiçek, çikolata, limon kolon-

yası gönderiyorlardı... Yok, limon kolonyası

fazla kaçtı. Daha inandırıcı olmalı!.. (Salonu

sarsan bir patlama daha duyulur. Safınaz ırkılır.)

Bir yeri daha havaya uçurdular galiba... Tam

da gününü buldular!.. Bu ne tuhaf bir gün?..

Senede bir gün!.. Of, bu ne biçim koku?.. Her

taraf yangın yeri gibi kokuyor... (Polis sirenleri

OYUNUN SONU

1998

duyulur.) Neyse... kafamı karıştırmayayım!..
Evet, ikisi de dosttu. En azından ben öyle ol-
duklarını sanıyordum. İkisine de bir şey söyle-
medim... Bir çiçek, bir çikolata, bir çiçek daha,
bir çikolata daha. Derken her şey bir son ver-
meye karar verdim... İki "vermek" birarada ol-
madı!.. Hıı, her şeyi bitirmeye karar verdim...
Evlerine geldiğimde kapıyı açık buldum, içeri
girdim. İkisini öpüşürlerken gördüm. Ya, ina-
nın! Dudak dudaga hem del.. Ossaat anladım
ki bunlar birbirlerini kışkandırmak için beni
kullanmışlar. Kadınlik gururum zedelennmişti...
Hemen mutfaktaki tabancayı aldım. Önce Red
Kit'i, sonra da Tenten'i öldürdüm... Her şeyi
gururum için yaptım. Gururum mühim. Zaten
bu dünyada niçin yaşar insan? Bir namusu, bir
gururu için! İster inanın ister inanmayın hepsi
bu! Bütün devrin hikâyesi bu işte!.. Bakın dışa-
rıda insanlar birikmiş... Şu sesleri duymuyor
musunuz? "Türkiye seninle gurur duyuyor!"
"Türkiye seninle gurur duyuyor!" (Belli bir ri-
timle tekrarlar.) İşte duyuyorsunuz. Halk beni
istiyor. Benimle gurur duyuyorlar... Hepsi bu!
(Siren seslerinin uzaklaştığı duyulur. Uzaklan-
malarına başlar. Sahnede ağır ağır ka-
rarkene Safınaz sehpanın üzerinde kalmış olan
bardağına uzanır. Alıp, bardağın dibindeki iki
damla elma suyunu içer, bekler.)

GÖZÜ KARA ALATURKA

(Alaturka 'noir'.)

Kisiler

SÜHA	27 yaşında
GÖNÜL	55 yaşında
RÜSTEM	55 yaşında
BARBAROS	30 yaşında
FİGEN	23 yaşında

Diş Sesler

ESAT
ASKER UÇURLAYAN ADAMLAR
ALT KATTAKİ ADAM
ALT KATTAKİ KADIN
POLİSİN SESİ

İstanbul'un sıcak bir ağustos gecesi. Şehirdeki doğru insan kendilerini kiya kasabalarına, yurtdışındaki turistik merkezlere atmış, eğlenmekte. Kallanlar ise boğucu sıcaklarla uğraşıp, iyi kötü yaşıyorlar. Namli İstanbul'un şanlı Harbiye'sindeki bir apartmanın "yüksək girs" daireesinde bir yatak odası. Bu daire kottan ikinci kattadır. Çift kişilik bir karyola, yani başında bir sehpa, onun üzerinde bir çalar saat, duvara dayanmış bir gardırop, ar-kada, sağda koridora açılan oda kapısı. Yatağın yakınılarında bir sehpa üzerine yerleştirilmiş küçük bir televizyon. Artık gelişmeyen kalorifer peteğinin hemem önüne konulmuş küçük bir müzik seti. Arka sokakta bakan açık bir pencere, perdeleri örtülünüş. Duvarı, gerçelelenmiş iki poster: Marilyn Mon-roe'nun Yaz Bekarı adlı filminde, haualandırma ızgarasının üzerinde durup, eteklerini haualan-dırıldığı sahne; bir de Charlie Chaplin'in Asri Za-manlar adlı filminde dev makinenin içine girip kaybolduğu sahne.

SÜHA

"Hayatın sudan ucuz olduğu ülkeler de vardır!"... Bu adam bunları nasıl yazıyor ya? (Defterin sayfalarını çevirip okumaya başlar.) Bunu Cuma günü yazmış: "Bu adamların hepsini alıp kitabevine götürmeli. Freud'un, Jung'un, Ad-ler'in kitaplarını okutmalı!"... Bak baki.. Bunu da Cumartesi: "Herkes hak ettiğinden fazlasını veriyoruz, çünkü bize hak ettiğimizden azı ve-riliyor."... Sonra, Pazar günü yazdıkları: "Yüz-başya kari bulun, otuz bir gektmekten canı çık-ti."... "Ayşe Hanım, oğlunu ziyarete gel. Bar-bunya pişir. Oğlun aç. Afiş asi" Bu, "Afiş asi" ne anlama geliyor acaba?.. İşkençe görenlerden mi bu adam? (Sikilmiştir. Elindeki defteri sehpanın üzerine atar.) Şu salonun penceresini açayım bi-raz daha! Ama içerisi Haliç'in bok kokusuyla dolacak... Hos, öbür türlü de yağlıboya kokusu

BİRİNCİ PERDE

(Silha, elinde Gongarov'un Oblomov adlı kitabıyla yanlanmasına yatağa uzanmıştır. Dirseğinden destek alıp, uzandığı yerde kitabı okumaktadır. Kitabın or-talarrındadır. Müzik setinde, Gönül Akkor'un eski bir kasetinden, "Gönülümün içindedir, gözden irak sevgilim" adlı şarkısı çalmaktadır. Silha, bir süre sonra yattığı yerden doğrulup pencereye gider. Per-deyi aralayıp dışarı bakar. Sonra geri dönüp, önce kasetçaları, ardından odanın ışığını kapatır. Perdeyi açıp dışarı bakar bir süre. Perdeyi kapatıktan sonra gelip ışığı yakar. Yatağın yanı başındaki küçük seh-panın üzerinden aldığı bir deftere bir şeyler yazmaya başlar.)

gitmeyecek. Al sana, bir seçim daha!

(Süha koridora çıkar. Yürüyüp gözden kaybolur. Aniden yukarıdan gelen bir şangırtı işitilir. Komşular kavga etmeye başlamıştır.)

ESAT Allah belanı versin senin. Lan dayak yemeden duramıyor musun sen?

GÖNÜL Eşekoğlu eşek! Bana bir kere daha dokunursan, allahıma kitabıma çeker giderim buradan. Yetti ulan! Dayak yiye yiye han kapısına döndük.

ESAT Sıçtırtma ağzına. Bu saatte yemek mi yapıyor lan?

GÖNÜL Bunu bulduğuna şükret! Eve yeni gelmişsin. Bütün gün temizlik yapıp durdum. Bu kadar yorgunluğun üstüne bir de sana yemek yapmaya kalkmışım. Daha ne istiyorsun?

ESAT Lan senin o dilini koparıp kışına sokayım da gör!

(Süha gelir. Seslerden bunalmış bir biçimde yukarıya bakar.)

SÜHA Allahın cezaları! Bir başladılar mı bitmiyor.

ESAT Allahın belası, gel buraya!

(Büyük bir şangırtı işitilir. Ardından Gönül'ün çılgılığı.)

GÖNÜL Ay! Ellerin kırılısın hayvanoğlu hayvan!

SÜHA (Yukarıya bağırır.) Yapmayın ya! Türk ailesi saygı doludur. Kavga etmez!

(Yukarıdan bir şangırtı daha işitilir.)

ESAT Ah! Hayvan karı! Gel buraya!

(Kapının çarpılarak kapandığı işitilir.)

ESAT Cehennem dibine kadar yolun var! Bir daha da geri gelme!

SÜHA İnşallah dönmez!

(Sokaktan birtakım sesler gelir.)

RÜSTEM Yüksek eğitimliler birbirlerini buldukla-

rında bu ülke düzelecek!

(Süha ışığı kapatıp pencereye yönelir. Perdeyi açıp bakar.)

SÜHA Hayırdır! Yazdığını ilk defa okuyor...

"Yüksek eğitimliler birbirlerini bulduklarında bu ülke düzelecek!" Gitti... (Gelip ışığı yakar. Az önce okuduğu yazıyı deftere yazar.) Bu adamın hikâyesi ne olabilir? İşkence gördüğü kesin. Herhalde pankart asarken yakalanmıştı. Bu, "Afiş as!" cümlesi oradan geliyor... (Sokak kapısının çalındığı duyulur.) Gece gece, ne iş?

(Koridora çıkar. Sahne bir süre boş kalır. Sokaktan silah sesleri işitilir. Hemen ardından da tezahürat...)

SESLER En büyük asker bizim asker!.. En büyük asker bizim asker!.. En büyük asker bizim asker!.. (Sesler uzaklaşıp yiter. Önde Gönül, arkasında Süha içeriye gelirler.)

SÜHA Kusura bakmayın! İçeride badana yaptığım için sizi buraya almak zorunda kaldım.

GÖNÜL Mühim değil! Ben çok kalmayacağım zaten. Esat'ın sinirleri biraz yatışsın, usulca çıkarım yukarıya! Böyle de alelacele çıktım evden ama...

SÜHA Sonra, nerede olduğunuzu öğrenip daha fazla sinirlenmesin!

GÖNÜL Yok ya! Kışımın kenarı! Neye sinirleniyormuş?

SÜHA Nereden bileyim? Hani, bekâr adamın evine mi gittin deyip kin duymasın da!

GÖNÜL Olsa olsa fazladan iki tokat sallarsın. Ben de geçiririm hayalarına olur biter.

SÜHA Oturmaz mısınız?

GÖNÜL Oturmayayım mı?

SÜHA Yo, lütfen oturun! (Yatağın üzerini işaret

eder.) GÖNÜL (*Othurrken...*) Adın ne senin?

SÜHA Süha.

GÖNÜL Benimki de Gönül.

SÜHA Biliyorum.

GÖNÜL Nereden biliyorsun?

SÜHA Bazen birbirinize bağırırken duyuyorum si-

zi.

GÖNÜL Kusura bakma. Herhalde seni epey ra-

hatsız ediyorum.

SÜHA Eştäğfurullah. Arada bir epey ses geliyor...

halile.

GÖNÜL Sen öyle ayakta mı kalacaksın?

SÜHA Yo, şöyle oturum. (*Yere gökürer.*) Bu

ağustos sıcağı da insanı güldürtüyor!

GÖNÜL Rutubetten anacığım. Deniz kıyısına getirip

şehir kurarsan, rutubetten de kurtulamazsın ta-

bi! İnsan ter içinde kalıyor. Saatlerce sevismişsin

gibi!

(*Süha, utangaç bir biçimde bakar. Gönül gülümse-*

mektedir.)

GÖNÜL Affedersin! Seni utandırdım galiba.

SÜHA Yo, utanmadım. Sadece tuhaf geldi.

GÖNÜL Aman, boş ver canım! Bırak utanmayı bir

tarafa. Alt tarafı üç günlük dünya. Gözüü açıp

kapıyorsun, bir de bakıyorsun ömür geçmiş.

SÜHA Hakikaten, günler ne kadar çabuk geçiyor.

Gün geceye kavuşuyor, gece sabaha. Bir de ba-

kıyorsunuz hafta geçmiş, ay geçmiş, yılbaşı

gelmiş.

GÖNÜL Ay, sana da şey oluyor mu, hani her yılbaşı

geldiğinde, "Yahu geçen yılbaşı daha yeni

kutlanmış gibiyim" diyor musun sen de?

SÜHA Evet ya! Hatta bazı bayramlarda da aynı

duyguyu yaşıyorum.

GÖNÜL Ay, sende limon kolonyası bulunur mu?

İçim daraldı da!

SÜHA İgeride olacak bir şişe. Bir dakika beklerseniz

getirim.

(*Süha içeriye gider.*)

GÖNÜL Ne okuyormuş bu? (*Kitabı eline alıp bakar.*)

"Oblomov". Nedir bu? (*Kitabı karıştırır. Son say-*

faya bakar.) Rus geyi galiba. Mutlu mu bitiyor

acaba?

(*Süha elinde bir şişe kolonyayla gelir. Gönül kitabı*

bir kenara koyar.)

SÜHA Buyrun.

(*Kolonyayı uzatır. Gönül alıp bileklerine boynuna*

sürer, burnuna çeker.)

GÖNÜL Sağ olası! İyi geldi... Bu kitap neyin ne-

si?

SÜHA Eski sevgilim, okumamı istemişti.

GÖNÜL Yeni sevgilin yok mu?

SÜHA Yok.

GÖNÜL Ne zaman ayrıldınız?

SÜHA İki gün oldu. Çalıştığım yere yeni erkek

arkadaşıyla geldi. Ailesi beni istemezmiş. Hoş,

kendi istese, ailesi viz gelirmiş, ama benim gibi

bir garsonla daha fazla birlikte olmak istemi-

yormuş. Üstüne üstlük bir de cahilmişim. Değil

Beat yazarılarını, daha "Oblomov"u bile okuma-

mışım. Bizim tek ortak noktamız seks yap-

mayı sevmemizmiş.

GÖNÜL Oh, aqlısağdın bari!

SÜHA (*Utlanmışır.*) Affedersiniz! Daha çok taze

de... Üstünden zaman geçince unutturum elbet.

GÖNÜL Nerede çalışıyorsun?

SÜHA İstiklal'de Tendon diye bir kafe-barda gar-

sonluk yapıyorum.

GÖNÜL Memnun musun bari?

SÜHA Neyine memnun olayım? İşinden memnun olan insan gördün mü sen?

GÖNÜL Oh bel! Nihayet senli-benli olduk. Hiç sevmem öyle sizli-bizli konuşmaları. Şimdi, su kızın adı neydi?.. Sevgilinin?

SÜHA Selma... Selma'ydı.

GÖNÜL Bu, Selma'nın öküzlüğüymüş as Saliver gitsin!.. Rahmetli ninem söylemiş. Böyle gereksiz bir adamdan

de onu kiraya verdik.

SÜHA Keşke yazlığa siz gitseydiniz. Bu sıcakta burada kalıp ne olacak?

GÖNÜL Esat gitmek istemedi. Bir kadınla küçük evi. Esat da zarar gelmesin diye gidip kontrol ediyor. Evin sahipsiz olduğunu anlatıyor onlara.

SÜHA Bu kadar sıcakta, İstanbul'da ko-

GÖNÜL Salıyorsunuz!

SÜHA Bu buraldım. Sanki

goktan alıp götürmüşlerdi, "Duvarlara yazı yazılırmı?" diye... Ama onu gevrede herkes tanıdığı için bir şey demiyorlar. Bir de sonradan başlarına musallat olur diye çekiniyorlar. Ne de olsa deli!

SÜHA Neden delirmiş peki?

GÖNÜL Aman ne yapacağını bunları! Zaten canım sıkılmış, şöyle daha iç açıcı şeylerden konuşsak ya!

SÜHA Ne gibi iç açıcı şeylerden? Mesela öğrencilerin dayak yemesinden, birbirlerini yaralamalarından konuşalım mı? Ya da dama çıkıp çocuklarını kendilerine sipper eden, evlerinin yıkılıp, inhisar edeceğim diye bütün gazetelere ve televizyon kanallarına çıkanlardan? Ya da maskeleleri yüzlerinde gezen siyasetçilerden konuşalım istersen!

GÖNÜL Bu dünyada iç açıcı şeyler de var.

SÜHA Ama ben buralarda pek iç açıcı şeyler görmüyorum. Karanlık var!

GÖNÜL Senin gidıştın hiç iyi görünmüyor!

SÜHA Onun için Rüstem'den konuşalım. Gerçekten merak ediyorum onu. Hoş, ben kendimce bir hikâye kurdum ama, işin aslını öğrenmek istiyorum.

GÖNÜL İşin aslını bırak da, sen, kendi kurdüğün hikâyeyi anlat!

SÜHA Önce biraz toparlamam lazım... Bu arada bir şey içermisin? Gazoz, kola filan?

GÖNÜL Bögürtlenli gay var mı?

SÜHA Bu sıcakta mı?

GÖNÜL Evet. Harareti bastırmak için sıcak bir şey içmek gerek. Bilmiyor musun yoksa?

SÜHA Biliyorum da, bunu uygulayamı pek gör-

medim.

GÖNÜL Ben uyguluyorum işte. Var mı bögürtlen gayın?

SÜHA Kafeden getirmiştim biraz.

GÖNÜL İyi ya işte, onu yaparken biraz da kafanda hikâyeni toparlamış olursun.

SÜHA Kaç şekerli?

GÖNÜL Şekersiz olsun.

(Silma içeriye gider. Gönül kalkıp odanın içinde gezinir biraz. Kasetçaların düğmesine basar. Gönül Akkor'un sesi odaya dolar. Gönül'ün yüzünde acı bir gülümseme belirir. Dışarıdan bir düğün alayının korna sesleri duyulur.)

GÖNÜL Evlenin bakalım! Dünyaya da ilan edin muhtuluğunuzu! Ama neler olduğunu yalnızca konuşlarınız bilecek. Gizleyemezsiniz!

(Korna sesleri yiter. Gönül gidip perdeyi açar, sokak lambasının aydınlatığı sokağa bakar bir süre.)

GÖNÜL Ey gidinin Rüstem'i! Seni de merak eden biri çıktı ya! Deli Rüstem! Az arşınlamadıydık Kuzguncu yollarını! (Birden, perdenin arkasına saklanır.) Çıktı gene! (Başını hafifçe pencereden uzatıp seyretmeye başlar.) "Yedi milyar salak eleştirmenin yaşadığı yere dünya demir." Ne demeye yazıyor ki bunları? Bunun ki halt etmek! Bir gün alıp götürülecekler, o olacak! Sonra, yüzü gözü güruk içinde, ağzının bir kenarı yırtılmış, kığını tuta tuta gelecek bir gece... Sığtığının dünyasında bir temiz sen mi kaldın ulan?

(Silma elinde bir fincan bögürtlen gayıyla gelir. Gönül gayı alır.)

GÖNÜL Bak, seninki yeni bir yazı yazdı. "Yedi milyar salak eleştirmenin yaşadığı yere dünya demir."

SÜHA Gerçekten mi? (Eline defteri alıp cümleyi ya-

zar.)

GÖNÜL Gelelim hikâyeye. Bana şu Rüstem'i anlat bakalım!

SÜHA *(Gidip müzik setini kapatır.)* Epeyce okuyup kendini yetiştirmiş bir adam. Maddi durumu iyi değil. Aslında, nasıl geçindiğini de merak ediyorum. Ne yer, ne içer bilmiyorum. Büyük olasılıkla, sanat müziğini sevir. Hem de klasik şarkıları. Yandaki sokağa bazı şarkı sözlerini yazıyor. Bence, bu adam gençliğinde hapse girmiş. Duvara yazı yazarken ya da bir yere pankart asarken yakalamışlar bunu. Sonra, işkence görürken hafiften tırlatmaya başlamış. Neticede bir süre kodeste yatmış. Herhalde, bu oradayken, annesi öldü veya hiç ziyaretine gitmedi kadın. Çünkü annesinden yemek isteyen yazılar yazmış. Derken, salıvermişler bunu. O günden beri de yarı deli gezinip duruyor.

GÖNÜL Ee?

SÜHA E'si bu işte! Hepsini bu kadar!

GÖNÜL Bu hikâyeyi yazacak mısın peki?

SÜHA Nasıl anladın?

GÖNÜL Halinden belli. Yazmayacaksın, böyle bir hikâyeyi kurmak için ne diye uğraşasın ki? Üstelik, anlatırken, satır aralarında bunu nasıl süslerim diye düşündüğün o kadar belli ki! Ama henüz süslemeyi iyi bilmiyorsun. Dümdüz anlatıp geçmek kolayına geliyor.

SÜHA Sen süslemeyi iyi biliyorsun galiba!

GÖNÜL E, hayat bazı şeyleri kafasına vura vura öğretir insana. Bana da süslemeyi öğretti... Ne zaman karar verdin Rüstem'i yazmaya?

SÜHA Buraya taşındığım gün, Rüstem'in yazdıklarını gördüm. Sonra da bunları not etmeye başladım. Bazen, benim bilmediğim kişilerden,

kitaplardan bahsediyordu. İlgimi çekti. Bunu yazabilir miyim diye düşündüm. Sonra, Rüstem'in üç ayrı sokağa yazdığını fark ettim. Bizim sokağa, bir de bu yolun iki başındaki sokaklara. O iki sokak da birbirine bağlandığı için, neticede bir üçgenin alanı içinde yazıyor yazılarını. Mesela bunu çözemedim halen. Neden birbirine paralel iki sokağa değil de, bir üçgenin sınırları içine yazıyor?

GÖNÜL İşte bunu ben de bilmiyorum. Belki de hep buralarda gezindiği için bu alana yazıyor.

SÜHA Hayır. Geçende anacaddede gördüm onu. Yani üçgenin sınırları dışına çıkabiliyor, ama yazılarını sadece buraya yazıyor.

GÖNÜL Aman Süha, Allahın aşkına boşver bunları! Bu sıcak ağustos gecesinde konuşacak başka şey yok mu?

SÜHA E, sen de Rüstem'in gerçek hikâyesini anlatacaksın herhalde!

GÖNÜL Anlatacağım da, önce bana bir fincan böğürtlen çayı daha getirirsen!

SÜHA Tabii... *(Fincanı alıp içeriye gider.)*

GÖNÜL Şimdi işin yoksa, bir de hikâye anlat! *(Odanın içinde gezinirken gardıroba doğru gider, kapağını açıp içine bakar. Bir yığın giysinin içinden turuncu renk, pullu bir kadın elbisesi çıkarır. Bir gece kıyafetidir bu. Askıyı gardıroptan çıkarıp, elbiseyi üzerine tutar.)* Ayol, güzel de bir şeymiş bu!.. Sevgilisi zevkliymiş... Gerçi biraz orospu işi bu ama, olsun. Bana ne!

(Elbiseyi aldığı yere koyup gardırobun kapağını kapatır. Yukarıdan Esat'ın bağırduğu işitilir.)

ESAT Kaltak, gecenin köründe nereye gittin?

GÖNÜL *(Yukarıya bakar.)* Daha çok ararsın! İç rakını, tut merakını! Sonra kaltak nasıl olsa gelir!

ESAT Neredesin lan? Bir daha ortaya çıkayım de-
me!

GÖNÜL Daha bekle!

(Süha elinde bir fincan gayla getir, fincanı Gönül'e ıztatır.)

SÜHA Seni arıyor galiba.

GÖNÜL Sızdıkta sonra giderim. Az sonra sizat.

ESAT Neredesin lan orospu?

GÖNÜL Elinin körü, hayvan! Gece gece nasıl da bağırıyor.

SÜHA Sizin sesiniz olduğu gibi benim evde. Yani her kavganızı tamamıyla duyuyorum.

GÖNÜL Affedersen. Duvarlar kâğıt gibi. Bizim müteahhitin suçu bu. Eskiden burada üç kâğıt bir ev vardı. Sonra, müteahhitin biri bu apartmanı dikti... O zamanlar ben, Rüstem'in iki bina yanında oturdum. Sonra, orası yıkılınca buraya taşındım.

SÜHA Rüstem'i anlatacaktın.

GÖNÜL Anlatacak pek fazla bir şey yok aslında.

(Aşağı kattan genç bir kadının iniltileri duyulur.

Gönül gâşkın Sühâ'ya bakar Sühâ'nın yüzü allak bullak olmuştur. Hem en ardından da bir ada-

min inlediği duyulur.)

SÜHA Duvarlar kâğıt gibi...

GÖNÜL Ama bu sesler yukarıya gelmiyor, yani bi-

SÜHA Sizin sesleriniz de, onlarınkiler de bana ge-

liyor.

(Aşağı kattaki kadın gışlıklar atmaya başlamıştır.)

GÖNÜL Hep böyle mi bunlar? Yani her gece?

SÜHA Hayır. Saatleri pek belli olmuyor. Bazen sa-

bahın köründe başlıyorlar, bazen ikinci vakti.

(Aşağıdan gelen sesler gışgide gışlılığına sesine bağ-

lanmıştır. Aşağıdaki adamın Tarzan gibi bağırduğu

duyulur. Gönül'le Süha artık dayanamayıp gışlıma-
ya başlarlar. Aşağıdaki ses kesilmiştir. Gışlımaları
gışgide bir krize dönmüştür. Gışlımaları tam diner gi-
biyken, Gönül, Süha'ya bakar.)

GÖNÜL (Yeni bir gışlıma krizinin eşliğindedir.) Kim
bilir yüzleri ne şekilde gışlımıştı! (Tekrar kalihaha-
larla gışlıma başlarlar. Bırak sanıye gışlılıktan
sonra, dışarıdan silâh sesleri gelir. Gönül pencereye
yaklaşır.) Gene ne oldu acaba?

SÜHA Herhalde yakınlarda bir yerde sünnet dü-
ğünü gibi bir şeyler yapıyorlardır.
GÖNÜL Bu tabanca seslerinden insanda huzur
muzur kalmıyor. Oğlanın birinin gükünü kesti-
yorlar, ortalık kızılca kıyamet...

SÜHA Tabanca sesine gelene kadar huzuru kaçıran
o kadar çok şey var ki!
GÖNÜL (Birden perdenin arkasına geçer.) Rüstem gitti
gene. Bir şeyler yazıyor.

SÜHA (Pencerenin yanına gider, yazılanları okumaya
başlar.) "Bu, tabanca sikanların anasını, ta bu-
radan Fizan'a kadar eşek kovalasın!"
GÖNÜL (Sühâ'nın kolundan tutup geçer.) Geriye geli
Buraya bakıyor.

SÜHA (Heyecanlanmıştır.) Ona baktığımızı anlamış
mudur?
GÖNÜL Anladı galiba. (Perdeyi siper edip biraz bek-
lerler.) Haftın baksana, hâlen orada mı? Çak-
turma ama!

SÜHA (Uzanıp bakar.) Aşağıda... Elektrik direğinin
altında durmuş buraya bakıyor. Işıkları kapat-
sam mı?
GÖNÜL Yok. Daha fazla dikkat gösteriz şimdi.
Beklersek, bakıp bakıp gider birazdan.

SÜHA Gışlıma pek niyeti yokmuş gibi.
GÖNÜL Gider gider. Bırak...

unutturmak ister gibidir. Duvardaki posterlere bakar.) Şu Şarlo da... karıyı çıkaramadım.

SÜHA Marilyn Monroe o. Tanımıyor musun yoksa?

GÖNÜL Adını duymuşluğum var da, bunun o kadının olduğunu bilmiyordum. Bilmem mi gerekiyor?

SÜHA Yo, hayır. Bilmen gerekmez elbette. Sadece şaşırdım.

GÖNÜL Neye?

SÜHA Canım, o, dünyanın en güzel kadınlarından biri. Sonra, bu da en bildik pozlarından biri. Havalandırma ızgarasının üzerinde, etekleri uçuşurken. Bir filminden alınma. Galiba, yaz gününde komşusuyla ilişkiye giren bir kadının hikâyesi. "Bir Yaz Bekârı" mıydı, neydi?

GÖNÜL Aman iyi, Marilyn'i biliyorsun! Peki, Dört Motor Pamela'yı bilir misin sen?

SÜHA O kimmiş?

GÖNÜL Ay, o çok meşhurdur! Bir zamanlar bütün İstanbul ile Ankara hayrandı ona.

SÜHA Ne yapardı bu Pamela?

GÖNÜL Dört Motor Pamela!.. Şu püsküller var ya, onlardan göğüslerinin ucuna takardı. İki püskülü de kıcının kanatlarına takar, başlardı çalkalamaya. Göğsündekilerden birini içe, birini dışa doğru çevirirdi, hem de aynı anda. Kıcındakilerin de biri içeri, biri dışarı dönerdi.

SÜHA Ama bu dediğin imkânsız! Yani, en azından teknik açıdan imkânsız.

GÖNÜL Biz de öyle zannederdik ama, Pamela bunun tersini kanıtladı hepimize. Onun için herkes saygı duyardı Dört Motor Pamela'ya. Saygıdeğer hanımlar, mebuslar, hot sosyetenin alayı... Akına kim geliyorsa, onu görmeye gelirdi.

SÜHA Ama nasıl yapıyordu, böyle birini içeri, öbürünü dışarı doğru?

GÖNÜL Vallahi orasını bilmiyorum. Gerçi o zamanlar ben de dört püskül alıp ayna karşısında denedim ama, olmadı. İkisini bile ayrı yönlerle çeviremedim. Kadın dördünü de istediği gibi oynatıyordu. Saygı duyulacak bir şey!

SÜHA Haklısın! İşini iyi yapan herkese saygı duyulmalı.

GÖNÜL Bir bak bakalım, halen orada mı?

SÜHA (Perdeyi aralayıp bakar.) Gitmiş.

GÖNÜL Demiştin sana.

(Alt kattan kadının iniltileri işitilir.)

GÖNÜL Aa, ne çabuk ayol?

SÜHA Bir başladılar mı biraz sürer onlarınki!

GÖNÜL Bunlar yeni evli mi?

SÜHA Galiba evli değiller.

GÖNÜL Apartmana girip çıkarken de görmedim hiç. Nasıl insanlar bunlar?

SÜHA Bilmiyorum. Ben de karşılaşmadım.

(Adam gene Tarzan gibi bağırırmaya başlar.)

GÖNÜL (Gülmesini zor tutar.) Sarmaşıktan kayıp düşen Tarzan gibi!

SÜHA Yere düşünce sesi kesilir... Şu içeri odanın penceresini kapayayım. Yeteri kadar havalandı oda.

(İçeriye seğirtir.)

GÖNÜL Bir rüzgâr çıksa da şu bok kokusu gitsel! Hadi o gitti diyelim, içimdeki bok kokusu nasıl gidecek? Hangi rüzgâr giderecek bu kokuyu? (Aşağıdan gelen abartılı çığlıklar kesilmiştir. Gönül odanın içinde gezinmeye başlar.) Tertipli çocukmuş. Ben de iyice dağıtmışım.

(Gönül yatağa yaklaşır, üzerinde otururken kırıştırdığı pikeyi düzeltir. Pikeyi yatağın kenarlarına

yanıyarken, yatağın altındaki sıvri lopuklu, kırmızı bir ayakkabı getir eline. Ayakkabıyı çeker. Bir kadın ağzı çıkar ayakkağıyla birlikte. Gönlü kiçik bir gılgık alır. Yatağın altına uzanıp biraz zorlanarak sarışın bir kadının vücudunu çıkarır. Önce cesedi yatağın altına itmek ister, sonra vazgeçer. Elegei sıyrılmış cesede bakakalır.)

GÖNÜL Allahım... Bu kimin cesedi?.. (Cesedin izine eğilir iyice.) Ay, boynu kırılmış kızcağızın!.. Daha kokmaya başlamamış ceset... (Cesedi geri-singeri yatağın altına iter, iyice yerleştirir. Nerve-simin yanlarını ve pikeyi düzeltir.) Ee, ne olacak şimdi?.. Yatak, ceset... Katil de pencereyi kapat-maya gitti. Bağırısam beni de öldürür!

GÖNÜL (Süha'ya birdenbire karşısında görünce bir gılgık alır.) Ay! Ödümü kopardın. İnsan gelirken biraz ses çıkarır. Ne o öyle, kedi gibi?

SÜHA Affedersin. Belki miden kazınmıştır. Sana gerez getirdim.

GÖNÜL Hiçbir şey yiyecek halim yok. Ben artık yavaş yavaş gideyim. Esat ayıldığında beni ya-nunda bulamazsa çok öfkelenir.

SÜHA Ama bana Rüstem'in asıl hikâyesini anla-tacaktır! Hem Esat Bey daha yeni sızdı sayılır. Dolayısıyla ayıltmasına zaman var. Şimdi, lütfen bana gerçek hikâyeyi anlat.

GÖNÜL Öyle aham aham bir hikâyesi yok zaten! Bunu yıllardır tanırım ben. Tıfıl bir gençti. Çok okurdu. Maddi durumları iyi değildi... Derken olgunlaşmaya başladı. Öyle sandığın gibi hapse filan da girmedi. Önce asker oldu... Rütbesi yükseldi; yüzbaşılığa kadar geldi. Derken, yavaş yavaş kafayı usutmeye başladı. Annesine felç geldi. Ayşe teyze rahmetli olduktan sonra,

Rüstem iyice garipleşti. Okudu, yazdı, kafayı üşüttü. Raport verip askerlikten uzaklaştırdılar bunu. Epey bir zaman akıl hastanesinde kaldı.

SÜHA Ama çok akıllıca yazıyor. GÖNÜL Herhalde biraz iyileşti ki salıverdiler bunu. Ama halen arada bir ortadan kaybolur. Galiba hastaneye kontrole gidiyor. Orada artık, ilaç mı veriyorlar, ne yapıyorlarsa, tekrar geldiğinde ipek gibi oluyor. Sesi sedası kesiliyor.

SÜHA Tuhaf! Ben hapiste yatığın, annesinden yemek istediğini düşünmüştüm.

GÖNÜL Düşündüğün gibi değilmiş demek ki!.. Ben artık gideyim.

SÜHA Ama Esat Bey aniden ayıp da seni dövmeye başlarsa ne olacak?

GÖNÜL Aman razıyım ona!

SÜHA Anlayamadım, nasıl razısın?

GÖNÜL Yani... o, okşar gibi vurur... Sanki eliyle bir kelebek kanadını okşuyormuş gibi.

SÜHA Dayağı pek şirsel anlatıyorsun!

GÖNÜL Yok canım ne şirir? Dayak bildiğimiz dayak işte.

SÜHA Allah Allah, bu kim acaba?

GÖNÜL (İçeriye gider.)

Bir an önce eve gidip polisi aramalı! Ya ben bunu yapana kadar, o, cesedi ortadan kal-dirırsa? O zaman boku yediğimin resmidir.

Kimseyi de inandıraram. Sonra bir punduna getirip beni de halleder... Aman Gönül, kendi elinle kendini boka gömüyorsun! Git, unut! Hepsi bu! Şimdiye kadar neleri unuttuğın ki?

SÜHA Ya dur bir dakikal! İteklemesene! (Süha önde, (Koridordan Süha'nın sesi duyulur.)

tem'in üzerinde rengi griye çalan kipkırık bir gömlekle, üstünde beyaz lekeler olan siyah, buruşmuş bir pantolon vardır. Eski, uçları epriniş mokasen ayakkabısını çorapsız giymiştir.)

GÖNÜL Rüstem!

RÜSTEM Gönül!

SÜHA Ben de Süha!

RÜSTEM Kes sesini!.. Beni niye takip ediyorsun?

SÜHA Etmeyorum.

RÜSTEM Senin ne işin var burada?

GÖNÜL Şimdi gidiyordum...

RÜSTEM Onu sormuyorum. Neden buradasın?

GÖNÜL Komşumu ziyaret ediyordum.

RÜSTEM Gecenin bu saatinde mi?

GÖNÜL Sana ne ulan?

RÜSTEM Pavyon ağzıyla konuşma benimle!

GÖNÜL Emrin olur! İki de acılı şiş isteteyim mi?

SÜHA Şey... Gönül Hanım kocasıyla tartıştıktan sonra kapıyı vurup çıktı evden. Sonra da bana geldi. Kocası sızınca, tekrar evine dönecek. Kalmayacak yani!

RÜSTEM Kocası mı?

GÖNÜL Yeter Rüstem! Uzatma!

RÜSTEM Kes sesini! Beni niye takip ediyorsun?

SÜHA Tekrar başa mı döndük? Takip etmiyorum dedim ya. Hem gecenin bu saatinde ne hakla benim evime zorla giriyorsun?

GÖNÜL Rüstem gene niye dellendin sen?

RÜSTEM Asıl şimdi delleneceğim. Niye benim yazdıklarımı okuyorsun durmadan?

SÜHA Yazdıkların hoşuma gidiyor.

RÜSTEM Ciddi misin?

SÜHA Elbette. Bazılarını anlamıyorum yazdıklarının. Ama, kendime göre bir hikâye kuruyorum.

GÖNÜL Bir de hikâyeyi duysan kışınla gülersin!

SÜHA Bazı yazdıkların adeta hayat dersi veriyor.

RÜSTEM Ulan ben bunları hastane duvarına yazdığımda bekçiler bana dayak atıyorlardı.

SÜHA Anlamadıklarındandır!

GÖNÜL Süha, senin yazdıklarını çok iyi anlıyor.

SÜHA Alay edecek bir şey yok. Hiç değilse anlamaya çalışıyorum.

RÜSTEM Peki anlayınca ne olacak?

SÜHA Bilmem.

RÜSTEM Duvarlara yazdıklarımı okuyorsun. Gittiğim yollarda izimi sürüyorsun...

SÜHA Nereden biliyorsun?

RÜSTEM Çünkü ben de seni takip ediyorum... Her takip edeni takip eden bir başkası muhakkak vardır... Bırak öyle şaşkın şaşkın bakmayı da cevap ver: Anlayınca ne değişecek sende?

SÜHA Bilmiyorum... Gerçekten bilmiyorum.

GÖNÜL Hakikaten, sen niye bu kadar anlamaya çalışıyorsun?

SÜHA Belki de...

GÖNÜL Belki de ne?

RÜSTEM Belki de deliliğin nasıl bir şey olduğunu öğrenmek istiyorsun.

SÜHA Bilmiyorum... Belki de öyledir.

RÜSTEM Öğrenince ne olacak?

SÜHA Keşke bilebilsem ne olacağını!

RÜSTEM Öğrenince hiçbir halt olmadığını göreceksin. Sen de o magazin meraklısı, menopozdaki karılar gibi, insanların özel hayatlarını merak ediyorsun sadece? O zaman öğreneceksin ve bitecek!

SÜHA Hayır. Benimki öyle saçma sapan bir merak değil. Yani bir insanı görüp onu tanımaya çalışmak, tanıdıktan sonra da boş verip bir baş-

RÜSTEM O halde seni polis gönderdi.
GÖNÜL Hayır anacığım, onun polisle hiçbir bağ-
lantısı olamaz.

RÜSTEM - SÜHA Sen nereden biliyorsun?
GÖNÜL Hayır canım, bir şey bildiğimden değil.
Ben hiçbir şey bilmiyorum. Asla bilmedim ve
kat'a bilmeyeceğim.

SÜHA Ben garsonluk yapıyorum.
RÜSTEM Polis her meslekten adamla çalışır.
GÖNÜL Sacmalama Rüstem! Bu çocuk Tendon
Kafe'de çalışıyor.

SÜHA Evet... Hem sevgilimden de yeni ayrıldım.
Sıkıntılı günler geçiriyorum.
GÖNÜL Sevgilin... Evet sevgilindil!
SÜHA Nasıl yani?
GÖNÜL Yani, sevgilinin adı neydi?

SÜHA Selma.
GÖNÜL Zavallı Selma!
SÜHA Nesi zavallı! Durmadan beni küçümserdi.
Zengin, şımarık kız, yoksul ve gururlu garsonla
dalgasını geçti. Sonra da onu kullanılmış pet gibi
fırlatıp attı. Acısına, kederine aldırmadı.

RÜSTEM Kadınlar böyledir!
GÖNÜL Rüstem, başlama allasen! Seneler geçmiş
üzlerinden. Bırak ya! Her şey yaşadığı zamanda
güzelidir, yerinde güzeldir.

RÜSTEM Kaç senedir konuşmuyoruz biz?
GÖNÜL Herhalde vardır bir yirmi senesi.
SÜHA Ne yani? Siz yirmi senedir konuşmuyor
musunuz?
GÖNÜL Konuşmuyoruz dedik ya.
RÜSTEM Yirmi seneden sonra ilk defa bu gece iki
kelam ettik.
SÜHA O zaman ben size içecek bir şeyler getireyim.

Siz de rahat rahat konuşun.
GÖNÜL Ay hiç gerek yok!
SÜHA Olur mu öyle şey? Ben zaten salonun pen-
ceresini açacaktım. İçerisi biraz daha havallansa
iyi olur.

RÜSTEM Havalandıracağın da ne olacak? Bok ko-
kusu gelecek. Başka bir şey değil ki!
SÜHA Ziyamı yok! Şimdi, ne içersiniz?
RÜSTEM Senin de sevdiğin bir şey olsun: nargile!
SÜHA Nereden biliyorsun?

RÜSTEM Neyi? .
SÜHA Evde nargile olduğunu... Benim nargile iç-
meyi sevdiğimi...
RÜSTEM Dedim ya, ben de seni takip ediyorum.
Arada bir, elinde mapuncunla, perdenin ardın-
dan beni seyre diyorsun.

SÜHA Hayret bir şey ya!.. Pekâlâ, sana nargile... Sen
de böğürtlen gayı istersin herhalde!
GÖNÜL (İsteksizce) Zahmet olmazsa...
RÜSTEM Böğürtlen gayı nereden çıktı?

GÖNÜL Hazmı kolaylaştırıyor. Cilde de iyi geli-
yor.
(Silha çıkar. Rüstem'le Gönül bir silre birbirlerine
bakarlar.)

RÜSTEM Niye hiç aramadın beni?
GÖNÜL Aramamamı isteyen sendin. Hem sen öyle
ağır laflar söyledikten sonra nasıl aradım?
RÜSTEM Deliyim diye kaçtın benden.
GÖNÜL Hadi canım sen de! Alakası yok. Sokakta
her karışlaştığımızda gözlerini kaçırtıyordun
benden.

RÜSTEM Esat'ı kocan diye mi yutturuyorsun?
GÖNÜL Bu mevzuyla açma gene! O, benim sevgi-
lim.
RÜSTEM Hem sevgilin hem...

GÖNÜL Kapat lanet çeneni!

RÜSTEM Oğlan biliyor mu... nereden geldiğini, geçmişini?

GÖNÜL Söylemek istedim ama, o öğrenmek istemedi. Zaten, pavyondan çıktığımı anlamadıysa salak demektir.

RÜSTEM Esat'la mutlu musun?

GÖNÜL Elbette. Yoksa, bunca zamandır nasıl sürdürürdüm ilişkimi?.. Bu arada sen de mutlu görünüyorsun...

RÜSTEM Bunu nereden çıkardın?

GÖNÜL Pantolonundaki beyaz lekelerden. Anlaşılan kendini epey mutlu etmişsin!

RÜSTEM *(Utanarak elleriyle lekeleri gizlemek ister. Elbette başaramaz.)* Mutluluk bedende değil, yürekte olmalı.

GÖNÜL Yürekte de değil, beyinde olmalı mutluluk.

RÜSTEM Beyindeki adı huzurdur. Beynin huzurlu, yüreğin mutlu olursa insan olursun. Gerisi hikâye!

GÖNÜL Ay, sen yazdığın gibi konuşmaya başlamışsın! Bir de yazdıklarınla elâlemin aklını karıştırıyorsun!

RÜSTEM Ben seni çok sevmiştim. Ama sen de polisle çalışıyordun.

GÖNÜL Ayol gene niye saçmalıyorsun durduk yerde? Beni polise alırlar mı hiç? Hiç sen bir karakolda benim gibi bir polis gördün mü?

RÜSTEM Burada her şey olabilir.

GÖNÜL Ulan, ben senin uğrunda aşk şiirleri yazdığın karıyım. Bu polislik meselesi nereden çıktı? Duyan da hapse girip başına bir işler getirdin sanır.

RÜSTEM Girdim elbette.

GÖNÜL Ne? Hangi arada derede düştün deliğe?

RÜSTEM Hastaneden çıktıktan hemen sonra.

GÖNÜL Nasıl oldu o iş?

RÜSTEM Duvara yazı yazarken biri gördü. İhbar etmiş. Alıp götürdüler.

GÖNÜL İhbar eden kimmiş?

RÜSTEM Bilmiyor musun sanki?

GÖNÜL Nereden bileyim! Uzatma da söyle, muhbirin kim olduğunu!

RÜSTEM Biricik, kıymetli sevgilin Esat!

GÖNÜL Yazıyorsun gene! Dünyada inanmam.

Herifin işi gücü yok da seni ihbar edecek!

RÜSTEM Oldum olası kıskanırdı beni.

GÖNÜL Peki şimdi niye ihbar etmiyor? Kıskanan adam bir daha yapar.

RÜSTEM Yaptı da! İki kere daha aldılar beni içeriye. Ama artık alıştılar. Baktılar ki elimde kapı gibi rapor var, gülüp geçiyorlar yazdıklarım. Çoğundan da bir şey anlamıyorlar zaten.

GÖNÜL Üç kere mahpusa mı düştün sen?

RÜSTEM Lan, salak haber spikerleri gibi, duyduğun şeyi tekrar sorup durmasana! Girdik içeri işte!.. Önce, sen yaptırdın diye şüphelendim. Ne de olsa polisle yakınlığın var!

GÖNÜL Başlatma yakınlığından!

(Aşağı kattan kadının iniltileri duyulmaya başlar.

Gönül'le Rüstem donup birbirlerine bakakalırlar.

Hemen ardından da aşağıdaki adamın sesi yükselir.)

RÜSTEM Bu ne lan?

GÖNÜL Hatırlamadın mı ne olduğunu? Herhalde epey oldu böyle şeyler işitmeyeli!

RÜSTEM Deli etme adamı! Nedir bu?

GÖNÜL Alt kat komşuları... Sıkıldıkça yeniden başlıyorlar.

RÜSTEM Ne zaman biter bu?

(Aşağıdaki adamın Tarzan gibi bağıracağı duyulur.)

GÖNÜL Az kaldı, merak etme!

RÜSTEM Ben böyle sesleri sık sık işitiyorum.

GÖNÜL Yok ya! Rüya anda işitiyorsun herhalde.

Ya da kabuslarındaki!

RÜSTEM Ne rüyası, ne kabusu? Parçalı film gös-

teren sinemalarla dolu bu şehir.

GÖNÜL Ay, sen de için bulamadan gidip onları

seyrediyorsun, öyle mi?

RÜSTEM Tabii. Hem ne diye içim bulansın ki?

Onları seyretmek için gidiyorum oraya. Başka

bir sürü adam da var. Hepsi de iç geçire geçire

filmleri seyrediyorlar.

GÖNÜL Aman iyi! Bunca seneden sonra, konu-

şacak başka bir şey yokmuş gibi!

RÜSTEM Ne konuşmak istiyorsun ki? Mesela öğ-

rencilerin dayak yemesinden, birbirlerini yara-

lamalarından konuşalım mı? Ya da dama çıkıp

gocuklarını kendilerine siper eden, evlerinin yi-

kılamasını isteyen insanlardan? Ya da köprüye

çıkıp, intihar edeceğim diye bütün gazetelere ve

televizyon kanallarına çıkanlar lan? Ya da mas-

keleri yüzlerinde gezen siyasetçilerden konuşa-

lim istersen!

GÖNÜL Sanki bu âni daha önceden yaşamış gi-

biyim!

RÜSTEM Her şey daha önce yaşadıklarının bir

tekrarı değil mi zaten?

GÖNÜL Neyse canım... Başka şeylerden konuşa-

lim! Mesela... nasıl oldu?

RÜSTEM Delirmem mi?.. Tam olarak bilemiyo-

rum!.. Aklim başımdayken, hiçbir şeyi söyleye-

miyordum. Sonra, rasgele konuşmaya başladım.

Bir gün, aniden oluverdi. Başkalarının söyle-

rime geldiler. Ben de bırakım ipin ucunu. Bak-

tım, bana deli diyorlar. Sonra, tedavi etmeye

çalıştılar beni. Daha doğrusu, onlar öyle diyor-

lardı. Ama insan, elektrik verilerek tedavi edi-

mez. Olsa olsa öldürülür. Bile bile yaptılar.

Sonra, dövdüler. Kabul ediyorum, onlar akıl-

lıysa, ben deliyim... Hatta, bir doktor böyle ha-

reket etmeyi sürdürürsem, beynimdeki bir par-

çayı ameliyatla kesip alacaklarını söyledi. Ot gibi

olumuşum. "Paranoid-şizofren" diye bir rapor

verdiler. Hastanede yer kalmayınca da, biraz

iyileştigimi söyleyip bırakılar beni. Anlamadı-

ğım şey, paranoid-şizofrenler bu kadar çok ko-

nuşurlar mı?

GÖNÜL Ulan, yirmi sene dir konuşmadığın insarla

konuşmaya kalkıştırsan, daha da konuşursun.

Hem sana bir şey diyeyim mi? Ben senin delir-

diğine asla inanmadım.

RÜSTEM Delirdim lan, vallahi delirdim... Senin

adin neydi?

GÖNÜL Adım mı?

(Tedirgin olmuştur. Korku dolu gözlerle Rüstem'e

bakar.)

RÜSTEM Şaka şaka! Latife yapıyorum. Adımın

Hicran olduğunu bilmez miyim?

GÖNÜL Benim adım Gönül. Hicran yıllar önce

kaldı... Pavyonlarda. Artık, adım Gönül.

RÜSTEM Biliyorum canım. Seni gördüğümde Gö-

nül demiştim ya! Sadece, öfkeleniyor musun,

onu görmek istedim!

GÖNÜL Artık beni kontrol etmekten vazgeç!

RÜSTEM Sen de beni kontrol etmekten vazgeç o

zaman! Ne zaman delirdim... İyileştim mi... Bana

neler yaptılar... Boş ver bunları!

GÖNÜL İvi o zaman! Artık konuşacak bir-

kalmamış.
 RÜSTEM *(Şiir gibi okur.)* "Kimseye etmem şikâyet
 / Ağlarım ben halime / Titrerim mücrim gibi
 / Baktıkça istikbalime."
 GÖNÜL Severdin bu şarkıyı!
 RÜSTEM Halen de severim. Sen de güzel söyledin.
 Okusana şunu!
 GÖNÜL *(Şarkıyı söylemeye başlar.)* "Kimseye etmem
 şikâyet / Ağlarım ben halime..."
*(Şarkının "halime" sözcüğünde yukarıdan Esat'ın
 sesi işitilir. Gönül, dehşet içinde, şarkı söylemeyi
 keser.)*
 ESAT Neredesin lan?.. Neredesin?.. Her yerde sesini
 duyar gibiyim.
 GÖNÜL Duyarsın tabii! Alt katındayım öküz!
 ESAT Seviyorum seni... Gönül... Hicran... Seni se-
 viyorum lan!
 GÖNÜL Hem seviyor hem de dövüyor öküz!
 RÜSTEM Beni ihbar edecek kadar seviyor hem
 de!
 GÖNÜL Onu sen yazıyorsun! Esat'ın böyle bir şey
 yapması mümkün değil.
 RÜSTEM Geç bir kalem! O yaptı elbette. Bu arada,
 bir de yazlık aldınız Tekirdağ'da, değil mi?
 GÖNÜL Onu nereden biliyorsun?
 RÜSTEM Sizi takip ettim... Ama senin de bilme-
 diğin başka şeyler var.
 GÖNÜL Neymiş o bilmediğim şeyler?
 RÜSTEM Esat niye ikide bir seni burada bırakıp
 kiracınızı ziyarete gidiyor?
 GÖNÜL Ev sahiplerinin uyumadığını hatırlatıyor
 onlara. O ev sahipsiz değil. Tertemiz teslim ettik,
 tertemiz isteriz!
 RÜSTEM Kiracının küçük kızına dikkat ettin mi?
 Ne kadar da Esat'a benziyor!

GÖNÜL Yalan dolanla sinirimi kaldırma benim!
 O piç, Esat'a filan benzemiyor!
 RÜSTEM O, Esat'ın kızı. Kadın da sevgilisi...
 GÖNÜL Yalan söylüyorsun lan! Manyak! Yalan
 bunlar!
 RÜSTEM Bana manyak deme!
 GÖNÜL Manyaksın işte! Yoksa durup durup, böyle
 olmayan şeyleri anlatır mısın?
 RÜSTEM Sen de cennet öküzüsün!
 GÖNÜL O ne demek?
 RÜSTEM İyi kalplisin ama, budalasın! Sen, başını
 çevirir çevirmez, herif seni başka bir kadınla
 boynuzluyor. Hem de ondan çocuk sahibi olu-
 yor. Sen hâlâ uyuyorsun! "Uyan, uykusu çok
 gözlerim!"
 GÖNÜL Adi yalancı! Pislik! Manyak!
*(Süha, ellerinde, içeride hazırladığı nargile ve bir
 fincan böğürtlen çayıyla gelir.)*
 SÜHA Yirmi sene konuşmayınca, bu kadar konu-
 şmanız normaldir. Ee, sevgi de olur, öfke de!..
 Buyrun bakalım...
 GÖNÜL *(Fincanı alır.)* Sağ ol.
 RÜSTEM *(Nargileyi alıp marpucun ucunu silerken...)*
 Neli tütün yerleştirdin tömbekiye? Elmalı mı
 kayısı mı?
 SÜHA Normal tütün koydum. Ben düz tütünü se-
 verim.
 RÜSTEM Sen bilmezsin... Eskiden mavi, sarı, kı-
 rımızı, kara tütünler olurdu. Şimdilerde düz tü-
 tünü dayayıveriyorlar. Bir de böyle turistik tü-
 tünler var. Ben rayıhalı tütünü severim.
 GÖNÜL Bulmuşken bunma da iç şunu! Sanki be-
 yime her gün nargile hazırlıyorlar!
 RÜSTEM Ben elmalısını severim ama!
 GÖNÜL Çocukluk etme de iç içeceksen!

SÜHA Rüstem... Kızmazsan sana bir şey sormak istiyorum.

RÜSTEM Delilikle ilgili bir soru mu?
SÜHA Evet.. Delilik nasıl bir şey?

RÜSTEM Şu nargileye benziyor. Dışarıdan birisi için kaynıyor, bulamıyor. Bir sis çıkıyor içinde, bütün geçmişi örtüyor. Sonra, bütün sesler tekdüzeleşiyor; gittikçe, aynı frekanstan gelmeye başlıyor. Beyninde bir ateş, yakıyor seni. Azalıyorsun, sormuyorsun, yazıyorsun... Okumak ve yazmak kurtarıyor... bir yere kadar elbet!

SÜHA Ben de bunu yapmaya çalışıyorum: okumak ve yazmak.

GÖNÜL Keşke daha önceden başlasaydın bunları yapmaya.

SÜHA Neden önce?
GÖNÜL Canım, daha küçükken demek istiyorum. Yani, çocukken başlasaydın keşke. Malum, ağaç yaşken eğilir.

SÜHA Küçükken çok hasarıydım ben. Okumak, yazmak hîkâye! O ağaçtan bu ağaca atlar dururdum. Sonra, küçük kedi yavrularını yakalardım. İki ceviz alıp kabuklarını ayırırdım. Her bir parçanın içine uhu doldurup, yavru kedinin ayaklarına birer birer geçirirdim kabukları. Her ayağa bir kabuk... Uhunun donmasını beklerdim. Sonra da kediyi serbest bırakırdım. Hayvan kaçmaya çalışıkça, ayaklarının altındaki kabuklar takır takır ses çıkardı. Kediciğ kayıp kayıp düşerdi, gılığa dönerdi. Sonra...

RÜSTEM Allah bilir, sineklerin üzerine erimiş mum da dökerdin sen!

SÜHA Elbette! Çok keyifli olurdu... Bir de, keleklerin kanatlarını koparırdım. Bir kutum

vardı. İçini, kopardığım kelebek kanatlarıyla doldurmuştum. Sonra, bir gün annem kazan kutuyu açınca fenalık geçirmişti. Odaya girdi-gimde bütün kelebek kanatlarının havada uçuştuğunu gördüm. Annem iki ayağı birbirine karışmış, iki sekse, yerde yatıyordu. Çok gümüştüm!

GÖNÜL Neden böyle olduğu anlaşıldı... Manyaklık için her durum mevcut.

RÜSTEM Bana manyak deme!
GÖNÜL Sana dediğimi nereden çıkarıyorsun?

RÜSTEM Çünkü insanlar benden bahsettikleri zaman, manyak diyorlar.

(*Dışarıdan silahlı sesler gelir. Yakınlarında bir yerde ateş edilmektedir. Uğul de donakalırlar.*)

RÜSTEM Dışarıda bir şeyler oluyor!
SÜHA Sünnet düğünü filan dağılmıştır.

GÖNÜL Sarhoşlar gece gece serserilik edip eğleniyorlardı.

RÜSTEM Yok yahut! Başka bir şey var. Bunca gürültü muhabbetten değil, nefretten kaynaklanıyor.

GÖNÜL Büyük konuşsun Rüstem! Felek-gember meselesi, anlarımı!

RÜSTEM Yalansa yalan de!
GÖNÜL Yoo... Allah vere de Esat aymasa gene!

SÜHA Yok, artık, iyiden sizmişsiniz o. Kim bilir kaç gıncı uykusundadır şimdi!

GÖNÜL Onun ne zaman ayacağı belli olmaz. O da başka türlü bir manyak... Affedersiniz çocuklar! Sizi kırmak istemedim.

(*Dışarıdaki sesler azalıp yiter. Uzaklardan birinin bağırıldığı duyulur.*)

POLİS İlerdeki sokağa girdiler. Yandan dolaşip önlerini kesin!

GÖNÜL Birilerini kovalıyorlar galibai!

SÜHA Yakalarlar nasıl olsa! Sokaklar birbirine
bağlanıyor. Üç sokağın başını kesseler tamam!

RÜSTEM Zaten, sürekli birileri kaçıyor, birileri
kovalıyor. Dünyanın kanunu bu!

GÖNÜL Rüstem, hadi artık gidelim.

RÜSTEM Nereye?

GÖNÜL Nereye olacak? Ben evime, sen de kendi
evine...

RÜSTEM Daha nargilemi içiyorum. Sen de böğürt-
lenli çayını bitir. Gideriz sonra.

GÖNÜL *(Kalan çayı bir yudumda yutuverir. Boğazı
yanmıştır.)* Amanın! Ay, ay, ay!.. Bitti işte! Hadi
gidelim.

(Sokak kapısının vurulduğu işitilir.)

SÜHA Hayırdır inşallah!

GÖNÜL Hadi biz gidelim artık!

SÜHA Yok yahu! Aceleniz ne? Kapıya bakıp gele-
ceğim hemen. Daha, soracağım o kadar çok şey
var ki!

(Koridora çıkar.)

RÜSTEM Bu çocuk köpekbalığına benziyor.

GÖNÜL Tipi de hiç benzemiyor ama!

RÜSTEM Tipinden değil yahu! Köpekbalığı, bilinçli
olarak başını sudan çıkaran tek balık. Suyun
üzerinde ne olduğunu görmek, başına geleni
anlamak için, başını sudan çıkarıp yeryüzünü
tadıyor. Sonra, avını yakalayıp derinliklere sü-
rükliyor. Önce, alt çenesindeki dişleri avının
etine geçiriyor. Ardından, üst çenesindeki satır
gibi dişleriyle eti koparıyor. Bu oğlan da bende
böyle bir duygu uyandırıyor.

GÖNÜL Birçok yönden haklısın. Ama daha ziyade,
katil balınaya benziyor.

*(Dışarıdan gürültüler gelir. Önde Süha, arkasında
Barbaros'la Figen içeri dalarlar. Gönül'le Rüstem,*

*oldukları yerde kalakalırlar. Barbaros'la Figen'in
ellerinde tabancalar vardır. Figen küçük, metal bir
çanta taşımaktadır.)*

BARBAROS Hepiniz yere yatın!

RÜSTEM Ne o? Gene arama mı var?

FİGEN At şu elindekini de, yere yat!

*(Gönül, denileni hemen yapar. Süha da yere yat-
mıştır. Rüstem istifini bozmadan onları seyreder.
Barbaros, perdenin arkasından, dışarıyı kolaçan et-
mektedir.)*

FİGEN Sana yere yat diyorum.

RÜSTEM Nargile içiyorum.

GÖNÜL Ulan manyak yatsana! Tabancaları gör-
müyor musun?

RÜSTEM Bana manyak deme!.. Nargile içiyorum.

FİGEN Barbaros, şuna bir şeyler söylesene, yere
yatsın!

BARBAROS Figen'i dinlesene len! Yat yere!

RÜSTEM Nargile içiyorum.

*(Barbaros hızlı adımlarla Rüstem'in yanına gelir.
Tabancasının horozunu kaldırıp, namluyu Rü-
stem'in kafasına dayar.)*

BARBAROS Üç kadar sayıyorum. Yattın yattın, yok
yatmadın, bir daha kalkamayacaksın! Bir... iki...
üç!

*(Rüstem, Barbaros'a gözünü bile kırpmadan bakar.
Barbaros, tereddüt etmeden tetiği çeker. Tabanca ateş
almaz. Barbaros iki-üç kere daha dener. Tabanca gene
ateş almaz. Hepsi nefeslerini tutmuştur. Barbaros,
tabancaya öfkelenmiştir.)*

BARBAROS İçine ettiğimin tabancası! Çakar almaz
gibi lanet! Figen... Seninkini ver bana!

FİGEN Vermem!

BARBAROS O ne demekmiş?

FİGEN Vermem. Eğer verirsem öldürürsün!

BARBAROS Tabii öldürürüm.
FIGEN Polisler daha gitmedi. Silah sesini duyup
anında gelirler buraya!

BARBAROS Doğru! Bu işi sessiz yoldan halletmeli!
(Arka cebinden bir sustalı çıkarır. Sustalıyı açıp
sallar.)

SÜHA Rüstem, ne olur yat!

RÜSTEM Nargile içiyorum.

BARBAROS (Sustalıyı Rüstem'in gırıllağına yak-
laştırır.) Hadi bakalım, tahtalı köye bir-iki!

(Tam Barbaros, Rüstem'in gırıllağına sustalıyı
sallamak üzereyken, aşağıdaki kadının ciyak ciyak
haykırdığı, adanın da Tarzan gibi bağıracağı du-
yulur.)

BARBAROS Bu ne len?

(Sahne karartır.)

BİRİNCİ PERDENİN SONU

İKİNCİ PERDE

(Oyun kişileri yatak odasında yayılımsız oturmak-
talardır. Müzik setinde Gönül Akkor'un "Sev-
mediklerinle Gönül Avutma" adlı şarkısı gal-
miaktadır. Beşi de kendi dünyalarında şarkıyı
dinlemektedirler. Hepsinin elinde rakı kadehleri
vardır. Arada bir kadehlerinden birer yudum
alırlar. Sarma cigara içmektedirler. Çiftkâğıtlıyı
elden ele dolaştırırlar. Şarkının "Hasrete yolcu-
yum beni unutma" mısrasında, Gönül dalgin-
dalgin başını sallar. Rüstem derin bir iç geçirir.
Eigen huizünlü bir biçimde Gönül'e Rüstem'e
bakar. Barbaros kalkıp pencereden dışarıyı kontrol
eder. Gönül cigarayı söndürür. Süha bir yandan
içkisini yudumlarken bir yandan da Oblomov'u
okumaktadır. Aniden kitabı kapatır.)

SÜHA Daha kaç saat bekleyeceğiz böyle?

FIGEN Kes sesini de, okumaya devam et! Ne anlı-

yorsun acaba o okuduğundan?

SÜHA Çok şey anlıyorum. Mesela, tembellik bir

meziyetir. Bu şarkıdan da bıktım.

(Kalkıp müzik setini kapatır.)

BARBAROS Delikanlı, aramıyorsun galiba! Sakin

sakin dinliyorduk şurada...

SÜHA Arandığımdan filan değil... Bu polisler git-

mediler mi daha?

BARBAROS Gittiklerinden iyice emin olmak için

bekliyoruz. Emin olunca biz de gideceğiz.

RÜSTEM Ama bizi de öldürdükten sonra değil

mi?

BARBAROS Hadi len! Onu nereden çıkardın? Biz

canı değiliz.

FİGEN Giderken, sizi bağlayıp bırakacağız. Sizi bulduklarında biz çok uzaklarda olacağız zaten.

GÖNÜL Esat ayarsa beni merak eder. Hani, bıraksanız da ben gitsem artık! Hiç kimseye tek söz söylemem. Siz gittikten sonra da, usulca aşağı iner, bunları çözerim.

BARBAROS Yok ya! (*Rüstem'e bakar.*) Sen de öyle bakma dik dik!.. Tamam, taşaklı herifsin, saygımız var. Ama şansını zorlama!

FİGEN (*Gönül'e*) Siz birbirinizi seviyordunuz değil mi?

GÖNÜL Bir zamanlar âşıktık. Ama yirmi seneden beri konuşmuyoruz.

FİGEN Halen âşıksınız siz!

GÖNÜL Sen daha çok gençsin. Gençler her aşkı kendilerinininki gibi beller. Halbuki, günü gelir, aşk biter.

FİGEN Şimdi, yukarıdaki adamı mı seviyorsun sen?

GÖNÜL Senelerdir, çocukluğumdan beri onu seviyorum.

FİGEN Oho, bir kalbe kaç aşk sığıyor böyle!

GÖNÜL Enlemesine mi boylamasına mı?

FİGEN Nasıl yani?

GÖNÜL Bir dönem enlemesine sevdim. Yani ikisini birarada. Sonra boylamasına sevmeyi öğrendim. Eskiye her aşk kalbin daha derininde kalıyor. Üste yenisi geliyor. Şimdi en üstte Esat'ın aşkı var.

RÜSTEM Tabii! Üvey kardeşler sevilir...

SÜHA Üvey kardeşin mi?

GÖNÜL Kes sesini manyak!

RÜSTEM Manyak deme bana!

BARBAROS Bağırmanın ne! Güzel güzel demleniyoruz şurada, bağırmanın!

(Kısa bir sessizlik olur. Barbaros dışarıya bakar.)

GÖNÜL (*Figen'e*) Sen bu herifi seviyorsun değil mi?

FİGEN Evet.

GÖNÜL Peki ne kadar seviyorsun Barbaros'unu?

RÜSTEM Tuz kadar!

GÖNÜL Karışmasana sen! Kadın kadına konuşuyoruz şurada... Ne kadar seviyorsun?

FİGEN Bilmem. Seviyorum işte!

BARBAROS Ne kadar sevdiğini bilmiyor musun len?

FİGEN Ne diyeyim ki? Yüreğimin bütün yüzölçümüyle seviyorum işte.

SÜHA Kitap okumayı da seviyor musun sen?

BARBAROS O nereden çıktı?

SÜHA Seni ne kadar sevdiğini çok kitabı bir biçimde söyledi de, merak ettim.

BARBAROS Doğru dürüst cevap versene! Yüzölçüm filan, ne o öyle! Aç kollarını iki yana, nah bu kadar seviyorum de, yeter!

FİGEN Uğruna ailemi bırakıp kaçacak kadar çok seviyorum. (*Çantayı göstererek...*) Şu melun şeyleri kaçakçılardan alacak kadar çok seviyorum. Uğruna polisten kaçacak kadar çok seviyorum. Daha ne istiyorsun?

BARBAROS Uğrumda ölecek kadar çok seviyor musun peki?

RÜSTEM Gırtlak dediğin dokuz boğum. Yutkun yutkun konuş!

GÖNÜL (*Figen'in boş boş baktığını görünce...*) Yani, düşünerek konuş diyor. Büyük laf etme!

FİGEN Sevi...

SÜHA Hiçbir insan diğerini uğruna ölecek kadar çok sevemez.

BARBAROS Sen öyle sanı. Aşk dediğin büyük olmalı. Gerektiğinde ölüme götürecek kadar büyük hem de!

RÜSTEM Geç bunları bir kalemi! Öyle büyük aşklar
söylencelerde olur. Leyla ile Mecnun, Ferhat ile
Şirin, Kerem ile Aslı, Tahir ile Zühre, Arzu ile
Kamber... Bunlar masal, söylence, hikâye.

BARBAROS Niye öyle olsun ki? Günlük gazetelerin
üçüncü sayfaları, aşk uğrunda ölen, öldürülen,
öldüren insanlarla dolu.

RÜSTEM Emin misin?

BARBAROS Elbette. Okuman yazman yok mu se-

nin?

RÜSTEM Gazetelerdeki haberleri boş ver seni!

Gergekte var olan durum, orada, yazanın iste-

ğine göre değişiyor. Bambaşka gerçeklikler çı-

kıyor ortaya. Yazanın birikimi, kültürü, ro-

mantizmi veya hırsı neyse, sen onu okuyorsun.

Gergekte var olan veya olmuş olanı değil!

Bambaşka gerçeklikler... Bugün, bu şehirde aşk,

vahşi kapitalizmin izin verdiği kadar vardır.

Vahşi kapitalizm öyle gerektiriyorsa, aşklar

ölür veya öldürülür. Hepsi bu!

GÖNÜL Sacma sapan konuşma genel! Büyük aşklar

söylencelerde olur deyince, doğru dürüst bir

fikirin var da, onu söyleyeceksin zannettim.

FIGEN Sen ne dersin de, insanlar aşk uğrunda ölü-

yorlar Rüstem Efendi!

SÜHA İnsanlar aşk uğrunda değil, kendi uğurla-

rında ölüyor veya öldürüyorlar.

GÖNÜL Herkes tecrübesine göre konuşuyor tabii!

RÜSTEM Yahu, aşk, uğrunda yaşanacak, yaşatılacak

bir duygu. Ölümlerle aşk yan yana yakışmıyor.

Aşkla hayat, aşkla hayal birbirine yakışıyor, ama

ölüm bunların ötesinde. Ölüm tek hakikat!

BARBAROS O tek hakikate bir an önce kavuşmak

istemiyorsan biraz susup otur.

(Bir süre sessizlik olur. Barbaros dışarıya bakar.

Gönül, Figen'e döner.)

GÖNÜL Ne kadardır biraradasınız siz?

FIGEN Yaklaşık üç aydır... Değil mi Barbaros?

BARBAROS Ne?

FIGEN Biz birlikte olmaya başlayalı üç ay olmuştur

değil mi?

BARBAROS Nereden bileyim ben? Askerlik mi bu,

gün sayayım?

FIGEN Doğru ya! Böyle şeyleri kadınlar hatırlar. Sen

caki!

RÜSTEM Ne var o gantanın içinde?

SÜHA Sussana!

GÖNÜL Sen karışmasana! Ne varsa var gantada...

Sana ne!

FIGEN Barbaros, söylesene gantada ne olduğunu!

RÜSTEM Neymiş?

BARBAROS (Tabancayı Rüstem'e doğrultarak yakla-

şır.) Sen eceline susamışsan ben ne yapayım?

GÖNÜL Yapmayın Barbaros Bey! O hem paranoyak

hem gizofren. Mahallenin bütün duvarlarına

abuk sabuk yazılar yazıyor. Yani hasta, man-

yaki!

RÜSTEM Bana manyak deme!

BARBAROS (Tabancayı Rüstem'in kafasına dayar.)

Artık, bu saatten sonra akla da, beyne de ihti-

yacın yok!

FIGEN Yılan zehiri var gantada.

(Barbaros, öfkeyle döner, kıza yaklaşıyor. Figen ür-k-

muştur. Barbaros, kıza bir tokat atar. Figen yere

düşer. Bir an sessizlik olur. Süha doğrulup Figen'i

tutar, kaldırır. Kızın gözleri dolmuştur.)

BARBAROS Kendin arandın. Git, yüzünü yika!

(Figen hiçbir şey söylemeden odadan çıkar.)

GÖNÜL Ben de öldü kızcağıza vardım odanın...

BARBAROS Otur oturduğun yerde!

(Gönül doğrulmuşken vazgeçip oturur. Bir süre sessizlik yaşanır.)

BARBAROS Hakikaten duvarlara yazıları sen mi yazıyorsun?

RÜSTEM Bilmem.

BARBAROS Bazen bu sokaklardan geçip giderken okurdum o yazıları. Bazıları saçma sapan ama, içlerinde doğru olanları da var. Mesela bir defasında, "Hayat seni becermeden sen hayatı becer" yazmıştın. Doğruydun!

RÜSTEM O, bu şehrin yeni yasalarından birisiydi. Diğerlerini görmedin mi?

BARBAROS Yoo... Başka neler vardı?

RÜSTEM İkincisi: "Kimseye üzülme! Senin için üzülen var mı ki?"

BARBAROS Bak, bunu da sevdim.

RÜSTEM Üçüncü ve sonuncusu: "Sırtlanları ve akbabaları sev! Onlarla birlikte yaşıyorsun!"

BARBAROS Bak, gene saçmalamışsın!

RÜSTEM Peki bu yasaların ilkinin okudun da, uygulayabildin mi bari? Yani, hayatı becerebildin mi?

BARBAROS Bu defa becereceğim. Artık zamanı geldi. Şu malları satınca her şey yoluna girecek.

RÜSTEM Hakikaten zehir mi var çantada?

BARBAROS Hem de kobra zehiri!

SÜHA Panzehir mi yapılacak bunlardan?

BARBAROS Avanak! Panzehiri kim ne yapsın?..

Ya, soru sorup durmasanıza! Ne kadar az şey bilerseniz, sağlığınız açısından o kadar iyi.

GÖNÜL Barbaros Bey doğru söylüyor. Artık soru sorup durmayın. Ben de öğrenmek istemediğim şeyleri öğrenmek zorunda kalmayayım.

SÜHA Ne şiş yansın ne kebab Gönül Hanım!

BARBAROS Len adın neydi senin?

SÜHA Süha.

BARBAROS Yüzün bana tanıdık geliyor. Seni bir yerden çıkaracağım ama...

GÖNÜL İstiklal'de Tendon Kafe-Bar'da çalışıyor. Belki görmüşsündür.

BARBAROS Doğru lan! Arada bir takılırım oraya. Müşterilerle buluşurum.

SÜHA Ne müşterileri?

BARBAROS Alıcılar işte!

RÜSTEM Ne satıyorsun peki?

GÖNÜL Dedi ya, kobra zehiri satıyormuş.

BARBAROS Yok canım! Yükte hafif, pahada ağır ne varsa satarım.

SÜHA Uyuşturucu mu satıyorsun?

BARBAROS Ulan it! Ben de namussuz bir adam hali mi var?

(Gidip Süha'ya tokat atar. Süha sesini çıkarmadan, olduğu yerde kalır.)

RÜSTEM Çalınmış mücevher işi mi yapıyorsun?

GÖNÜL Tam da sırası soru sormanın!

BARBAROS Bak, bu abla işi iyi biliyor. Muhabbete, gerektiği kadar karışıyor. Onun ötesinde etliye sütlüye karışmıyor.

RÜSTEM Konsomatrislik günlerinden kalma alışkanlığıdır onun!

BARBAROS Allahuma kitabıma gördüğümde anlamıştım. Ablama saygı duyarım!

GÖNÜL Eksik olma! (Rüstem'e) Allah belanı versin! Oldu olacak her şeyi anlatsaydın!

RÜSTEM Bunun bokrini izale eden de benim!

BARBAROS Affedersin?

RÜSTEM Diyorum ki, bunun kızlığını ben bozdum.

BARBAROS Eyvallah!

GÖNÜL Allah cezanı versin manyak!

RÜSTEM Manyak deme bana!

SÜHA Kesin kavgayı!.. Hem sizin yatak odamda ne işiniz var? Ne arıyorsunuz en mahrem yerimde?

BARBAROS Ne diyorsun len mahrem yer filan diye?

SÜHA Yatak odası, insanın en fazla kendisiyle kalabileceği, en gizli şeyleri yaşayabileceği, en mahrem yerdir, değil mi?

RÜSTEM Tuvalette banyo ne oluyor peki?

SÜHA Hah, bir orada eksiksiniz zaten!

RÜSTEM Hayır, o anlamda sormuyorum. Yani, tuvalet ve banyo, sence yatak odasından daha mahrem yerler değil mi?

SÜHA Orası öyle ama...

RÜSTEM İşte, hep birlikte orada olmadığımıza şükret!

GÖNÜL Yani beterin beteri var diyor. Ne de olsa, kendi, tuvaletin ne kadar mahrem bir yer olduğunu iyi bilir.

RÜSTEM Şu uğursuz geneni kapasana!

GÖNÜL Ama bıkırimi izale ederken bambaşka şeyler söylüyordun: Cennet bahçesinin kapısını açan sözlerim... Ecel rüzgârını susturan fısıltılarım... Daha neler neler...

RÜSTEM "Bir zamanlar maziye bak, ne kadar sendiki!" Kartal-Pendik, gittik, geldik.

SÜHA O ne ya?

RÜSTEM Hummalı zamanlarımızdan kalma bir seks filmi.

BARBAROS Duvarlara yazı yazan gerçekten sen misin?

RÜSTEM Bilmem ki.

GÖNÜL Tabii ki o. Bir saatir anlattı ya!

BARBAROS Ya yalan söylüyorsa?

SÜHA Ben de şahidim onun yazdığına. Yazı yazarken, onu gözlediğimi düşündüğü için de, şunda burada.

BARBAROS Ya siz de yalan söylüyorsanız?

SÜHA Ne zorunuz var yalan söylemek için?

BARBAROS Bilmem. Belki de beni kafaya alıyor-

GÖNÜL Entelisiniz ya!

BARBAROS Sen değil abla. Sana saygımız var!

SÜHA Ne entelinden bahsediyorsun ya? Hepimiz şöyle veya böyle hayatımızı sürdürmeye çalışıyoruz.

BARBAROS Bu kitap ne peki?

RÜSTEM (Oblomov' u işaret eder.) Bir kitapla entelektüel mi olunur? Doğru ama, burada o da olur. O yüzden entelektüel senin gibiler entel der.

BARBAROS Sizin gibilere de kumpasçı deriz. Var mı ötesi?

RÜSTEM Ne kumpası yahu?

BARBAROS İşte, üçkağıtçı gibi bir şeysiniz!

GÖNÜL O nereden gitti şimdi?

BARBAROS Beni uyutmaya kalktınız. Duvarlara yazı yazan başka birisi. Bu adam değil.

RÜSTEM Yok ya! Kimmiş?

BARBAROS Gençten bir adam. Biraz önce gelip, karşı duvara bir yazı yazdı: "Bu şehir kubura döndü" diyor.

(Diğerleri oturdıkları yerden kalkıp pencerenin önüne gelirler. Mervakla dışarıya bakarlardı.)

GÖNÜL Bunu sen mi yazdın Rüste'm?

RÜSTEM Nereden bileyim? Bir sürü şey yazıyorum.

Hepsini aklımda tutamam ki!

BARBAROS I en gözlemlerimle yaşadığım zamanlar...

bir adam gelip tebeşirle bunları yazdı. Yalan borcum mu var?

SÜHA Nasıl bir adamdı peki?

BARBAROS (Rüstem'e bakar.) Üstü başı seninkine benziyordu. Saçları daha uzundu. Bir de... bir ayağı hafiften aksıyordu.

GÖNÜL Bir ayağı diğerinden kısa mıydı?

RÜSTEM Topal mı?

GÖNÜL Kaç yaşlarındaydı?

BARBAROS Nereden bileyim ben yaşını? Gençti.

GÖNÜL Kaç yaşlarındaydı dedim?

BARBAROS Bilmiyorum dedim ya! Belanı mı arıyorsun?

GÖNÜL (Rüstem'e) Senin yüzünden öldü!

RÜSTEM Hayır, benim yüzümden ölmedi. Topal kalmasına sen neden oldun. Ölümüyse tamamıyla bir kazaydı. İkimizin de bir suçu yok bunda.

SÜHA Topal kim?... Ölen kim?

GÖNÜL Karişma sen! Bu ikimizin arasında. (Rüstem'e.) Pikniğe götürmeyelim, daha çok küçük demiştim.

RÜSTEM Açık hava, güneş ona iyi gelecekti.

BARBAROS Ne yapıyorsunuz lan? Nedir bu muhabbet?

RÜSTEM Eski bir oyun... çocukluğumuzda oynadığımız... Bir oğlumuz oluyordu güya... Sonra, pikniğe gidiyorduk günün birinde... Sonra, bir kaza geçiriyorduk... Çocuk topal kalıyordu...

GÖNÜL Ona yoksunluğunu hissettirmeden büyütüyorduk... Derken bir gün balkona çıkıyordu... Parmaklıkların arasından başını çıkarıp sokağa bakıyordu. Derken omuzları da çıkıyordu parmaklıkların arasından.. sonra vücudu... Yerin yaklaştığını görüyor... Hayır, yer ona değil,

o, yere yaklaşıyor.

RÜSTEM Sonra, onun ölümünden birbirimizi sorumlu tutuyorduk... Neticede kadın, üvey kardeşine âşık oluyordu, adam da deliriyordu...

GÖNÜL Oyun bu! Bu kadarla da bitmiyordu tabii! Derken, günün birinde adam hastaneden çıkıyordu. Kadının aşkı da azalmış durumdaydı...

RÜSTEM Karşılaşıyorlardı... Konuşmuyorlardı... İkisi de birbirini suçluyordu...

GÖNÜL Böyle sürüp gidiyordu... Oyun işte!.. Şayet bu oyun gerçek olsaydı, o çocuk gerçekten yaşamış olsaydı, belki de, duvara yazı yazan genç adam kadar olacaktı. Topal genç adam!

BARBAROS Lan, herkes çocukluğunda oyun oynamıştır ama, böyle zırtapoz oyunlar değil!

SÜHA Gerçekten oyun muydu bu?

GÖNÜL Maazallah ya bir de gerçek olsaydı? Felaketki düşünebiliyor musunuz?

SÜHA İyi de yazıyı yazan kim?

GÖNÜL Rüstem, bazen, yazdığın şeyleri sen yazmıyormuşsun gibi geldi mi?

RÜSTEM Hem de sık sık hissettim bunu, ama onları benim yazdığımı biliyorum.

SÜHA Ya bazılarını o genç adam yazdıysa? Acaba o da mı...

RÜSTEM Deli mi? Olabilir. Ne de olsa, duvarlara tebeşirle yazı yazmak yalnızca bir delinin yapabileceği şey!

BARBAROS Niye? Biz ilkokula giderken duvarlara tebeşirle yazı yazardık.

SÜHA Evet! Bir de öğrencilerin ve çocukların yaptığı bir şey. Daha önce, işin bu yönünü düşünmemiştim. Çocuk, öğrenci veya deli... hangisi?

GÖNÜL Belki de üçü birden!

SÜHA O da olabilir.

RÜSTEM Bakıyorum da, zekânız keskinleşiverdi
bir anda!.. Bu durum, anlayana bir işaretti.
BARBAROS Ne diyorsun gene... işaret mişaret di-
ye?

RÜSTEM Ferideddin Altar öldükten uzun zaman
sonra, kim olduğu bilinmeyen bir adam çıktı
ortaya. Yazdıkları Ferideddin Altar diye im-
zaladı.

SÜHA Galiba anladım!.. "Guguk Kuşunun Yuvası"
filmindeki gibi. Bütün delilere önderlik eden,
güç veren, baskıya karşı direnen bir adam vardı
filmde. Başheşmşireyle takıştığı için, sonunda
adamın beyninden bir parçayı kesip alıyorlar.
Adam şuurusuzca yatarken, oradaki arkadaşla-
rından biri, bir kızıldertili, onun yanına geliyor.
Adamın bir bikiye dönuştüğünü görünce, yu-
züne yastığı bastırıp onu boğuyordu. Sonra da
lavaboyu yerinden söküüp hastanenin camını
kırtıyor ve oradan kaçıyordu.

BARBAROS Ee, ne yani?
SÜHA Yanisi şu: Muhakkak, bir öncüyü takip
edecek bir başkası olacaktır. Bayrak yarışı gibi.
Turu önceden tanımlayanın elindeki bayrağı,
yeni yarışmacı alacaktır... Ya ölümden hemen
sonra veya asırlar sonra, muhakkak yeni biri
olacaktır.

RÜSTEM Aferini! Aklin yolu bir... bir de... takip
edenin veya yeni yarışmacının kim olacağı
önemli. Yani sen, Süha, öğrenci ve çocuk ola-
bilirsin ama, deli olmak için çok geç kalmışsın.

SÜHA Nereden biliyorsun? Ya geç kalmadıysam?
Ya ben de deliysem?
GÖNÜL Doğru. Ya o da deliyse? Bilmeden konuşma
Rüstem.

(Figen gelir. Bir beze sarıldığı buzlari yüzüne bas-

FİGEN Kobra zehiri ayrıştırıcı olarak kullanılır.
Nükleer silah yapımında. Yani, yeraltı dünya-
sında en çok kazandıran işlerden birisidir bu.
BARBAROS Sen canına mı susadın? Ne konuşu-
yorsun?
(Figen'in üzerine yürürken Figen korkmaktan du-
rur.)

FİGEN Hiç kimse bir anne adayına böyle davran-
mamalı. Özellikle de doğacak yavrunun babası!
(Barbaros donakalır.)

SÜHA Sen ondan mı hamilesin?
BARBAROS Sen hamile misin?
GÖNÜL Vah şekerim! Ne kadarlık? Bir ay filan
herhalde!

FİGEN Tamı tamamına bir aylık.
BARBAROS Ne yapacağız peki?
FİGEN Doğuracağım.

BARBAROS Bu şartlar altında mümkün değil be
güzelim!
FİGEN Doğuracağım hemen demedim
ya. Daha sekiz ayı var. O zamana kadar, haya-
tımızda bazı şeyler rayına oturur elbet!

BARBAROS Gergi bu zehir işinden iyi bir volü vu-
racacağız ama, bilmiyorum... Ben hazır mıyım
buna?

FİGEN E, zaten senin başka kadınlardan üç çocuğun
daha yok muydu? Bu da benden, dördüncüsü.
Hepsine anaları bakıyor. Benimkine de ben
bakarım. İstemiyorsan gidersin.

BARBAROS Öyle demesi kolay! Evlat bu. Görmek
isterim, koklamak, öpmek, isirmek, şöyle bir
sıkıştırmak isterim.
RÜSTEM Ne kadar yüce bir insanmışsın sen!
GÖNÜL Rüstem, kes sesini!

BARBAROS Aksini göreceğin kadar bir şey yapmadım sana. En azından şimdilik! (*Figen'e*) Vurduğum için kusura bakma! Ama bilirsin, hem severim hem döverim.

FİGEN Ben de hem ağlar hem giderim zaten. Ama bir daha bana vurma! Affetmeyebilirim!

BARBAROS Yok ya! Ne yaparsın peki?

FİGEN O çok sevdiğin hayalarından omlet yapar, sana yediririm!

BARBAROS İşte benim kadını! (*Gülerek sevgiyle Figen'e sarılır.*)

FİGEN (*Barbaros'un kollarından sıyrılır.*) Ciddi söylüyorum.

BARBAROS (*Halen sevgi doludur.*) Ama o zaman en güzel yıllarını hapisshanede geçirirsin. Orada sana neler neler yaparlar, haberin var mı?

FİGEN Niye? Ben ekmek çalmıyorum ki, adam yaralıyorum. Ekmek çalanlar yıllarını hapisshanede geçirirler. Ben meşru müdafaaadan birkaç ayla yırtarım!

BARBAROS Ne de çok şey biliyormuşsun sen! (*Diğerlerini işaret eder.*) Şunlar olmasaydı, seni şu anda yatırır, çatır çatır...

SÜHA Başka bir şey içer misiniz? A, bak rakımız bitmiş! Buzdolabında bir şişe daha var. İçelim, açılalım!

BARBAROS Dur bakalım! Öyle, kendi başına çıkmak yok odadan. Gene, beraberce gideceğiz mutfığa.

(*Barbaros'la Süha odadan çıkarlar.*)

GÖNÜL Gerçekten doğuracak mısın o çocuğu?

FİGEN Artık, bir çocuğumun olmasını istiyorum. İçimde canlı bir varlık var. Şimdilik sakın duruyor ama, günün birinde kıpırdamaya başlayacak. Benim bir parçam.

GÖNÜL Daha çok gençsin be kızım. Doğurmak istemeni anlarım ama, bebeğin babasının kim olacağı da önemli. Huyunu yalnızca anasından almaz ki bebeler. Babanın özellikleri de geçer çocuğa. Yazık edersin Figen!

FİGEN Ne bu böyle? Annemmişsin gibi konuşuyorsun. Ben anamı zerrece sevmezdim, haberin olsun!

RÜSTEM Anam gibi'si fazla. O senin anan zaten!

GÖNÜL Ne anası lan?

RÜSTEM Burada otura otura bir aile gibi olduk. Sen anasın, ben babayım, Süha oğlumuz, Figen kızımız, Barbaros da zalim damadımız.

GÖNÜL Aileye bak, hizaya gel!

RÜSTEM Asıl merak ettiğim, bu ailenin ne zaman dağılacağı. Bilirsin, her ailenin bir tarihi vardır. Çocuklar büyür, soy kütüklerini silip giderler. Bazen, uzaklardan haber gönderirler. Belki bir-iki telefon konuşması, kırık sözcükler... Sonra, bir yılbaşı yemeğinde biraraya gelinir. Duygular nasırlaşmıştır; yıllar, çocukları hırpalamış, ihtiyarları düşman kılmıştır. O yılbaşı gecesi, bütün aile bir hesaplaşmaya girişir. Her fert hem kendisiyle hem de çevresindekilerle hesaplaşır. Gece dediğin nedir ki? Biter ve aile bir daha biraraya gelmemek üzere dağılır. İşte, bizimki de bunun bir parodisi gibi. Acaba ailemiz ne zaman dağılacak?

GÖNÜL Biz ne konuşuyoruz, sen ne anlatıyorsun!

FİGEN Uzun zamandır böyle mi bu?

GÖNÜL Hem de çok uzun zamandır.

RÜSTEM Anayla kızı aradan geçen yılları unutmak istercesine birbirlerine her şeyi anlatırlar. Konuşurlar... konuşurlar... konuşurlar...

(*Rüstem bu sözleri söylerken yavaş yavaş müzik*)

setine yaklaşıyor. Oradaki kasetlerin arasından birini

seçip kasetçılara yerleştirir.)

GÖNÜL Ona aldırma seni! Ama bu çocuğu aldırı!

Aklını başına topla.

FIGEN Ya bu çocuk Barbaros'tan değilse?

GÖNÜL Maazallah, o herif bunu bir öğrenirse, seni

ossaat öldürür!

FIGEN Benden önce sen ölürsün ama!

GÖNÜL Ben bunu ona söylemem ki! Senden önce

beni öldürür o herif. Hem, merak etme. Burada

konusulan burada kalır.

(Rüstem kasetçaların düğmesine basar. "Makber"

şarkısı odayı doldurur.)

FIGEN Ne bu ya?

RÜSTEM Hepimizi ayrılığa hazırlıyorum.

GÖNÜL Sağma sapan konuşmaktan başka bir bok

bilmiyorsun. Birtazdan Barbaros, Figeni! alıp

gidecek. Biz de iplerimizi gözdükten sonra ev-

lerimize dağılacamız. Artık sağlamalamayı bırak!

RÜSTEM Duvaya yazı yazan genç adamı unutmam-

dan değil mi?

GÖNÜL Unutmadım elbet.

RÜSTEM Bu bir işaret. Bir sayfanın kapanmasına

yakın, başka bir sayfa açılır. Böylelikle kitabın

devamı gelir. Anlayacağın, benim sayfanın

kapanmakta olduğuna işarettir bu.

GÖNÜL O senin hüsnükuruntun!

RÜSTEM Hiç de değil. Önce, Süha'nın varlığı, benim

sayfamın bitmek üzere olduğunu gösteriyordu.

Daha doğrusu, ben öyle sanıyordum. Ama, o

genç adamın varlığını öğrenince, yanlış işareti

okuduğumun farkına vardım. Sayfamın bittişi

şimdi belli oldu.

GÖNÜL Peki, ben niye bir işaret göremiyorum?

Divelim ki, genç adam senin sayfanın bittiğini!

gösteriyor. Hani benim işaretim?

RÜSTEM Belki seninki de yakınlarında bir yerde-

dir.

FIGEN Ne bu ya? İşaretmiş, sayfaymış, kitapmış?

GÖNÜL Sen de durup durup, ne bu ya diye sor-

masana artıklı.. Deli bu, deli! Parano yak... şizof-

ren... gatlak... ügütük... mankafa. Ne dersin deli!

FIGEN Aslında acı bir durum.

GÖNÜL Tabii ki acı! Olusu olan bir gün ağlar, delisi

olan her gün!

RÜSTEM Bütün acılar geçer, mutluluklar geçer,

günkü, hayat geçer. Her gelen, bir gidenin he-

diyesidir... Bunları da duvarlara yazabilseydim

keşke!

GÖNÜL Aman, merak etme! Yarın yazarsın.

RÜSTEM Geç Gönül, çok geç. Bu devir kapanacak.

GÖNÜL Ne devri ayol?

RÜSTEM Tarihite, bir devrin biteceği önceden belli

olur. Mesela, Serhat devrinin biteceği belliydi,

Fetret devrinin de, Lale devrinin de. Ama, her

devir kanla kapanır. En azından birkaç can al-

madan bitmez hiçbir devir.

GÖNÜL Peki, şimdi hangi devir bitecek?

RÜSTEM Surat devri bitecek. Bundan böyle her şey

yavaşlayacak. Dünya yavaşlayacak. İnsanın

değil, tarihini kıyameti yaklaşıyor.

FIGEN: Gerçek aşkına kavuşsa belki de bu tür so-

runları kalmayacak.

RÜSTEM Gerçek aşk yok ki! Aradım, ama yok öyle

bir şey. Beri yandan, taklitleri de bir işe yara-

mıyor. Uzun zamandır denedim. Denemedim

değil. Teleteksti bile aradım. Bana bir rakam

verip, mesajımı yayımladılar. Beş kadın aradı,

bir de bunlarla mı uğraşacağım? Tut ki yattım bunlarla. Sonra nasıl dert olurlardı başıma, düşünsene! Yakamı kurtaramazdım artık.

FİGEN Telsiz almayı deneseydin. Bir ara pek revaçtaydı. Evine telsiz alan, bayan arkadaş arıyordu.

GÖNÜL Azdırmazsana kızım! Deliye bal tattırılmışlar, çarşıda katran bırakmamış.

FİGEN Kıskanıyor musun yoksa?

GÖNÜL Yok ayol, nesini kıskanayım? Baksana şunun haline!

RÜSTEM Ah Figen, sen benim eski halimi bir görecektin ki!

GÖNÜL Tencere demiş, "Dibim altın", kaşık demiş, "Girdim, çıktım." Eski halini de bilirim ben senin.

RÜSTEM Bilirsin tabii. O zamanlar şehir kazan, biz kepçe gezerdik. Yalan mı? Yalansa, yalan de. Şimdi Kuzguncuk'a gitsek, şayet o yaşlı bakkal sağ ise, anlatır içtiğin gazozları, yediğin kurabiyeleri. O ölmüşse bile, ağaçlar dile gelip sana yaptıklarını anlatırlar. Tabii senin bana yaptıklarını da. Mercimekler, fırınlar, daha neler neler...

GÖNÜL Saçmalamaya başlama gene! Kızım ,bari şu yılan zehiri işini etraflica anlatsana bana.

FİGEN Ne anlatayım ki ben sana?

GÖNÜL İşte, nasıl elde ediliyor, filan...

FİGEN Yılanları sağıyorlar. Üst dişlerini, yani zehir saçanları bir camın üzerine bastırıyorlar. Yılan camı ısırınca zehir ortaya çıkmış oluyor. Onu da tüplere dolduruyorlar. Neticede bunları yurtdışından getirip buradaki aracılara satıyorlar. Onlar da üzerine fiyat ekleyip, alıcı buluyorlar.

GÖNÜL Yani siz aracı mısınız?

FİGEN Evet.

GÖNÜL Peki, nereden geliyor bunlar?

FİGEN Elimizdeki halis muhlis Kafkas malı. Bir de Ermenistan'la Bulgaristan'da üretilenler var. Onlar pek kaliteli olmuyormuş.

RÜSTEM Yok canım! Sen nereden biliyorsun onların kaliteli olmadığını?

FİGEN Barbaros'un dediğine göre malın iyisi Kafkaslar'dan gelirmiş.

GÖNÜL Nasıl bir şey bu?

FİGEN İşte, büyük bir tüpün içinde iki küçük tüp var. Üst kısımda yılan zehiri, altta da ne olduğunu bilmediğim bir sıvı var.

GÖNÜL Ne işe yarıyormuş ki o sıvı?

FİGEN Yılan zehiriyle o sıvı karışınca bir şeyler oluyor. Galiba, kimyasal silah yapımında kullanılıyor.

GÖNÜL Hani nükleer silahtı?

FİGEN Canım ben nereden bileyim? Edebiyat değil ki bu! Zehir işi!

RÜSTEM Vay! Demek, edebiyatı iyi biliyorsun!

FİGEN Öyle sayılır.

RÜSTEM Mesela, yazar olarak kimleri seversin?

FİGEN Daha çok Beat Generation'dan hoşlanırım. Ginsberg, Burroughs, Kerouac, Ferlinghetti, hatta Rexroth'u da katabilirim.

RÜSTEM Ne işe yarıyor bu Beat dediklerin?

FİGEN Dünyanın gereksizliğini, boşluğu, yokoluşu anlatıyorlar. Uyuşturucular, uyarıcılar filan işte...

RÜSTEM Bizden kimleri seversin?

FİGEN Bizimkileri pek tanımam. Zaten, okuduğum kadarıyla da, üç aşağı beş yukarı hep aynı konuları yazıyorlar. Yok, geçim sıkıntısı, yok, ke-

derli aşklar, yok, kan davaları, gitmeler, dön-
meler, gereksiz duyarlıklar, aydın eleştirileri,
falan filan...

RÜSTEM Keşke daha da okusaydın. Belki farklı bir
şeyler bulurdun.

FIGEN Hiç sanmıyorum. Bizimkilerin yaşadıkları
o kadar birbirine benziyor ki, hayalleri bile ne-
redyse, birbirinin aynı. Kadınların, erkeklerin
hikâyeleri hep birbirinin tekrarı.

GÖNÜL Hiç öyle şey olur mu? Herkesin hikâyesi
birbirinden farklıdır.

RÜSTEM Yo, bütün hikâyeler aynıdır aslında. Daha
doğrusu, birbirinin uzantısıdır. Mesela, sen,
Figen'in şimdi yaşadıklarını, daha önceden ya-
sadin. Ben, Süha'nın ve Barbaros'un yaşadıkla-
rını yaşadım daha önce.

GÖNÜL Hiç de değil. Ben hayatımda kobra zehiri
kacırmadım.

RÜSTEM Ama... hırsızlık yaptın!
GÖNÜL Üfak tefek bir şeyler almışımdır belki. Ne
bileyim... bir göfret, bir ruş filan... Ama, asla
kobra zehiri kacırmadım.

RÜSTEM Yani, yasalara karşı geliştiğin var!
GÖNÜL Yok deve! Yani onlar yasaya karşı geli-
yorlar, ben de vaktiyle göfret galımışım, böyle-
likle de aynı kefeye konuluyorum. Ben onların
yaşadığını daha önceden yaşamış oluyorum,

RÜSTEM Öyle elbet!
GÖNÜL Böyle saçmalık olmaz!
RÜSTEM Niyet? Saçmalığın, düz mantığın göbe-
ğinde yaşıyorken, neden olmasın?

GÖNÜL Bana masal okuma allasen! Gençliğimi
böyle yaktın zaten. Kafamı karıman görmeyen
ederdin. Şimdi de aynı şeyi yapamayacaklarını!

FIGEN İkiniz de bir tuhafsiniz. Konuyu, kobra ze-
hirinden kendi gençliğinize getirdiniz ya, helal
olsun size!

GÖNÜL Aman, bırak kızım! Bu oldum bittim böy-
ledir. Elif kıçına, mertek sacına yaşıyıp gidiyor
işte!

(İçeriden sesler gelir. Süha ellerinde bir şişe soğuk
su ve bir tabak gerezele içeri girer. Barbaros da pe-
şinden gelir. Bir elinde tabanca, diğerinde bir şişe
rakı vardır.)

BARBAROS (Süha'ya) Demek, sevgilin dünya gü-
zeli ha?.. Oğlum, dünya güzeli seni ne yapсын?
SÜHA (İçkileri hazırlarken...) İşte bıraktı dedim ya!

GÖNÜL Keşke sen de onu bıraksaydın!
SÜHA Bıraktım zaten.
GÖNÜL Kim bilir nasıl bırakmışsındır!

SÜHA Bundan sonra onu asla görmeyeceğim.
FIGEN (Kıkırdanarak...) Büyük konuşma!.. Dünya
hali bu. Bir yerde filan karşılaşırsınız da!

GÖNÜL Yok yok! Artık dünyada karşılaşılamazlar.
Mümkün değil!
FIGEN Nasıl bir kızdı sevgilin?

SÜHA İddiasız, bilgili, akıllı, zeki, çok güzel bir
esmer.
GÖNÜL Esmer mi? Sarışın değil mi?

(Şaşkınlıkla yatağın altına doğru bakar.)
SÜHA Ben sarışınları hiç sevmem. Hem sarışın ol-
duğumu nereden çıkardın?
GÖNÜL Ne bileyim? Daha önce anlattıklarından
sarışınmış gibime geldi.

BARBAROS Söyle bakalım... Figen'den daha mı
güzel?
FIGEN Aman Barbaros!
SÜHA Figen kadar güzel.
BARBAROS Aferin, akıllıca bir cevap verdin!

SÜHA Hadi buyrun bakalım! *(Hepsi kadehlerini alır. Barbaros sardığı bir cigarayı yakar.)* Şerefe kadeh kaldıralım mı?

GÖNÜL Neyin şerefine kaldıracağız kadehlerimizi?

RÜSTEM Biten şeylerin şerefine!

BARBAROS Başlayanlara kaldıralım.

RÜSTEM Bir şey bitmeden bir diğeri başlayamaz. İyisi mi, bitenlere kaldıralım!

BARBAROS Peki, öyle olsun... Bitenlere!

SÜHA Bitenlere!

(Kadehleri tokuşturup, birer yudum rakı içerler.)

BARBAROS Oğlumuza babamın adını vereceğiz. Sıtkı olacak!

GÖNÜL Oğlum sen de bir tuhafsın... Doğmamış çocuğa don biçiyorsun.

BARBAROS İçeride Süha'yla konuşurken kesin kararımı verdim. Daha düzenli bir yaşantım olması gerek. Yaş, yavaş yavaş kemale eriyor. Diğer Sıtkı'lara zaman ayırmalıyım. Yeni Sıtkı'nın da iyi yetişmesini sağlamalıyım.

FİĞEN Oğlan olacağını nereden biliyorsun? Ya kız olursa?

BARBAROS Erkek adamın oğlu olur. Daha öncekilerin üçü de erkek. Bu da öyle olacak.

RÜSTEM Senin oğlun olduğunu nereden biliyorsun? Ya çocuk bir başkasındansa?

BARBAROS Ulan şimdi seni...

(Çiftkâğıtlıyı tablaya öfkeyle bastırıp, Rüstem'in üzerine yürürken, Süha'yla Gönül araya girerler.)

GÖNÜL Yapma kardeşim! Deliyle bir olma!

SÜHA Abi, bırak Allahın garibanını! Kendi kendine söylüyor işte. Kim inanır ona?

FİĞEN Barbaros yeter ya! Çocuk elbette senden!

(Aşağı kattan kadının inlemeleri gelir. Ardından

da adamın böğürttüleri. Hepsi olduğu yerde kalır, birbirlerine bakarlar.)

BARBAROS Gene mi lan?

GÖNÜL A, ama bunlar da çok oldular! Köpekler gibi...

RÜSTEM Tiyatroda olsak, "deus ex machina" kavramına yeni bir boyut getirdiler diyebilirdik.

BARBAROS Ulan it! Sen halen konuşuyor musun? *(Rüstem'e doğru bir hamle yapar.)*

GÖNÜL Barbaros... kardeşim, gel şöyle içeri gidelim... Sana anlatacaklarım var.

BARBAROS Ne anlatacaktıysın bana?

GÖNÜL Şimdi burada anlatamam. Gel, gözünü seveyim, içeri gidelim bir!

BARBAROS Ne anlatacaksan burada anlat!

GÖNÜL Burada anlatmam mümkün değil! N'olursun içeriye gidelim!

BARBAROS Ee, anlat dedim sana!

(Tabancayı Gönül'e çevirir.)

GÖNÜL Kes lan! Tırışkadan tayyare! O tabancayı götüne sokarım senin it!

(Hepsi şaşırır. Barbaros da şaşkınlıkla tabancayı yere indirir.)

BARBAROS Haşşöyle! Taşaklı kadınsın Gönül! Saygımız vardır... Yürü bakalım içeriye! Ne anlatacaksan anlat bana!

(Gönül'le Barbaros içeriye giderler. Aşağıdaki adamın Tarzan gibi bağırduğu işitilir.)

FİĞEN Lan Rüstem... Ucuz kurtuldun gene!

SÜHA Ya... biraz dilini tutsana! İnsanlarla konuşmak, duvarlara yazı yazmaktan farklı bir şeydir. Biri canlıdır, diğeri cansız, birinin tepkileri vardır, diğeri durur olduğu yerde! Anlamıyor musun?

RÜSTEM Anlamaz olur muyum? Ama, bu ayrımı

yapmadığım için deli diyorlar bana. Yapamam da zaten... Siz ne zaman başladınız mesleğe?

SÜHA Ne mesleğine?

RÜSTEM Polisliğe işte! Ne mesleği olacak?

FIGEN Gene başladın mı sacmalamaya?

RÜSTEM Biraz önceki sacmalamaları yere göğe sig-

diramıyordunuz ama!

SÜHA Bak, burada hiçbirimiz polis değiliz. Hatta,

belki de hepimiz bir şeylerden kaçıyoruz.

RÜSTEM Ben neden kaçtığımı bile bilmiyorum.

(*Kalkıp pencereye doğru gider.*)

FIGEN Pencereden uzak dursan iyi olur!

RÜSTEM Bir şey yapmayacağım. Ne yapabilirim ki

zaten? Tabanca senin elinde. Ağzımı açsam

vurursun. Ben, sadece... doğacak günü solunak

istiyorum.

SÜHA Bırak gitsin, baksın dışarıya! Bir şey yap-

maz. Zaten az sonra tan yeri aydınlanır. Gecenin

son demlerini görsün.

FIGEN Pekî, bak hadî... Ama, dikkat çekme!

(*Rüstem pencereye gidip dışarıya bakar.*)

SÜHA Pekî, bu mallar için iyi bir alicim var mı?

(*FIGEN'e bu sözleri söylerken yatağın altını işaret eder.*)

FIGEN (*Yatağa doğru yaklaşıp. Ne olduğunu anlamaya*

galışmaktadır.) Bir alicim var. Bugün

onunla buluşacağız.

(*Eğilip yatağın altına bakar. Elini uzatır, cesedin*

ayaklarını tutar. Birden, dehşet içinde kalır.)

SÜHA (*FIGEN'i sakinileştirmeğe çalışarak bir tonda ko-*

nusur. Bir yandan da Rüstem'i kontrol etmektedir.)

Birçok sorun var hayatta. Ev sahipleri gibi. Or-

neğin, benim ev sahibem dün uğrayıp, bir an

önce evi boşaltmamı istedi. İlk ayın kirasını

ödedikten sonra, bir daha kira ödemedim. Bir

komiser tanıdığı varmış. Durumu ona anlatıp

yardım isteyeceğini söyledi. Beni iki gece ne-

zarate alırsa, aklım başıma gelirmiş. Halbuki,

ben ona, borcumu en kısa zamanda ödeyce-

ğimi söyledim. Dinlemedi bile!

FIGEN (*Fısıldayarak...*) İyi bok yedin! Cesedi ne

yapacağız şimdi?

SÜHA Selma... sinirlerimi oynatma! Olan oldu. Bir

yolunu bulacağız elbet! Hem sen kendine bak!

Barbaros'u bu gece halletmiş olmalıydın! Kapıyı

açıp da sizi karışmada görünce şaşkınlıktan de-

liye döndüm.

FIGEN Bu salak, iki alicim var olduğunu söyledi. Bi-

liyorsun biriyile bu gece buluşacaktık. Ama,

herif polis çıktı. Pusu kurmuşlar. İkminiz de ta-

bana kuvvet. Sığınabileceğimiz tek yer bura-

sıydı. Ben de onu buraya getirdim. Ne yapabi-

lirdim? Yol ortasında öldürecek halim yok ya!

RÜSTEM İşte o!

SÜHA Kim?

RÜSTEM Duvara yazı yazan genç adam. Gerçekten

varmış! Bir şeyler yazıyor.

SÜHA İyi! Sen de ne yazdığını oku!

FIGEN Her şey birbirine karıştı. Arapsaçı gibi ol-

du!

SÜHA Karışan bir şey yok! Eğer malı alıcıya sata-

bilseydiniz, Barbaros şimdi göktan ölmüş ola-

caktı. Ama sen madem ki belayı buraya getirdin,

o halde, onu burada halledeceğiz. Önce günları

evlerine gönderelim. Sen, onları serbest bi-

rakması konusunda, o iti ikna etmelisin. Ar-

dından da Barbaros'u öldürüp, malı biz satarız.

Ne yapalım? Başa gelen gelir. Sonra da ver-

elini Amerika!

FIGEN Ah! Simsar Bar'da bekleyecek. Ben işaretleleri

biliyorum!

SÜHA Çocuk... kimden?

FİGEN Hesaplarıma göre senden tabii! Gerçi üç aydır beni o itin koynuna soktun ama, çocuğun babası sensin!

RÜSTEM "Suçu gelin etmişler, kimse güvey girmemiş!"... Bunu yazdı.

SÜHA Şimdi de atasözleri mi yazıyor?

RÜSTEM Atasözü matasözü... İyi yazıyor! (*Hava aydınlanmaya başlamıştır.*) Gün ağarıyor.

SÜHA İstanbul'un en güzel vakti!

FİGEN Yalnız İstanbul'un değil, aynı zamanda dünyanın da en güzel vakti.

(*Dışarıdan kuş cıvıltıları gelir.*)

RÜSTEM Dünyanın binbir türlü vakti var. İstanbul'un tan vakti güzeldir... Denizdeki balıkçılar, aç martılar, sokak köpekleri, cilve mahmuru kediler, sarhoşlar... İstanbul'un uyandığı saatlerdir. Birazdan, işlerine gitmek için yollara düşer insanlar. Güneş saracak hepsini, yakacak... Bu saatlerde hep kıyıya inerdim ben. Dolmabahçe tarafına. Taze simit alırım, bir de çay, tavşankanı. Bu saatlerde yaşarım ben.

FİGEN Ay, ne güzel olurdu şimdi kıyıda olmak! Marmara, uyku sersemi, gönderir dalgalarını.

SÜHA Yosun bağlamış kıyılar, iskeleler sarılıp, bırakmaz istemez dalgaları.

RÜSTEM Tam ölünecek bir sabah!

SÜHA Ölmek nereden çıktı şimdi?

RÜSTEM Böyle bir vakitte, böyle bir havada, mucizeyle yalan arası bu sahnede ölmek lazım!

SÜHA (*Aniden...*) Neden yazılarını hep üç sokağa yazıyorsun?

RÜSTEM Hiç farkında değilim. Hangi üç sokağa yazıyormuşum?

SÜHA Farkında değilmişsin gibi davranma! Uçları birbirini kesen üç sokağa yazıyorsun... yani bir üçgenin sınırları içine.

RÜSTEM Hakikaten farkında değilim! Belki de geometrik olarak dünyadaki en mükemmel şekil, üçgen olduğu içindir. Ya da, ne bileyim, belki de bu dünyada her şey üçgenler üzerine kurulu olduğu içindir. Böyle ahret sualleri sorma bana!

SÜHA Pekâlâ!

RÜSTEM Keşke siz sevgili olsaydınız!

FİGEN (*Gerilir.*) O nereden çıktı durduk yerde?

RÜSTEM Birbirinize yakışıyorsunuz. İnsan, bazen, yolda rastladığı bir kadının, daha önceden rastladığı bir adama ne kadar yakışacağını düşünüyor. Hani, belki de, bir elmanın iki yarısıdır onlar. Ama bu şehrin sokaklarında birbirlerinden bihaber gezinip dururlar. Sen onları görmüşsündür. Biraz yardım edebilsen, onlar da birbirlerini bulacaktır. Ama yapamazsın! Çünkü kimse kaderin rolünü oynayamaz... Yazarlar hariç!

SÜHA Evet! Belki de bunun için yazmayı istiyordum. Kaderin rolünü üstlenebilmek için. O zaman sana bambaşka bir hayat kurabilirdim. Seni bir anda, bütün bokun içinden çekip alır, bir sahil kasabasına yerleştirirdim. Akşam serinliğinde, elinde eski bir şiir kitabıyla kıyıda otururdun. Tekneler balıktan dönerdi. Sen, kıyıda, el sallardın balıkçılara. Mutlu olurdu.

RÜSTEM O kadar kolay değil bu işler. Önce, beni kurman gerekirdi. Nelerden hoşlanırım, nelerde gezerim, ne yerim, sorunlarıma nasıl çözüm bulurum? Ezcümle, nasıl bir karakterim? Hatta, bir karakter miyim? Önce onu kurman gerekirdi.

SÜHA Yapabilirdim... Zamanım olsaydı yapardım.

RÜSTEM Doğru. Zamanın olsaydı yapardın. Benim

de zamanım olsaydı, neler neler yapabilirdim.

Belki, alır başımı, giderdim uzaklara. Başka bir

hayatın içinde bambaşka bir adam olurum.

Başka şarkıları severdim. Başka kadınlara aşk

olurdum. Başka bir göğün altında başka rakılar

içerdim.

FIGEN Belki bir Amerikan şehrinde striptizcilik

yapan bir adam olurum. Kadınların bekarlığa

veda toplanmalarına gidip yükü bahşişler alır-

dın. Hayat bu, belli mi olur?

SÜHA Belki, Kuzey Afrika'da küçük bir ülkede

sucu olurdun. Kabileler arasında gezip, katir-

ların çektiği büyük bidonunda su taşırdın on-

lara. Geceleri yorgun argın evine dönerdin.

Karın sana birtakım bitki liflerinden bir yemek

hazırlamış olurdun. Oturup onu yerdin. Sonra

da kadınına sarılıp uyurdun.

RÜSTEM Artık yazmasanız iyi olur!.. Şimdi, aklıma

takılan bir şeyi düşünüyorum.

SÜHA Neymiş o?

RÜSTEM Geçen gün öğle vakti evine gelen sarışın

kızın neredede olduğunu düşünüyorum. Onu ci-

karken görmedim. Merak ettim.

(Süha'yı Figen adeta donmuşlardır. Rüstem ses-

sizce durup onlara bakar. Bu sırada içeriden Gö-

nül'le Barbaros gelirler. İkisi de gergindir.)

RÜSTEM Ne oldu? Kız mı doğdu?

GÖNÜL Zevzeklik etme Rüstem! Bu konu çok ciddi.

Sag olsun, Barbaros durumunu kontrol edecek.

RÜSTEM Ne durumunu kontrol edecek?

BARBAROS Rüstem, Süha, Gönül!

GÖNÜL Aa, ben de mi?

BARBAROS Uzun etme! Hepiniz şöyle karşıma

geçin!

(Barbaros'un dediğini yaparlar. Rüstem, Gönül'in

önünde durmaktadır.)

FIGEN Ne oldu Barbaros?

(Barbaros eğilip yatağın altındaki kadın cessedini

dışarı çeker. Rüstem şaşırır. Gönül başını ge-

virir. Süha ile Figen birbirlerine bakarlardı.)

BARBAROS Bu puşt bir kıızı öldürmüş!.. Kim lan

bu?

SÜHA Bir orospu!

GÖNÜL Tuh Allah belanı versin senin! Karındeşen

Jaki!

BARBAROS Kes sesini! Figen dışarıya bak. Kimse

var mı?

(Figen pencereye gidip perdeleri aralar. Gölges

doğmuştur.)

FIGEN Görünürde kimse...

(Barbaros, karşısına dizdiği insanlara rasgele ales

etmeye başlar. Süha göğsünden vurulup ölür.

Rüstem, kendini Gönül'e siper eder. Rüstem'e üç

kursun saplanır. Önce Gönül, ardından Rüstem

yerere yığılırlar. Figen, dehşet içinde olanları seyre-

derken küçük bir gıgık atar.)

FIGEN Nasıl yaparsın bunu?

BARBAROS Tamam. Bu iş de bitti! Hadi artık ci-

kalım buradan. Birazdan, silah seslerine gelen

birileri olur.

FIGEN Neden yaptın bunu?

BARBAROS Arkamızda tanık bırakamazdık. Bun-

lardan biri yüzünden hayatımızın fırsatını ka-

çırabilirdik. Şimdi şu parmak izi işini de halle-

delim.

FIGEN Yazık ettin!.. Çok yazık!

(Figen'in boğazına bir yumruu tikanır. Barbaros dönüp

gamtayı alır, Figen'le kendisinin kadehlerini toplar.)

FİGEN *(Tabancayı Barbaros'a doğrultur.)* Bardakları bırak!

BARBAROS Ne yapıyorsun sen?

FİGEN Buradan bir kişi sağ çıkacak Barbaros... Bardakları yerlerine bırak!

BARBAROS *(Söylenileni yapar. Şaşırmuştır.)* Deli misin sen?

FİGEN Yolun buraya kadar!.. Bu Süha için!
(Tetiği çeker.)

BARBAROS Orrospu!
(Yere yığılır.)

FİGEN Bu karnımdaki çocuk için!
(Tetiği çeker.)

BARBAROS Çocuğun piç olacak!

FİGEN Bu da anam için! *(Tetiği son kez çeker. Barbaros'un gözleri kapanmıştır.)* Ben de iyice saçmaladım. Anamın ne alakası var? *(Bardağını alır.)* Şunu yıkayayım.

(Figen içeri gider. Odada bir sessizlik hâkimdir. Gönül'ün kımıldadığı görülür. Yattığı yerden yavaş yavaş doğrulur. Cesetlere boş boş bakar. Barbaros'un yanına gidip durur. Silahı elinden alır. Tam bu sırada Figen ellerini üstüne kurularak içeri girer. Gönül'ü ayakta görünce şaşkın şaşkın ona bakar.)

FİGEN Gönül! *(Kendi tabancasına doğru hamle eder.)* *(Gönül gayri ihtiyari elindeki tabancayı ateşler. Figen vurulmuştur, yatağın üzerine yığılıp ölüyor. Gönül şaşkın şaşkın bakınır.)*

GÖNÜL Ne gereği vardı?.. Herkes öldü!.. Halbuki, güzel güzel yaşayabilirdik... *(Tabancadaki parmak izlerini siler. Sonra gidip kadehini alır, pencereden dışarı fırlatır.)* Eğer polis bu olayı çözebilirse helal olsun! Belki de çözülmez! Çete meselesi gibi... *(Çay fincanını görür. Onu da alıp sokağa fırlatır. Dönerken Rüstem'in cesedine bakar.)*

Affet ulan! Sen beni seviyordun ama, ben beni sevenleri bir türlü sevedim ki!

(Gönül, başka bir şey kaldı mı gibisinden, çevreye göz gezdirir. Tabancayı tekrar Barbaros'un eline sıkıştırır. Sonra, ani bir kararla, Oblomov romanını alır. Başı önde, yorgun argın, dışarıya çıkar. Sahnede sessizlik hâkimdir. Sokak kapısının kapandığı duyulur. Dışarıda güneşin iyice yükseldiği hissedilir. Yukarıdan sesler işitilir.)

ESAT Geldin mi gene?.. Neredeydin bütün gece?

GÖNÜL Cehennemim ta dibindeydim.

ESAT Sıçtırtma ağzına!

GÖNÜL Asıl sen sıçtırtma! Bugün, hemen evin kira sözleşmesini feshediyorsun. O kadınla kızı gi-decekler evden!

ESAT Bu nereden çıktı?

GÖNÜL Ben gidip bütün yazı Tekirdağ'da geçireceğim. Ağustos sıcağında İstanbul hiç çekilmiyor. Artık canıma tak etti. Bu şehir, bu bok koku, bu sıcak. Sen de istersen gelirsin. İşte o kadar!

ESAT Bakarız. Sen silah sesleri işittin mi demin?

GÖNÜL Gene birileri bir şey kutluyordur. Kutlar sıkırlar, üzülür sıkırlar, intikam için sıkırlar. Sıkırlar oğlu sıkırlar. Burası sıkırların şehri, bilmiyor musun?.. Hadi yatalım artık!

ESAT Sen yat! Ben bir sigara tellendireceğim.

GÖNÜL Sen bilirsin.

(Kısa bir sessizlik yaşanır.)

ESAT Bu kitabı nereden aldın lan?

GÖNÜL Kitapçıdan!.. Bırak da uyuyayım artık. Çok yoruludum.

(Sesler kesilir. Barbaros'un kıpırdadığı görülür. Sonra, aşağıdan kadının iniltileri duyulur. Ardından aşağıdaki adam da keyifle haykırmaya başlar.)

Barbaros son bir gayrette başını kaldırdı. Mitihis acı
 çekmekteydi. Aşağıdaki adanın Tarzan gibi gılgık
 attığı duyuldu.
 BARBAROS (Son bir gayrette) Ah dünya!.. Hem
 delikanlı, hem deliği kanlı dünya!.. Yeter artık!
 Bitsin!
 (Başı düşer. Ölmüştür.
 Uzaklardan polis sirenləri işitilir.
 Seline kararır.)

OYUNUN SONU

1998

